

Yeni Nesil Okul

Eğitimin DNA'sı yenileniyor!

✓ Kavram ✓ BİL ✓ Mektebim ✓ Girne

MEB'in yeni uygulamaları

ULUSLARARASI SES GETİRDİ

YÖK Başkanı Erol Özvar

Tanımak başka

denklik başka!

Mehmet Boy

Türkiye'nin eğitim vizyonunu

DAVOS'TA ANLATTI

Alpaslan Dartan

Okullar açılırken uyum süreci lazım!

Deniz Emir – ERC

Bir politika meselesi olarak

EĞİTİMDE YARATICILIK

Andreas Schleicher

EÇEB'in değeri
yeterince biliniyor mu?

Heewoon Bae

Öğretmen Bilgisi
Araştırması'ndan çıkarımlar

Laila El Abbadi

Eğitimde empati
öğrenciler için neden önemli?

Natura

Okulda moda.
Fashion at school.

21
COUNTRIES

498.000
STUDENTS

152
SCHOOL BRANDS

Natura Giyim Tic. A.Ş.
Emek Mh. Nato yolu Cd. No:288 K:2
Sancaktepe/İstanbul

+90 (216) 612 10 20
 +90 (216) 612 10 20

info@naturagiyim.com
 www.naturagiyim.com

0532 313 80 50
 [naturagiyim](https://www.instagram.com/naturagiyim)

Yeni Dönemde Güçlü İş Birliği!

İlke Başarı Eğitim Kurumları
yeni eğitim-öğretim dönemine

ile güçlenerek giriyor.

İÇİNDEKİLER

AYIN DOSYASI

» Yeni Nesil Okul

- 24 Selçuk Işık**
İyi tasarlanmış bir okul,
öğrencisine öğrenme
deneyimi sunar
- 26 Ebru Unutmazer**
Eğitimde gerçek dönüşüm
öğrencinin yolculuğunu
bir bütün olarak
yönetebilmekle başlıyor
- 28 Dünyada Yeni Nesil Okul,
Yeni Nesil Eğitim**
- 34 Ferhat Argın**
Çocuklarımızı, onları
bekleyen yeni
dünyaya hazırlıyoruz
- 38 Buse Er**
Geleceğin Okulu
bugünden inşa ediyor

MAKALE

- 33 Heewoon Bae**
Öğretmen Bilgisi
Araştırması'ndan çıkarımlar
- 36 Andreas Schleicher**
Değeri çocuklar
tarafından biliniyor!
- 40 TEDMEM**
2026 LGS sonuçlarına ilişkin
öne çıkan sayısal veriler
- 44 Laila El Abbadi**
Eğitimde empati:
Her öğrenci için
neden önemli?
- 46 Alpaslan Dartan**
Hepimizin uyum
süreğine ihtiyacı var!
- 50 Yapay Zeka Çağında
Yabancı Dil Eğitimi**
- 54 Yavuz Kara**
Devlet mi, Vakıf mı?
- 56 Deniz Emir – ERG**
Bir politika meselesi olarak
eğitimde yaratıcılık

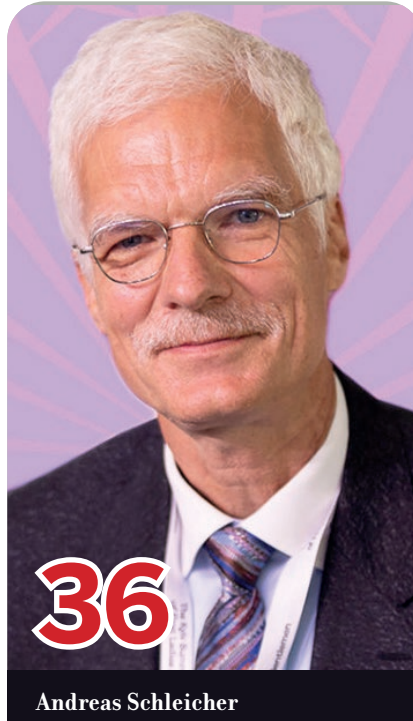
20

Yusuf Tekin

16

Erol Özvar

36

Andreas Schleicher

22

Mehmet Boy

HABER

- 10** Ölçme ve değerlendirmeyi
yapay zeka yapacak
- 16 YÖK Başkanı Erol Özvar**
Tanımak başka,
denklik başka!

- 20** MEB'in yeni uygulamaları
uluslararası alanda ses getirdi
- 22 Mehmet Boy**
Türkiye'nin eğitim vizyonu
Davos'ta dünyayla buluştu
- 60 Genç İşsizliği:**
Bir Kuşağın Gelecek Sınavı

HAYALİNİ YAŞA, GELECEĞİNİ KEŞFET

KAVRAM

Yarım Asrın Mimarı
Geleceğin Başarısı

ESM Yayıncılık
Eğitim ve Tanıtım Ltd. Şti. Adına
İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Cem KAÇMAZ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Burcu GÜRSES KAÇMAZ

Haber Merkezi
Gülbahar SALIK
Özgür ÇİLEK

Reklam Rezervasyon
0212 283 55 65

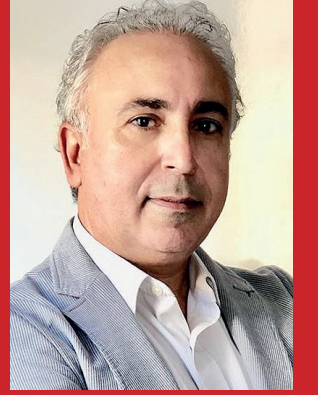
Abone
0212 283 55 65

Yönetim Yeri
ESM Yayıncılık Eğitim ve Tanıtım
Ltd. Şti.
İnönü Cad. Yıldırım İş Hanı.
11/14. Levent - İstanbul
Tel: (0212) 283 55 65
Fax: (0212) 282 36 18
e-mail:
artiegitim@artiegitim.com.tr

Baskı (Printing)/ Renk Ayrımı
(Color Sep.)
ŞAN MATBAA
Anadolu Caddesi No: 50/3
Kağıthane / İSTANBUL

artı eğitim ayda bir yayınlanır.
YEREL SÜRELİ
ISSN 1305-6794

Cem Kaçmaz
cemk@esmyayincilik.com.tr

Yeni Nesil Okul: Geleceği Bugünden Kurlmak

Eğitim dünyası hızla değişiyor.

Yapay zekâ, dijital teknolojiler, değişen meslekler, yeni öğrenme alışkanlıkları ve sürdürülebilirlik, okulların geleceğe nasıl hazırlanması gerektiği sorusunu her zamankinden daha önemli hale getiriyor.

artı eğitim olarak bu sayımızda, eğitimde yaşanan bu büyük dönüşümün merkezindeki “Yeni Nesil Okullar”ı mercek altına alıyoruz.

Çünkü artık okul yalnızca bilgi aktaran bir kurum değil; öğrencinin merak ettiği, sorguladığı, ürettiği, iş birliği yaptığı ve kendi potansiyelini keşfettiği bir öğrenme ekosistemi olmak zorunda.

Bilgiye ulaşmanın birkaç saniyede mümkün olduğu bir dünyada, öğrencinin ne kadar bilgi ezberlediğinden çok; bilgiyi nasıl kullandığı, problem karşısında nasıl düşündüğü, doğru soruları nasıl sorduğu ve farklı bakış açıları geliştirebilmesi önem kazanıyor.

Bu nedenle geleceğin okullarında **eleştirel düşünme, yaratıcılık, iletişim, problem çözme, dijital okuryazarlık ve sosyal-duygusal beceriler** akademik başarı kadar değerli olacak.

Yapay zekâ ise bu dönüşümün en güçlü araçlarından biri.

Ancak yeni nesil okul, yalnızca teknolojiyi kullanan okul anlamına gelmiyor. Asıl mesele, teknolojiyi eğitimin amacına hizmet edecek şekilde kullanabilmek.

Yapay zekâ öğretmenin yerini almak yerine, öğrenciyi daha iyi tanımaya, öğrenmeyi kişiselleştirmeye ve eğitim sürecini zenginleştirmeye katkı sağlamalı.

Yeni nesil okul aynı zamanda öğrenciyi yalnızca sınav sonuçlarıyla değerlendirmeyen okul olmalı.

Akademik gelişimin yanında özgüven, iletişim, yaratıcılık, sosyal beceriler ve toplumsal sorumluluk da eğitim sürecinin ayrılmaz parçaları haline gelmeli.

Sürdürülebilirlik de bu yeni okul anlayışının önemli başlıklarından biri.

Çocukların çevreyi korumayı yalnızca kitaplardan öğrenmek yerine okul yaşamının içinde deneyimlemesi, geleceğin dünyasına karşı sorumluluk geliştirmesi gerekiyor.

Kısacası yeni nesil okul, **daha fazla teknolojiye sahip olan değil; teknolojiyi insan odaklı eğitim anlayışıyla buluşturabilen okul** olacak.

Geleceğin hangi meslekleri getireceğini, hangi teknolojilerin hayatımızı değiştireceğini tam olarak bilmiyoruz. Ancak çocuklarımızın değişime uyum sağlayabilen, öğrenmeyi sürdürebilen, üretebilen ve karşılaştığı sorunlara çözüm geliştirebilen bireyler olması gerektiğini biliyoruz.

artı eğitim’in bu sayısında; yeni nesil okulun nasıl şekillendiğini, eğitimde hangi dönüşümlerin yaşandığını ve geleceğin öğrencilerini nasıl bir okul modelinin beklediğini farklı yönleriyle ele alıyoruz.

Çünkü geleceğin eğitimi uzak bir ihtimal değil.

Geleceğin eğitimi, bugün sınıflarımızda şekilleniyor.

EĞİTİMDE

31

yıl

Köklü eğitim geçmişini, geleceğin yeni hibrit eğitim çağına yansıtan yaklaşımımızla öğrencilerimize ulaşıyoruz.

SEKTÖR TEMSİLCİLERİ ÖZEL OKUL ÖĞRETMENLERİ İÇİN BİRARAYA GELDİ

Özel sektörde çalışan öğretmenlerin taban ücret, özlük hakları ve çalışma koşullarına ilişkin talepleriyle ve hakların düzenlenmesi için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı çağrısıyla MEB ve Hazine ve Maliye Bakanlığı, TOBB Eğitim Meclisi yetkilileri, sektör dernekleri temsilcileri ve sendikalar bir araya geldi. "Özel Okul Öğretmenlerinin Çalışma Hayatı" başlıklı toplantıda taban ücret uygulamasının nasıl hayata geçirileceği, özel sektör öğretmenlerinin ücretlendirilmesinde kamu ile özel sektör arasındaki vergi ve sosyal güvenlik farklarının giderilmesi ve olası yasal düzenlemeler ele alındı. Bu başlıklar,

öğretmenlerin ücret düzeyi ve çalışma koşulları açısından belirleyici görülüyor. Yapılan toplantılarda ücret modelleri ve bunların mali boyutu ayrıntılı biçimde ele alındı.

» **Taban Ücret:** Özel okullarda öğretmen maaşları için yasal taban ücret uygulamasının yeniden hayata geçirilmesi.

» **Çalışma Koşulları:** Ders saatleri, iş güvencesi ve 12 aylık sözleşme haklarının korunması.

» **Özlük Hakları:** Kamudaki meslektaşlarla özlük hakları ve maaş dengesizliğinin giderilmesi.

» **Sosyal Güvenlik:** Sektördeki denetimlerin artırılması ve kayıtsız/kuralsız çalışma biçimleriyle mücadele.

▶ METİN SÖZEN OKULU GAZİANTEP'TE DOĞDU

ÇEKÜL Vakfı, kurucusu Prof. Dr. Metin Sözen'in aramızdan ayrılışının birinci yılında, Gaziantep Büyükşehir Belediyesi işbirliğiyle düzenlediği "Metin Sözen Günü"nde, onun doğa ve kültür öncelikli koruma anlayışını geleceğe taşıyacak Metin Sözen Okulu'nu tanıttı. Okul: gençlere yönelik ÇEKÜL Çemberleri, araştırmacılar ve profesyoneller için hazırlanan ÇEKÜL Yaşayan Miras ve Etki Programı ile belediyeler ve kamu kurumlarına yönelik geliştirilen ÇEKÜL Yerel Etki ve Öncülük Programından oluşuyor. Bu yapı sayesinde yerel yönetimler, akademi, sivil toplum ve gençlerin ortak üretim zemini oluşturması hedefleniyor. Etkinlik kapsamında Gaziantep Büyükşehir Belediyesi ile ÇEKÜL Vakfı arasında Metin Sözen Okulu Yerel Etki ve Öncülük Programı niyet ve işbirliği beyanı imzalandı. İmzalar, Gaziantep

Büyükşehir Belediye Başkanı Fatma Şahin ile ÇEKÜL Vakfı Genel Sekreteri İlgin Sözen tarafından atıldı.

▶ ALTINBAŞ'TAN YENİ EĞİTİM MODELİ: AYEP

Altınbaş Üniversitesi'nin "Yeni Eğitim Paradigması" kapsamında hazırlanan eğitim modeli, klasik seçmeli ders anlayışını baştan aşağı değiştirmeyi hedefliyor. İkinci sınıftan itibaren öğrencilerin hedef yetkinliklerine göre derslere yönlendirileceği sistemde; veri analitiğinden yapay zekâya, proje yönetiminden tüketici araştırmalarına uzanan beş farklı uzmanlık patikası oluşturuluyor. Başarılı öğrenciler ise gerçek dış paydaşların sorunları üzerinde çalışarak mezuniyetten önce saha deneyimi kazanacak. Altınbaş Üniversitesi Yeni Eğitim Paradigması (AYEP), üniversite eğitiminde ders merkezli yapıdan yetkinlik merkezli bir modele geçiş öngörüyor. Sistemin mimarlarından Altınbaş Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ali Argun Karacabey, yeni modelin temel yaklaşımının öğrencinin hangi bölümde olduğundan çok hangi becerilere sahip olduğu ve hangi alanlarda gelişmesi gerektiği üzerine kurulduğunu söyledi.

13. YILIN EĞİTİMDE BAŞARI ÖDÜLLERİ

Eğitim dünyasının
ödüllendirildiği Yılın
Eğitimde Başarı
Ödülleri, 2026 yılında
ON ÜÇÜNCÜ kez
düzenleniyor.

ÖDÜL TAKVİMİ

Başvurular

3 Ağustos - 18 Eylül 2026

Ödül Töreni

22 Ekim 2026

artı eğitim
dergisi ve

www.egitimtercihi.com

web sitesinin düzenlediği

13. Yılın Eğitimde Başarı Ödülleri bu yıl
18 kategoride dağıtılacak. Eğitim dünyasını temsil
eden sivil toplum kurumlarının da desteğiyle

22 Ekim 2026'DA düzenlenecek

13. Yılın Eğitimde Başarı

Ödülleri Gecesi'nde

sahiplerini

bulacak.

Bilgi ve

Katılım Hakkında:

cemk@esmyayincilik.com.tr

ÖDÜL KATEGORİLERİ

- ✓ Yılın Yaşam Boyu Eğitim Ödülü
- ✓ Yılın Eğitim Girişimcisi
- ✓ Yılın Eğitim Profesyoneli
- ✓ Yılın Eğitim Bürokratı
- ✓ Yılın Milli Eğitim Müdürü
- ✓ Yılın Eğitimde Türkiye Markası Ödülü
- ✓ Yılın Öğretmeni Ödülü
- ✓ Yılın Eğitime Katkı Ödülü
- ✓ Yılın Rektörü
- ✓ Yılın En İyi Çıkış Yapan Eğitim Kurumu Ödülü
- ✓ Yılın Sürdürülebilir Eğitim Ödülü
- ✓ Yılın Eğitimde İnovasyon Ödülü
- ✓ Yılın Eğitim Projesi Ödülü
- ✓ Yılın Okul Mimarisi Ödülü
- ✓ Yılın Eğitim Çözümleri Şirketi Ödülü
- ✓ Yılın Sosyal Sorumluluk Projesi Ödülü
- ✓ Yılın Eğitimci Akademisyeni
- ✓ Yılın Online Eğitim Platformu Ödülü

YABANCI DİL PLATFORMU "DİLİM"E BÜYÜK İLGİ

Millî Eğitim Bakanlığınca hayata geçirilen yapay zekâ destekli Türkiye'nin Yabancı Dil Öğrenme Platformu'ndan (DİLİM) bugüne kadar 220 bin 417 kullanıcı yararlandı. "Eğitimde Yapay Zeka Politika Belgesi ve Eylem Planı (2025-2029)" kapsamında öğrencilerin yanı sıra öğretmenler, veliler, gençler ve yaşam boyu öğrenmeye devam eden tüm bireyler için tasarlanan kapsamlı dijital öğrenme ekosistemi DİLİM, 16 Haziran'da kullanıma sunulmuştu. Her yaştan bireyin dil öğrenme sürecini destekleyen güvenli, erişilebilir ve kişiselleştirilmiş öğrenme ortamı sunan DİLİM platformu; kullanıcıların konuşma, yazma, okuma ve dinleme becerilerinin dengeli şekilde gelişmesini hedefliyor. Avrupa Dilleri Ortak Çerçeve Programı (CEFR) ile uyumlu ölçme ve değerlendirme altyapısına sahip DİLİM Platformu, 220 bin 417 kullanıcıya ulaştı. Kullanıcıların toplam 3 milyon 230 bin 38 öğrenme işlemi gerçekleştirdiği platformda, yapay zekâ destekli sohbet modülünden ise 51 bin 373 sohbet oturumu yapıldı.

ROTA MAARİF 3 MİLYONU AŞKIN ZİYARET EDİLDİ

Millî Eğitim Bakanlığınca, LGS kapsamındaki tercih sürecinde okul bilgilerine erişimi kolaylaştırmak amacıyla ilk kez hayata geçirilen "Rota Maarif" dijital platformu, yaklaşık 3,2 milyon kez ziyaret edildi. Bilgi İşlem Genel Müdürlüğü bünyesinde, Türkiye genelindeki eğitim kurumlarına ait bilgileri tek platformda sunan "Rota Maarif" bilgilendirme sistemi 10 Temmuz'da erişime açıldı. Öğrenci, veli, öğretmen ve tüm vatandaşların okul bilgilerine ulaşabildiği platformda kullanıcılar; okulları il, ilçe, okul türü, okul kademesi, alan ve pansiyon durumu gibi kriterlere göre inceledi. Platform ile okulların temel bilgileri, adresleri, iletişim bilgileri, öğretmen şekli, ders saatleri, fiziki imkânları, kontenjan durumu ve diğer özellikleri sade ve anlaşılır bir yapıda sunuldu. «Rota Maarif», LGS tercih döneminde öğrenci ve velilerin okul seçimlerini daha bilinçli yapabilmelerine katkı sunan dijital araçlarıyla öne çıktı. Bu kapsamda öğrenci ve veliler, tercih etmeyi düşündükleri okulları karşılaştırdı ve taslak tercih listesi oluşturdu. Böylelikle öğrenci ve velilerin, tercih sürecini en verimli şekilde geçirmeleri sağlandı.

ÖĞRENCİLERDEN GİRİŞİMCİLİKTE ULUSLARARASI BAŞARI

İstanbul Rumeli Üniversitesi öğrencileri Selin Nur Gül ve Büşra Çavuşoğlu, geliştirdikleri HEMPACT projesiyle ulusal ve uluslararası girişimcilik ekosisteminde önemli başarılarla imza attı. Sürdürülebilirlik ve sosyal etki odaklı proje, kazandığı ödüller ve uluslararası platformlardan aldığı davetlerle İstanbul Rumeli Üniversitesi'nin girişimcilik ve inovasyon odaklı eğitim anlayışını bir kez daha gözler önüne

Büşra Çavuşoğlu

Selin Nur Gül

serdi. İbrahim Bodur Sosyal Girişimcilik Programı Gençlik Kategorisi'nde birincilik elde ederken, BIGE Girişimcilik Yarışması'nda da birincilik ödüllerinin sahibi oldu. Ekip, Generation Unlimited ve Entrepreneurship World Cup uluslararası girişimcilik programlarına katılım için sponsorluk desteği almaya hak kazanırken, She's Mercedes Sürdürülebilirlik Kategorisi'nde finalist oldu. Amerika Birleşik Devletleri'nin New York kentinde düzenlenecek UNICEF Amerika Küresel Liderler Toplantısı'na resmi olarak davet edildi.

İSTMEM ve İTHİB'DEN ORTAK VİZYON

İstanbul Tekstil ve Hammaddeleri İhracatçıları Birliği (İTHİB) Başkanı Ahmet Şişman, İstanbul İl Millî Eğitim Müdürü Doç. Dr. Murat Mücahit Yentür ile bir araya gelerek Türkiye'nin en köklü tekstil meslek lisesinin geleceğine yönelik yol haritasını değerlendirdi. Toplantıda, tekstil sektörünün ihtiyaç duyduğu nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi, okulun sektörel entegrasyonunun güçlendirilmesi ve mesleki eğitimin cazibesinin artırılmasına yönelik çalışmalar ele alındı. İstanbul İl Millî Eğitim Müdürü Doç. Dr. Murat Mücahit Yentür, toplantıda yaptığı değerlendirmede, mesleki eğitimin yalnızca okul sıralarında edinilen

bilgilerle sınırlı kalmaması gerektiğini vurguladı. İTHİB Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Şişman ise, "Öğrencilerimizin sektörü yalnızca geleneksel üretim alanlarından ibaret görmemesi; otomotivden savunmaya, sağlıktan inşaata kadar uzanan teknik ve katma değerli tekstil uygulamalarını tanıması gerekiyor." dedi.

SABRİ ÜLKER VAKFI'NDAN ÇOCUKLARIN İÇİN GLOBAL BİLİM PLATFORMU

Sabri Ülker Vakfı öncülüğünde Newcastle Üniversitesi ve Hacettepe Üniversitesi arasında uzun vadeli stratejik bir iş birliği başlatıldı. Bu iş birliğiyle, geleceğin araştırma liderlerinin yetişmesini destekleyecek uluslararası bir bilim platformu hayata geçiriliyor. Bu platform, Türkiye ile Birleşik Krallık arasında çocukların sağlıklı gelişimi alanındaki bilimsel iş birliğini güçlendirecek; ortak araştırmalar, araştırmacı değişim programları ve uluslararası bilim sempozyumlarıyla sürdürülebilir bir bilim ağı oluşturacak. Dört yıl sürecek program kapsamında ortak araştırmalar yürütülecek, araştırmacı değişim programları geliştirilecek ve her yıl iki ülkede dönüşümlü olarak uluslararası bilim sempozyumları düzenlenecek. Dört yıl sürecek program kapsamında üç doktora araştırmacısı uluslararası danışmanlık modeliyle desteklenecek. Araştırmalar, okul çağındaki çocuklarda beslenme müdahalelerinin metabolik sağlık, bilişsel performans ve zihinsel iyilik hali üzerindeki etkilerini inceleyecek.

MEKTEBİM'E GELSEN BAŞARIRSIN

✓ OKUL ÖNCESİ ✓ İLKOKUL ✓ ORTAOKUL ✓ LİSE

MEKTEBİM
KOLEJİ
Gelecek Benim

ÖLÇME VE DEĞERLENDİRMİYİ YAPAY ZEKA YAPACAK

Yapay zekâ ve dijital teknolojileri eğitim, araştırma ve idari süreçlerine hızla entegre eden İbn Haldun Üniversitesi, Türkiye’de geliştirilen yapay zekâ destekli ölçme ve değerlendirme platformu Notmatix’in ilk kurumsal üniversite uygulamasını hayata geçirdi.

Teknolojik dönüşümü yakından takip eden ve yeni teknolojiler karşısında hızlı aksiyon alan Üniversite, Notmatix ile yenilikçi öğrenme ve ölçme-değerlendirme yöntemlerine yönelik çalışmalarını yeni bir aşamaya taşıdı. Yeni nesil CO-1 Girişim Ofisi’nde geliştirilen ve İbn Haldun Üniversitesi’nin uygulama ve geliştirme sürecine akademik katkı sunduğu yerli EdTech (Eğitim Teknolojileri) girişimi Notmatix; öğretmen ve akademisyenlerin değerlendirme süreçlerini hızlandırırken eğitimde veriye dayalı karar alma kültürünü güçlendirmeyi hedefliyor.

İbn Haldun Üniversitesi, teknolojiyi yalnızca kullanan değil; eğitim süreçlerine hızla uyarlayan ve geliştirilmesine akademik katkı sunan kurumsal yaklaşımı doğrultusunda Notmatix’i dijital eğitim ekosistemine entegre etti. Türkiye’nin ilk yatırım odaklı yeni nesil kuluçka merkezi CO-1 Girişim Ofisi’nde doğan platform, İbn Haldun Üniversitesi’ndeki ilk kurumsal üniversite uygulamasıyla gerçek bir yükseköğretim ortamında kullanılacak. Üniversitenin akademisyen, öğrenci ve yöneticilerinden elde edilecek geri bildirimler de Notmatix’in yükseköğretim ihtiyaçları doğrultusunda geliştirilmesine katkı sunacak.

İbn Haldun Üniversitesi’nin çok dilli, disiplinler arası ve araştırma odaklı akademik yapısı, Notmatix’in gerçek bir yükseköğretim ortamında kapsamlı biçimde uygulanmasına ve geliştirilmesine imkân sağlayacak. Akademisyen, öğrenci ve yöneticilerden elde edilecek geri bildirimler; platformun ölçme-değerlendirme, analiz ve raporlama kabiliyetlerinin geliştirilmesine, farklı üniversitelere ve uluslararası kullanıma hazırlanmasına katkı sunacak. Platformun kullanılmaya başlanması dolayısıyla İbn Haldun Üniversitesi’nde düzenlenen lansman programında konuşan İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Atilla Arkan, “bugün Osmanlı Türk tarihinin son 300 yılının en güçlü zamanındayız. Böyle bir ortamda yapay zekanın gücünü kullanmayı kaçıramayız. Biz ülkemizi geleceğe hazırlamak adına çalışıyoruz” dedi.

Bilal Erdoğan

İbn Haldun Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkan Vekili Necmeddin Bilal Erdoğan da yaptığı konuşmada, “yüksek öğrenim hala ne kadar gerekli” diye tartışılan bir dönemden geçildiğine işaret ederek, şunları söyledi: “Ancak biz sosyal bilimlerin hala gerekli olduğuna inanıyoruz. Yapay zeka dünyada bir kırılmaya neden oldu. Yapay zekadan, nimetlerinden yararlanalım. Ama sonra ne olacak? İnsanlığın belirli sorunlarını çözmek için mi yapay zeka geliştiriliyor, buna bakmak gerekir. İnsanlığın en çok savaştığı ve soykırımların en çok yaşandığı yüzyıl, 20. yüzyıldır. Yapay zeka adalete, barışa hizmet edecek mi? Önemli olan budur ve buradan da bakmak gerekir. Notmatix projesinin eğitime önemli katkı yapacak bir enstrüman olacağına inanıyoruz. İnşallah bu proje, yapacağımız çalışmalara büyük katkı sunacaktır.

TÜRKİYE’DEN DÜNYAYA

Notmatix’in geliştirilme süreci, ticarileşme yolculuğu ve eğitim teknolojilerinin geleceğine ilişkin değerlendirmelerde bulunan CO-1 Girişim Ofisi Kurucu Başkanı Ali Emre Erişen şunları söyledi: “Notmatix sayesinde sınavlar, ödevler ve akademik çalışmalar yalnızca not verilen süreçler olmaktan çıkıyor; öğrencilerin gelişimlerini bütüncül olarak analiz eden güçlü veri kaynaklarına dönüşüyor. Notmatix ile yapay zekâ destekli ölçme ve değerlendirme teknolojilerinde Türkiye’den dünyaya uzanan güçlü bir teknoloji ekosistemi inşa ediyoruz. En büyük hedefimiz veriye dayalı eğitim anlayışını yaygınlaştırarak her öğrencinin kendi öğrenme yolculuğunu daha doğru analiz edebilmek, eğitimde fırsat eşitliğini güçlendirmek ve üniversitelere sürdürülebilir kalite yönetimi için veri temelli stratejik karar desteği sunmaktır.” Notmatix Kurucusu Serdar Kasırga, yapay zekâ destekli ölçme ve değerlendirme platformu Notmatix’i yaklaşık beş yıllık bir çalışma sonucunda büyük bir inanç, sabır ve kararlılıkla ortaya çıkardıklarını belirterek, Notmatix’in Türkiye’nin eğitim sisteminde önemli bir dönüşüm potansiyeli taşıdığına inandıklarını söyledi.

GELECEK SENİNLE

BİLİMİN GÜCÜ
Sende

**GİRNE
KOLEJİ**

Instagram: /girnekoleji
Facebook: /girne_koleji

www.girnekoleji.k12.tr

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Lisans Mezunlarının İlk İş Bulması 14,2 AY SÜRÜYOR

Hasan Rıza Bayar

TÜİK'in Yükseköğretim İstihdam Göstergeleri'ne göre lisans mezunlarının ilk iş bulma süresi ortalama 14,2 aya ulaştı. İşsizlik oranı yüzde 7,6'ya gerilerken, istihdam ve iş gücüne katılım verileri iş dünyasında nitelikli yetkinliklerin önemini artırıyor.

etkilediğini söyledi.

TÜİK'in Haziran 2026 İşgücü İstatistikleri'ne işgücü, haziran ayında bir önceki aya göre 58 bin kişi artarak 35 milyon 420 bin kişiye ulaştı. İşgücüne katılma oranı ise 0.1 puanlık artışla yüzde 52,9 oldu. TÜİK'in "İstatistiklerle Gençlik" araştırmasına göre Türkiye'de 15-24 yaş grubunda yaklaşık 12,7 milyon genç bulunuyor. Genç işsizlik oranı gerilerken, ne eğitimde ne de istihdamda bulunan gençlerin oranının yüzde 23,3'e yükselmesi, eğitim ile çalışma hayatı arasındaki geçiş sürecinin hala önemli bir gelişim alanı olduğunu gösteriyor. Bayar, bu tablonun yalnızca eğitim kurumlarının değil, iş dünyasının da sorumluluğunu artırdığını belirterek şöyle konuştu: "Gençlerin mezun olduklarında hazır bir iş gücü olarak çalışma hayatına katılabilmeleri için üniversiteler ile özel sektör arasındaki iş birliklerinin güçlenmesi gerekiyor. Staj programları, yarı zamanlı çalışma fırsatları ve yeni mezun programları artık kariyerin ayrılmaz parçaları hâline geldi."

DİPLOMANIN DEĞERİ!

TÜİK'in Yükseköğretim İstihdam Göstergeleri de üniversite tercihlerinde dikkat çekici sonuçlar ortaya koyuyor. 2025 verilerine göre lisans mezunlarının kayıtlı istihdam oranı yüzde 73,9, ön lisans mezunlarının ise yüzde 65,7 olarak gerçekleşti. Lisans mezunlarının ilk iş bulma süresi ortalama 14,2 ay olurken, eğitim aldığı alanla uyumlu bir işte çalışanların oranı ise yüzde

56,7'de kaldı. Bu verilerin üniversite tercihi yeni bir bakış açısını zorunlu kıldığını ifade eden Hasan Rıza Bayar, şunları söyledi: "Aynı diplomaya sahip iki aday arasında farkı oluşturan unsur çoğu zaman üniversite yıllarında edinilen deneyimler oluyor. Staj yapan, yabancı dilini geliştiren, proje üreten, öğrenci kulüplerinde aktif görev alan ve dijital becerilerini güçlendiren adaylar işe alım süreçlerinde önemli avantaj yakalıyor."

İŞVERENLERİN BEKLENTİSİ

İşe alım süreçlerinde teknik bilgi kadar yetkinliklerin de belirleyici hale geldiğini belirten Bayar, özellikle üretken yapay zeka araçlarını etkin kullanabilen gençlerin birçok sektörde avantaj sağladığını söyledi. TÜİK verilerine göre 2025 yılında 16-24 yaş grubundaki internet kullanıcılarının yüzde 39,4'ü üretken yapay zeka kullandığını belirtti. Bu oranın yapay zekanın yalnızca teknoloji alanında değil; insan kaynakları, satış, pazarlama, finans ve iletişim gibi birçok meslek için temel becerilerden biri haline geldiğini gösterdiğini belirten Bayar, "Bugün işverenlerin değerlendirdiği aday profiline baktığımızda yabancı dil, veri analizi, iletişim becerileri, takım çalışması ve yapay zekâ araçlarını etkin kullanabilme gibi yetkinliklerin öne çıktığını görüyoruz. Üniversite eğitimi bu becerilerle desteklendiğinde gençlerin kariyer yolculuğu çok daha güçlü başlıyor." dedi.

2026 Yükseköğretim Kurumları Sınavı (YKS) sonuçlarının açıklanmasının ardından 2 milyon 425 bin 627 aday üniversite tercih maratonuna başladı. Ancak günümüz iş dünyasında tercih süreci yalnızca puan ve sıralamadan ibaret değil. TÜİK Haziran 2026 verilerine göre; işsizlik yüzde 7,6'ya gerileyerek istihdam edilenlerin sayısı bir önceki aya göre 227 bin kişi artarak 32 milyon 733 bine yükseldi. Mevsim etkisinden arındırılmış istihdam oranı ise 0,3 puanlık artışla yüzde 48,9 olarak gerçekleşti.

Bu tablo üniversite tercihi diplomanın iş dünyasındaki karşılığının her zamankinden daha fazla sorgulandığını gösteriyor. Yenibiriş'in CEO'su Hasan Rıza Bayar, tercih döneminde gençlerin yalnızca üniversite ve bölüm seçimine odaklanmasının artık yeterli olmadığını belirterek, üniversite yıllarında kazanılan deneyimlerin, stajların, dijital yetkinliklerin ve sektör bağlantılarının mezuniyet sonrası kariyer başarısını doğrudan

Her Şey Çocuklar için

ORGANİK

ESTETİK

DAYANIKLI

Geleceğimizin güvencesi olan çocuklarımızın ve gençlerimizin eğitim hayatlarında önemli bir parça olan okul kıyafetleri ihtiyaçlarına modern, kaliteli ve geniş seçenekler sunmak, temel kurumsal önceliğimizdir.

0850 490 23 23

www.rynokulkiyafetleri.com

Ryn®

1996

OKUL KİYAFETLERİ

Çocuk Kitapları ve Eğitici Yayınlar ONLINE ALIŞVERİŞTE YÜKSELİŞTE

Türkiye'de internetten alışveriş yapanların oranı yüzde 55,7'ye ulaşırken, e-ticaret artık yalnızca ekonomik avantaj sunan bir kanal olmanın ötesine geçiyor. Kitap ve eğitici yayın alışverişi geçmişte daha çok okulların açıldığı dönemlerde yoğunlaşırken, artık yıl geneline yayıldığı açıklandı.

Türkiye'de e-ticaret büyümesini sürdürürken, tüketicilerin dijital alışveriş alışkanlıkları da önemli bir dönüşüm geçiriyor. Artık çevrimiçi alışveriş yalnızca uygun fiyat ve kampanya arayışıyla sınırlı kalmıyor; uzun vadeli fayda sağlayan, kişisel gelişimi destekleyen ve günlük yaşam kalitesini artıran ürünler daha fazla tercih ediliyor. ideasoft tarafından KPMG iş birliğiyle hazırlanan Türkiye E-Ticaret Ekosistemi Raporu'na göre, internet üzerinden alışveriş yapanların oranı yüzde 55,7'ye ulaşırken, kartlı ödeme hacmi 2020 yılında 260 milyar TL seviyesindeyken 2025 yılında 7,3 trilyon TL'ye yükseldi. Bu tablo, e-ticaretin yalnızca büyüyen bir sektör değil, tüketicilerin bilinçli ve uzun vadeli değer odaklı tercihler yaptığı kalıcı bir yaşam alışkanlığı haline geldiğini gösteriyor.

Raporu değerlendiren TOBB E-Ticaret Meclis Üyesi ve ideasoft CEO'su Sinan Akdal, "E-ticaret artık yalnızca daha uygun fiyatlı ürüne ulaşmanın değil, daha bilinçli ve uzun vadeli fayda sağlayan tercihler yapmanın da kanalı haline geliyor. Türkiye'de e-ticaret büyürken tüketicilerin çevrimiçi alışveriş tercihleri de değişiyor. Fiyat ve kampanyalar satın alma kararında önemini korurken, uzun vadeli fayda sağlayan, gelişimi destekleyen ve günlük hayata değer katan ürünler tüketicilerin sepetinde daha fazla yer buluyor." dedi.

Sepetlerde ihtiyaç kadar gelecek planı da var. Akdal, tüketicilerin e-ticarete artık uzun vadeli beklentilerini de dikkate aldığını vurgulayarak, özellikle çocuk kitapları ve eğitici yayınlara yönelik ilginin bu değişimin dikkat çekici göstergelerinden biri olduğunu söyledi. Akdal, "E-ticaretin ilk

dönemlerinde tüketici davranışını büyük ölçüde fiyat, ürün çeşitliliği ve erişim kolaylığı şekillendiriyordu. Bugün ise bunların yanına ürünün sağlayacağı uzun vadeli fayda da eklendi. Ailelerin çocuk kitaplarına ve eğitici yayınlara gösterdiği ilgi bunun en somut örneklerinden biri. Aileler artık oyuncak kadar kitaba da yatırım yapıyor; sepetlerini yalnızca bugünkü ihtiyaçlarına göre değil, çocuklarının gelişimini düşünerek oluşturuyor." ifadelerini kullandı.

ALIŞVERİŞ TAKVİMİ DEĞİŞİYOR

Akdal, e-ticaretteki olgunlaşmanın tüketicilerin alışveriş zamanlamasını da değiştirdiğine dikkat çekti. Kitap ve eğitici yayın alışverişinin geçmişte daha çok okulların açıldığı dönemlerde yoğunlaştığını, bugün ise yıl geneline yayılan düzenli bir tüketim davranışına dönüştüğünü belirterek, "E-ticaretin sağladığı erişim kolaylığı, tüketicilerin ürünleri yıl boyunca araştırmasına, karşılaştırmasına ve ihtiyaç duyduğu anda satın almasına olanak tanıyor. Eskiden okul dönemlerinde yoğunlaşan kitap alışverişinin bugün yılın tamamına yayılması da bunun bir sonucu. Tüketicilerin alışveriş takvimini artık yalnızca sezonlar veya kampanyalar değil, ortaya çıkan ihtiyaçlar ve ürünün sağlayacağı fayda belirliyor." dedi.

E-TİCARET TÜKETİCİLERİN AYNASI

20 yılı aşkın süredir Türkiye'nin e-ticaret ekosistemini takip ettiklerini belirten Akdal, çevrimiçi alışveriş verilerinin toplumsal ve ekonomik değişimleri anlamak açısından da önemli ipuçları verdiğini söyleyerek, "E-ticaret verileri bize ailelerin önceliklerini,

Sinan Akdal

tüketicilerin hangi alanlarda daha bilinçli hareket ettiğini ve günlük yaşam alışkanlıklarının nasıl değiştiğini de ortaya koyuyor. Kitap ve eğitici ürünlere yönelik ilgi, tüketicinin fiyat odaklı seçimlerden fayda odaklı tercihlere doğru ilerlediğini gösteren önemli işaretlerden biri." şeklinde konuştu. Akdal, bilinçli tüketim eğiliminin önümüzdeki dönemde kitaplarla sınırlı kalmayacağını; eğitici, geliştirici, sağlıklı yaşamı destekleyen ve uzun vadeli değer sunan farklı ürün gruplarında da daha görünür hale geleceğini öngördüklerini belirterek sözlerini şöyle tamamladı: "2026'nın ikinci yarısında, özellikle eğitim dönemi öncesinde çocuk kitapları ve gelişimi destekleyen ürünlere yönelik ilginin artması beklenirken, bu hareketliliğin e-ticarete fayda odaklı tüketim anlayışını daha da güçlendireceğini öngörüyoruz."

DOĞRU CEVAP KAZANDIRIR!

- ✓ Ara sınıflarda eksik kapatma ve güçlü temel oluşturma
- ✓ Kişiyeye özel takip sistemiyle sürekli gelişim
- ✓ LGS ve YKS'ye planlı, disiplinli hazırlık
- ✓ Uzman kadro ile birebir akademik yönlendirme
- ✓ Düzenli ölçme-değerlendirme ile net artışı
- ✓ Sürdürülebilir başarı odaklı eğitim modeli

TANIMAK BAŞKA DENKLİK BAŞKA

- » Türkiye Avrupa'da İngiltere'den sonra ilk 1000'de en fazla üniversite temsil eden ülkedir. Tarihimizde ilk kez 6 üniversitemiz birden dünyada ilk 500'e girdi.
- » Sahte diploma organizasyonları yürütülen denetim ve güvenlik çalışmaları sayesinde ortaya çıkarıldı. Sahteciliği açık şekilde cezalandıracağız.
- » Türkiye yükseköğretimde kapasite ihtiyacını büyük ölçüde tamamladı. Bundan sonraki önceliğimiz üniversitelerimizin niteliğini artırmak olacak

Yükseköğretim Kurulu Başkanı Erol Özvar, TBMM Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunda kabul edilen Yükseköğretim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin görüşmelerinde birçok konuda değerlendirmede bulundu. Kamuoyunda "öğrenci affı" olarak adlandırılan düzenlemenin de yer aldığı teklifin görüşmelerinde söz alan Özvar, "Bugün Türkiye Avrupa'da İngiltere'den sonra dünyada ilk 1000'de en fazla üniversite temsil eden ülkedir." dedi. Türkiye tarihinde ilk kez, 6 üniversitenin birden dünyada ilk 500'e girdiğini vurgulayan Özvar, "Bunu biz söylemiyoruz uluslararası kuruluşlar söylüyor. Bu sonuçlar üniversitelerimizin ve ülkemizin başarısını gösteriyor. Bununla hepimiz gurur duymalıyız." şeklinde konuştu.

Üniversitelerin Türkiye'nin ortak değeri olduğunu belirten Özvar, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Ankara Üniversitesi ve Ege Üniversitesi gibi köklü kurumların saygınlığının uzun yıllar içinde oluştuğunu ifade ederek, eleştirilerin yapılabileceğini ancak tartışmaların üniversitelerin kurumsal kimliğine zarar vermeyecek şekilde yürütülmesi gerektiğini söyledi.

Türkiye'nin yükseköğretimde önemli bir kapasiteye ulaştığını belirten Özvar, bundan sonraki dönemde önceliğin üniversitelerin niteliğini artırmak olması gerektiğini söyledi. Yükseköğretim Kurulunun da bütün imkanlarıyla yükseköğretimin kalitesini artırmaya yönelik çalışmalarını sürdürdüğünü ifade eden Özvar, tartışmaların üniversitelerin kurumsal itibarına zarar vermemesi gerektiğini vurguladı.

AZAMI SÜRE FİİLEN KALDIRILIYOR

Kanun teklifinin en önemli yeniliklerinden birinin uygulamalı eğitim ve intörlük aşamasındaki öğrencilerle ilgili olduğunu belirten Özvar, intörlük aşamasına gelmiş öğrenciler için azami süre sınırlamasının fiilen kaldırıldığını söyledi. Teorik eğitimi tamamlayan öğrencilerin yalnızca uygulama eğitimini bitirmeleri gerektiğini belirten Özvar, bu nedenle mezun oluncaya kadar eğitimlerini tamamlama hakkına sahip olacaklarını ifade etti. Düzenlemenin özellikle tıp fakültesi öğrencileri açısından önemli bir hak olduğunu vurgulayan Özvar, öğrencilerin intörlük döneminde süre

nedeniyle ilişkilerinin kesilmeyeceğini kaydetti.

Yurt dışındaki üniversiteler ve denklik konusunda kamuoyunda bilgi kirliliği bulunduğunu belirten Özvar, Yükseköğretim Kurulunun tanıdığı bütün yükseköğretim kurumlarının e-Devlet üzerinden görülebildiğini söyledi. Üniversitenin tanınmasının otomatik olarak denklik anlamına gelmediğini vurgulayan Özvar, "Tanımak başka bir şey, denklik başka bir şey." dedi.

SAHTE DİPLOMAYE YENİ TEDBİR

Kanun teklifinde yer alan önemli bir düzenlemenin de amacının sahte diploma, sahte mezuniyet belgesi, sahte sertifika ve akademik sahteciliği açık şekilde cezalandırmak olduğunu belirten Özvar, bunun mevcut boşluğu giderecek önemli bir mevzuat değişikliği olduğunu söyledi. Komisyonunda "sahte diploma" olaylarına ilişkin soruları da yanıtlayan Özvar, olayın Yükseköğretim Kurulunun bilişim altyapısı ve güvenlik birimlerinin ortak çalışması sayesinde ortaya çıkarıldığını ve bu

Hazır Ol

MARKANA

DEĞER KATAÇAĞIZ

MEGALIGHT
BILBOARD
CLP/RAKET
GIANTBOARD
KULEBOARD

yapıların çökertildiğini söyledi. Olayın ortaya çıkmasında kurum içindeki denetimin de etkili olduğunu belirten Özvar, "Yükseköğretim Kurulunda çalışan bir daire başkanı fark ettiği an ihbar ediyor." dedi. Komisyonunda gündeme getirilen "sahte profesör" iddialarına da değinen Özvar, mevcut akademik yükselme sistemi içinde bunun gerçekleşmesinin son derece zor olduğunu belirterek, sistemde çok sayıda denetim mekanizmasının bulunduğunu ve somut bilgi paylaşılması hâlinde gerekli incelemelerin yapılacağını söyledi. Özvar ayrıca Yükseköğretim Kurulunun uzun yıllardır sahte diploma ve belge düzenleyen yapılar hakkında savcılıklara suç duyurusunda bulunduğunu, bazı kuruluşların kapatılması için de valiliklere başvurular yapıldığını ifade etti.

YAPTIRIMLAR YENİDEN DÜZENLENİYOR

Özvar, vakıf üniversitelerine uygulanacak yaptırımlarla ilgili düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin iptal kararı nedeniyle hazırlandığını belirterek mevcut düzenlemenin iptal edilmesiyle ortaya çıkan hukuki boşluğun giderildiğini söyledi. Yaptırımların ilk kez ayrıntılı biçimde kanunda tanımlandığını ifade eden Özvar, ölçülülük ilkesinin esas alındığını, işlenen fiille uygulanacak yaptırım arasında denge kurulmasının amaçlandığını kaydetti. Vakıf üniversitelerinin hangi davranışlarının hangi yaptırımla karşılaşacağını

kanunda derecelendirildiğini belirten Özvar, yapılan düzenlemenin mevcut uygulamayı hukuki zemine oturttuğunu söyledi. Yeni düzenlemeyle vakıf üniversitelerinin kapatılmasına ilişkin sürecin de açık biçimde kanuna bağlandığını ifade etti.

AKADEMİK PERFORMANS ESAS ALINACAK

Öğretim üyelerinin 67 yaşından sonra görevlerine devam etmelerine ilişkin usul ve esasların belirleneceğini belirten Özvar, düzenlemenin temel ölçütünün yaş değil akademik performans olacağını söyledi. Üniversitelerden görüş alınarak hazırlanan kriterler üzerinde uzun süredir çalışıldığını ifade eden Özvar, görev süresinin uzatılmasının otomatik olmayacağını kaydetti. Göreve devam edecek öğretim üyelerinde akademik üretkenliğin sürmesi, tez yönetmeye devam edilmesi, bilimsel faaliyetlerin devam etmesi ve öğretim üyelerinden

beklenen akademik görevlerin yerine getirilmesi gibi kriterlerin esas alınacağını, ayrıntıların hazırlanacak usul ve esaslarla belirleneceğini söyledi.

Özvar, konuşmasında ayrıca yurt dışında faaliyet gösteren ve kamuoyunca bilinen bazı üniversitelerin Türkiye'de dersaneler aracılığıyla faaliyet yürüttüğünü anlattı. Bu modele göre dersanelerin üniversite adına öğrenci kaydı yaptığını, hazırlık eğitimi verdiğini, birinci sınıf derslerini Türkiye'de okuttuğunu ve öğrencilerin ikinci sınıfın ortasına kadar Türkiye'de eğitim gördüğünü belirten Özvar, daha sonra İngiltere'ye gitmeleri halinde farklı, Türkiye'de kalmaları halinde ise farklı diploma seçenekleri sunulduğunu söyledi. Bu uygulamanın bir vakıf üniversitesi rektörünün durumu Yükseköğretim Kuruluna bildirmesiyle ortaya çıkarıldığını belirten Özvar, teklifle, bu tür faaliyetlerin düzenlenmesine yönelik yasal yetki sağlanacağını ifade etti.

ÖĞRENCİ AFFI DÜZENLEMESİ YÜRÜRLÜĞE GİRDİ

Yükseköğretimde öğrenci affını da içeren 7592 sayılı Yükseköğretim Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Düzenlemeyle yükseköğretim kurumlarında çeşitli nedenlerle öğrencilik hakkını kaybedenlere yeniden öğrenime dönme imkânı sağlandı. Hazırlık, intibak, ön lisans, lisans tamamlama, lisans ve lisansüstü öğrenim kademelerini kapsayan düzenlemeden, kanunda belirtilen istisnalar dışında kendi isteğiyle ilişiğini kesenler de yararlanabilecek. Kanunda açıkça istisna tutulan durumlar dışında, kendi isteğiyle ilişiğini kesenler dâhil olmak üzere her ne sebeple olursa olsun ilişiği kesilen öğrenciler yeniden üniversiteye dönebilecek. Bir yükseköğretim programını kazandığı hâlde kayıt yaptırmayanlar da yeniden öğrenim hakkından yararlanabilecek.

BAŞVURU İÇİN 4 AY SÜRE

Öğrencilerin yeniden öğrenim hakkından yararlanabilmeleri için kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 4 ay içinde başvuru yapmaları gerekiyor. Başvurular, öğrencinin ilişiğinin kesildiği veya kayıt hakkı kazandığı yükseköğretim kurumuna yapılacak. Düzenlemeden yararlanan öğrenciler, 2026-2027 eğitim öğretim yılında öğrenimlerine

başlayabilecek. Öğrencilerin öğrenimleri, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 44'üncü maddesinde belirtilen esaslara göre yürütülecek. Düzenlemenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ise Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenecek.

Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte askerlik görevini yapmakta olanlar da düzenlemeden yararlanabilecek. Bu kişilerin, terhislerini takip eden 2 ay içinde ilgili yükseköğretim kurumuna başvurmaları gerekiyor. Yeniden öğrenime başlayanların askerlik ertelemeleri ise 7179 sayılı Kanun'un 20'nci maddesindeki usul ve esaslara göre yapılacak.

YATAY GEÇİŞ İMKÂNI DA GETİRİLDİ

Düzenlemeyle yeniden öğrenci statüsü kazananlara belirli şartları sağlamaları hâlinde yatay geçiş imkânı da tanınıyor. Buna göre öğrenciler, ÖSYS/YKS puanlarının giriş yılı itibarıyla aynı veya farklı bir diploma programının aynı türden taban puanına sahip olması hâlinde bu programlardan birine yatay geçiş talebinde bulunabilecek. Farklı bir diploma programından yatay geçişle kabul edilecek öğrenci sayıları, ilgili programa kayıtlı öğrenci sayısı ve üniversitenin fiziki koşulları dikkate alınarak belirlenecek.

O SENE BU SENE

ÖĞRENMENİN NE ZAMANI NE SINIRI

*Türkiye'nin franchise odaklı yenilikçi eğitim modeli
Sekiz Oniki'de.*

SEKİZ ONİKİ
KURS

Yusuf TEKİN
Millî Eğitim Bakanı

Millî Eğitim Bakanı Yusuf Tekin; okullaşma oranı, derslik ve öğretmen başına düşen öğrenci sayısı, eğitimde teknoloji kullanımı gibi alanlarda Türkiye'nin uluslararası ortalamaların üzerine çıktığını belirterek, "Bunun devamını sağlayacak adımları atmaya devam ediyoruz." dedi.

MEB'in yeni uygulamaları

ULUSLARARASI ALANDA SES GETİRDİ

Millî Eğitim Bakanlığının son yıllarda eğitimde hayata geçirdiği yeni müfredat, dijitalleşme adımları ve uluslararası öğrenci başarı araştırmalarındaki yükseliş, uluslararası kuruluşların raporlarına yansırken eğitim çevrelerinin de dikkatini çekiyor. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli kapsamındaki yeni müfredat, dijitalleşme alanında atılan adımlar ve Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD) tarafından yapılan Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA) ile Uluslararası Matematik ve Fen Eğilimleri Araştırması (TIMSS) gibi araştırmalarla ortaya çıkan Türkiye'nin yükselen grafiği, uluslararası arenada dikkati çeken başlıklar arasında bulunuyor. Bakanlık tarafından on yıllık uzun soluklu bir çalışmanın ürünü olarak ortaya çıkan ve 2024-2025 eğitim öğretim yılında kademeli olarak uygulanmasına başlanan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, bilgi aktarımının yanı sıra beceri temelli öğrenmeyi, değerler eğitimi ve öğrencilerin bütüncül gelişimini merkeze alıyor.

Çeşitli uluslararası toplantılarda ve ülkeler arası diplomatik temaslarda, Türkiye'nin yeni müfredat yaklaşımı OECD'ye üye ülkeler başta olmak üzere birçok ülke tarafından da takip ediliyor ve modelin beceri odaklı yapısının küresel eğitim eğilimleriyle uyumlu olduğu yönünde değerlendirmeler yapılıyor. Güney Afrika Cumhuriyeti'nde geçen yıl kasım ayında düzenlenen G20

Eğitim Bakanları Toplantısı'nda MEB'in eğitim alanındaki atılımları ve öne çıkan uygulamaları, UNICEF tarafından dünyaya örnek olarak gösterildi. UNICEF Küresel Eğitim ve Ergen Gelişimi Direktörü Pia Britto, "değer ve beceri temelli" Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin, uluslararası alanda takdir edildiğini dile getirdi. Öğretmenlerin yeni müfredata hazırlanması için yürütülen yüz yüze eğitimlerin, örnek uygulamalar olarak öne çıktığına dikkati çeken Britto, Türkiye'nin, sahip olduğu merkezî eğitim sistemiyle erken çocukluk eğitiminde ulusal standartları başarıyla uygulayan ülkeler arasında yer aldığını ifade etti. Azerbaycan'dan bir ajansın yaptığı haberde de Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin değer eğitimi, karakter gelişimi ve millî manevi kimliğin akademik gelişimle birlikte ele alındığı, böylece Türkiye'nin sadece altyapıda değil, kendi değerleriyle örtüşen eğitim modeliyle de kapsamlı bir dönüşüm gerçekleştirdiği aktarıldı.

TÜRKİYE'NİN DESTEĞİNİ BEKLİYORUZ

Türkiye'nin eğitimde dijitalleşme alanındaki ilerleyişine ilişkin olumlu görüşler bazı raporlarda yer alırken, bakan düzeyinde yapılan görüşmelerde de Türkiye'nin bu konudaki tecrübelerinin takdirle karşılandığı ifade edildi. Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP) raporları, Türkiye'nin eğitim teknolojilerindeki küresel liderliğine dikkati

çekerken, raporda Türkiye için neredeyse tüm dersliklerinde etkileşimli tahta ve internet altyapısı bulunan dünyadaki tek ülke olduğu vurgusu yapıldı. Kırgızistan Eğitim Bakanı Dogdurkul Kendirbaeva, Millî Eğitim Bakanı Yusuf Tekin ile görüşmesinde, Türkiye'nin eğitimde yapay zekâyı ve teknoloji kullanımını takdirle izlediklerini belirterek, "Türkiye'nin, eğitim alanında teknoloji kullanımı konusunda desteğini bekliyoruz." diye konuştu. Eski Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu Başkanı Büyükelçi Thomas Ossowski de MEB ile yürütülen başarılı projelerden gurur duyduklarını, eğitimde dijitalleşme başta olmak üzere Türkiye'nin birçok alanda diğer ülkelere rol model olabileceğini dile getirdi.

OECD tarafından yayımlanan ve eğitim sistemlerine dair karşılaştırmalı verileri sunan "Bir Bakışta Eğitim 2025 Raporu"nda, Türkiye'nin eğitimde güçlü yükseliş gösterdiği vurgulandı. Rapor, Türkiye'nin eğitimde kapsayıcılığı artırma ve genç nüfusu eğitime kazandırma alanlarında OECD ülkeleri arasında öne çıktığını ortaya koydu. Türkiye'nin PISA'nın yanı sıra OECD tarafından yapılan TIMSS'in son uygulamasındaki sıralaması, birçok ülke ve kurum temsilcisinin dikkatini çekti. Bakanlığı ziyaret eden Japonya eğitim heyeti, Türkiye'nin PISA araştırmalarındaki yükselen başarısını ve ölçme değerlendirme alanındaki uygulamalarını yerinde inceledi.

OECD Genel Sekreteri Mathias

Cormann, Bakan Tekin ile yaptığı görüşmede, PISA sonuçlarının son 10 yılda Türkiye'nin doğru yönde eğilim gösteren az sayıdaki ülkeden biri olduğunu belirtti. OECD Eğitim Direktörü Andreas Schleicher ise Türkiye'nin eğitim alanındaki hamlelerinin karşılaşılan krizlerde işleri tersine çevirebileceğini gösterdiğine işaret ederek, "Sihirli bir değnek buldukları için değil, tutarlı sistemler inşa ettikleri için, eğitimi sürdürülebilir kılmaya dönük yerel kaynakları seferber ettikleri için ve daha iyi becerilerin daha iyi işlere ve daha iyi yaşamlara dönüştüğü iş gücü politikalarına yatırım yaptıkları için..." değerlendirmesinde bulundu. UNESCO Eğitimden Sorumlu Genel Direktör Yardımcısı ve eski İtalya Eğitim Bakanı Stefania Giannini de farklı bakış açılarından ve zorluklardan gelerek çözümler üreten ve ilerleme kaydeden parlak ülke örneklerinden birinin de Türkiye olduğunu vurguladı.

ABİDE ARAŞTIRMASIYLA ÖĞRENCİLER İZLENDİ

Millî Eğitim Bakanı Tekin, 2010'lu yıllardan itibaren eğitim öğretim sistemini, hem Bakanlık bünyesinde kurdukları izleme ve değerlendirme birimleriyle hem de uluslararası göstergeler itibarıyla sigaya çektiklerini anlattı. Bakanlık bünyesinde fiziki altyapı, akademik başarı ve insan kaynakları uygulamalarını yapay zekâ üzerinden analiz eden, izleyen, değerlendiren ve raporlayan bir sistem kurduklarını söyleyen Tekin, "Nerede, hangi okulumuzun neye ihtiyacı var, elektronik ortamda bütün genel müdür arkadaşlarımız, ilgili birimlerdeki arkadaşlar orayı görebiliyor. Bu, fiziki altyapı ve teknolojik altyapıyla ilgili." değerlendirmesinde bulundu.

Akademik başarılarıyla ilgili olarak Bakanlığın ulusal izleme araştırmalarından biri olan Akademik Becerilerin İzlenmesi ve Değerlendirilmesi (ABİDE) araştırmasını başlattıklarını

OKULLARIN TARİHİ VE BAŞARILI MEZUNLAR

Tekin'in gündeminde eğitim kurumlarının tarihine yönelik çalışmalar da yer aldı. "Meddahın Dilinden" programı kapsamında Türkiye'nin farklı illerindeki okulların tarihleri, eğitim mirasları ve başarılı mezunlarının hikâyelerinin öğrencilere aktarılması planlandı. Tekin, program kapsamında kendi mezun olduğu okulun öğrencileriyle de bir araya gelerek öğrencilik yıllarına ilişkin deneyimlerini paylaştı. Programla okulların yalnızca eğitim verilen kurumlar olarak değil, tarihî ve kültürel hafızanın taşıyıcıları olarak da ele alınması amaçlanıyor.

hatırlatan Tekin, PISA ve TIMSS'in uygulanmadığı yıllarda bu araştırmayı yaparak öğrencilerin akademik başarılarını izlediklerini ifade etti. OECD ve UNESCO gibi kuruluşların eğitim öğretim süreçleriyle ilgili rutin aralıklarla raporlar yayımladıklarını anımsatan Tekin, "Bu kuruluşlar, 'Eğitime Bakış' benzeri isimlerle raporlar yayımlar ve PISA ve TIMSS örneğinde olduğu gibi akademik becerileri izleyecek döngülerle uygulamalar yaparlar. Biz bu iki değerlendirmede hem içeride hem dışarıdaki değerlendirmeler üzerinden politikalarımızı belirleyip yürüyorduk." bilgisini paylaştı.

MÜFREDATIMIZ İLE BAŞARILAR ARTMAYA BAŞLADI

Bakan Tekin, 2013-2014 yıllarında uluslararası ortamlarda kendilerine "Sizin programlarınız hâlâ çocuklara bilgi verme odaklı olduğu için uluslararası

sınavlarda çocuklarınızın başarılı olma ihtimali yok." denildiğini hatırlattı. Beceri odaklı bir program yapmak istediklerinde çıkarları zarar gören vesayetçi güçlerin engellemeleriyle karşılaştıklarını ifade eden Tekin, "O yapılar kapatılıp eğitim öğretim programlarımız, müfredatımız beceri odaklı hâle gelince bu başarılar artmaya başladı." görüşünü dile getirdi. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ni, Türkiye'nin eğitim sistemine ilişkin "Beceri odaklı bir yapınız yok." eleştirisini ortadan kaldırmak üzere hazırladıklarını vurgulayan Tekin, yeni müfredatın uluslararası yapılar, öğretmenler ve akademisyenlerin görüşü alınarak hazırlandığını söyledi.

Geçen yılın Mayıs ayında 59. PISA Yönetim Kurulu Toplantısı'nın Türkiye'de yapıldığını anımsatan Tekin, sözlerini şöyle sürdürdü: "Orada kendilerine yaptığımız sunumdan sonra bu program değişikliklerinin farklı dillere çevrilip farklı ülkelere anlatılması gerektiği yönünde tavsiye kararı oldu. Birçok ülkeden de bunları anlatmamız için bizden heyetler istenmeye başlandı ve arkadaşlarımız bunu anlatıyorlar. Bu, skorlara da yansımaya başladı." Tekin, son açıklanan TIMSS skorlarında Türkiye'nin uluslararası göstergeler açısından büyük başarı yakaladığını ifade ederek 4. sınıf fen bilimleri alanında 4'üncü, 8. sınıf fen bilimleri alanında 7'nci, 4. sınıf matematik alanında 8'inci, 8. sınıf matematik alanında ise OECD ülkeleri arasında 10'uncu sırada yer aldığını vurguladı.

ÖZEL OKUL ÖĞRETMENLERİ

Son dönemde özel öğretim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin çalışma koşulları da Bakan Tekin'in açıklamalarında yer aldı. Tekin, özel okullarda görev yapan öğretmenlerin ücret ve çalışma koşullarının Bakanlık tarafından takip edildiğini belirterek, öğretmenlerin haklarının korunması konusunda denetim mekanizmalarının işletileceğini ifade etti. Özel okul öğretmenlerinin

ücretleriyle ilgili açıklamalar, özellikle yeni eğitim-öğretim yılı öncesinde özel öğretim kurumlarında çalışan eğitimcilerin özlük hakları konusunu yeniden gündeme taşıdı. Bakanlığın bu alandaki yaklaşımı, özel okulların yalnızca öğrenci ve veli açısından değil, öğretmenlerin çalışma koşulları bakımından da daha yakından izlenmesi yönünde şekilleniyor.

TÜRKİYE’NİN EĞİTİM VİZYONU DAVOS’TA DÜNYAYLA BULUŞTU

İsviçre’nin Davos kentinde 9–12 Temmuz 2026 tarihlerinde gerçekleştirilen Global Business Week 2026; eğitim, girişimcilik, yatırım ve iş dünyasından liderleri aynı platformda bir araya getirdi. Sevinç Eğitim Kurumları Kurucu Genel Müdürü Mehmet Boy, etkinliğin Global Education Forum bölümünde “Education as the Infrastructure of Innovation – İnovasyonun Altyapısı Olarak Eğitim” başlıklı bir konuşma yaptı. Aynı zamanda Startup World Cup Championship etabında jüri sorumluluğu üstlenen Boy, dereceye giren Azerbaycan grubuna ödülünü takdim etti. Bu iki görev, Sevinç Eğitim Kurumlarının yalnızca eğitim alanındaki birikimini değil; girişimcilik, teknoloji ve geleceğin ekonomileriyle kurduğu ilişkiyi de uluslararası ölçekte görünür kıldı.

Dünyanın farklı coğrafyalarından karar vericilerin katıldığı programda Boy; Avrupa ve Asya’dan, ayrıca Türk Cumhuriyetlerinden pek çok iş insanıyla bir araya geldi. Katılımcıların büyük bölümünün aile şirketlerini temsil eden üçüncü kuşak yöneticilerden oluşması, programın kuşaklar arası devamlılığa ve sürdürülebilirliğe verdiği önemi de ortaya koydu. Davos temasları, Sevinç’in 40 yıllık kurumsal deneyimini ve üç kuşaktır devam eden eğitim mirasını küresel paydaşlara anlatmak, yeni

iş birliklerinin zeminini oluşturmak ve Türkiye’nin eğitime verdiği önemi güçlü biçimde temsil etmek açısından stratejik bir adım oldu.

HER GELECEK EKONOMİSİ EĞİTİMLE BAŞLAR

Davos’ta verdiğiniz temel mesaj neydi?

Eğitimin yalnızca başlı başına bir sektör olmadığını; bütün sektörlerin üzerinde yükseldiği temel altyapı olduğunu vurguladım. İyi yetişmiş bir çocuk, gelecekte iyi bir insan, sorumluluk sahibi bir vatandaş ve nitelikli bir çalışan ya da girişimci olur. Daha güçlü şirketler, ekonomiler, teknolojiler ve toplumlar istiyorsa önce daha güçlü öğrenme sistemleri kurmalıyız. Bu nedenle konuşmamın merkezinde “Her gelecek ekonomisi eğitimle başlar” düşüncesi vardı. İnovasyon kapasitesini artırmanın yolu yalnızca teknolojiye yatırım yapmaktan değil, insan kapasitesini geliştirmekten geçiyor.

Sevinç Eğitim Kurumlarının birikimini uluslararası katılımcılara nasıl anlattınız?

Üç kuşak boyunca değişen sorumluluklarımızı, kurumsal

hafızamızı ve kuşaklar boyunca şekillenen değerlerimizi anlattım. İlk kuşak için temel mesele daha fazla öğrenciye eğitim imkânı sunmaktı. İkinci kuşak, güvenilir okullar, güçlü ekipler ve sürdürülebilir sistemler kurarak kurumsallaşmaya odaklandı. Bizim kuşağımızın sorusu ise farklı: Teknoloji, yapay zekâ ve küresel rekabetin şekillendirdiği bir dünyada eğitimi nasıl insan odaklı, anlamlı ve geleceğe hazır kılabiliriz? Bugün Sevinç; 40 lokasyonda 5.000’i aşkın öğrenciye ulaşan okulları, anaokulları ve kurs merkezlerinin yanı sıra yayıncılık, akademik içerik, danışmanlık ve stratejik ortaklıklarıyla bütünleşik bir eğitim ekosistemi oluşturuyor. Bizim için büyüklük yalnızca sayılardan ibaret değil; her öğrenciye, öğretmene ve aileye, dolayısıyla ülkemize ve içinde yaşadığımız dünyaya karşı taşıdığımız sorumluluğun kapsamını gösteriyor.

Global Education Forum’daki görüşmelerinizde hangi ortak sorunlar öne çıktı?

Ülkelerin sistemleri ve öncelikleri farklı olsa da sorunların şaşırtıcı ölçüde ortak olduğunu gördük. Dijital yaşamla birlikte öğrencilerin

odaklanma sürelerinin kısalması, pek çok ülkede öğretmenlerin sınıfın dikkatini toplamasını güçleştiriyor. Bu tablo, öğretmeni ikincil hâle getirmiyor; tam tersine öğretmene yapılan yatırımın önemini artırıyor. Teknoloji öğretmenin yerine geçen bir araç olarak değil, öğretmeni güçlendiren ve öğrenmeyi kişiselleştiren bir imkân olarak ele alınmalı. Davos'taki mesajımız bu nedenle netti: Geleceğin eğitimi, öğretmensiz teknoloji değil; öğretmenle birlikte kullanılan teknoloji, yalnızca veri değil bilgelik, yalnızca yenilik değil değerler bütünüdür.

ÖĞRENME BİÇİMİ FARKLILAŞIYOR

Farklı ülkelerin eğitim yaklaşımlarından hangi çıkarımları elde ettiniz?

Birçok sistemde öğrenciyi gerçek hayata hazırlama hedefinin daha görünür olduğunu gözlemledim. Temel akademik dersler elbette önemini koruyor; ancak öğrenme stajlarla, şirket ziyaretleriyle, uygulamalı çalışmalarla ve yeni çağın mesleklerine yönelik

SEVİNÇ EĞİTİM KURUMLARI

yönlendirmelerle destekleniyor. Farklı sektörlerden gelen kişilerin eğitim süreçlerine dâhil edilmesi, öğrencilerin gerçek hayatla daha erken temas kurmasını sağlıyor. Odaklanmanın parçalandığı bir çağda her öğrencinin ilgisi ve öğrenme biçimi farklılaşıyor. Bu nedenle okulların çok yönlü deneyimler sunması, öğrencinin kendi yeteneklerini keşfetmesine alan açması ve değişen dünyanın koşullarına hazırlanmasını sağlaması büyük önem taşıyor.

Konuşmanızda Mustafa Kemal Atatürk'ün eğitim vizyonuna da yer verdiniz. Bu vurgu neden önemliydi?

Türkiye'den bir eğitimci olarak eğitimi, bilimi ve aklı ulusal ilerlemenin merkezine yerleştiren Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ilhamını taşıyorum. Bizim için eğitim yalnızca sunduğumuz bir hizmet değil; topluma karşı üstlendiğimiz bir sorumluluktur. Davos'ta Türkiye'yi anlatırken bu köklü yaklaşımı öne çıkarmayı özellikle değerli buldum. Çünkü Türkiye, eğitime önem veren, güçlü bir eğitim geleneğine ve geleceğe dönük önemli bir potansiyele sahip bir ülke. Atatürk'ün akıl ve bilim merkezli vizyonu da bugün yenilikçi, ölçülebilir, dijital ve insan odaklı eğitim yaklaşımımıza yön vermeye devam ediyor.

TÜRKİYE'NİN EĞİTİM GÜCÜNÜ KÜRESEL PLATFORMLARA TAŞIYACAĞIZ

Davos katılımı Sevinç'in gelecek hedefleri açısından ne ifade ediyor?

Sevinç Eğitim Kurumlarının uluslararası hedefleri yeni değil. Markamızı yurt dışında da Türkiye'yi başarıyla temsil eden markalardan biri hâline getirmek, gelecek vizyonumuzun önemli bir parçası. Global Business Week 2026'ya hem konuşmacı hem jüri üyesi olarak davet edilmemiz, 40 yıl boyunca kuşaktan kuşağa gelişen bilgi birikimimizin uluslararası ölçekte karşılık bulunduğunu

gösteren değerli gelişme oldu. Bu tür organizasyonları yalnızca görünürlük fırsatı olarak değil; karşılıklı öğrenme, stratejik diyalog ve kalıcı iş birlikleri olarak değerlendiriyoruz. Davos'ta kurduğumuz temasları anlamlı projelerle ileri taşımayı; Türkiye'nin eğitim gücünü küresel platformlarda kararlılıkla temsil etmeyi sürdüreceğiz. Sevinç Eğitim Kurumları, üç kuşaklık mirasını çağın gereksinimleriyle buluşturarak Türkiye'den dünyaya uzanan eğitim yolculuğunu kararlılıkla sürdürüyor.

Selçuk IŞIK
Kavram Eğitim Kurumları Genel Müdürü

‘İyi tasarlanmış bir okul öğrencisine öğrenme deneyimi sunar’

“Bizim için yeni nesil okul; akademik disiplin ile yaşam becerilerini, teknolojiyi insan merkezli eğitim anlayışıyla ve ulusal eğitim hedeflerini küresel bakış açısıyla bir araya getiren okuldur. Kavram’ın temel yaklaşımını tek cümleyle ifade etmem gerekirse: Öğrenciyi bugünün sınavlarına değil, yarının dünyasına hazırlıyoruz.”

iletişim, takım çalışması, liderlik ve dijital yetkinliklerini de geliştirmeyi hedefliyoruz.

BAŞARI VE AKADEMİK BİLGİ **Eğitim dünyası hızla değişirken** **okulunuzun gelecek vizyonunu** **hangi temel değerler ve stratejiler** **üzerine inşa ediyorsunuz?**

Biz geleceğe yönelik eğitim vizyonumuzu birkaç temel kavram üzerine inşa ediyoruz: insan, bilim, teknoloji, değerler ve dünya vatandaşlığı. Çünkü geleceğin dünyasında başarılı olmak sadece akademik bilgiyle mümkün olmayacak. Öğrencinin bilimsel düşünmesi, teknolojiye hâkim olması, yabancı dil bilmesi, farklı kültürlerle iletişim kurabilmesi ve aynı zamanda güçlü bir değerler sistemine sahip olması gerekiyor. Biz öğrencilerimizin kendi kültürünü ve değerlerini bilen, ancak dünyaya açık bireyler olmalarını istiyoruz. Bu noktada uluslararası eğitim yaklaşımını da önemsiyoruz. Dünyadaki eğitim modellerini, uluslararası programları ve yeni öğrenme yaklaşımlarını takip ediyor; bunların Türkiye’nin eğitim sistemi ve kültürel yapısıyla nasıl bütünleştirilebileceği üzerine çalışıyoruz.

Kavram’ın gelecek vizyonunda yabancı dil, teknoloji, yapay zekâ, girişimcilik, liderlik, proje tabanlı öğrenme ve sosyal gelişim önemli başlıklar. Ancak bütün bunların üzerinde insan var. Bizim için ideal

öğrenci; başarılı olduğu kadar vicdanlı, bilgili olduğu kadar meraklı, teknolojiyi kullandığı kadar insan ilişkilerinde güçlü olan öğrencidir. Bu nedenle eğitim vizyonumuzu yalnızca “geleceğin mesleklerine hazırlık” olarak değil, geleceğin insanını yetiştirme sorumluluğu olarak görüyoruz.

Yapay zekâ ve dijital teknolojiler **eğitim süreçlerini dönüştürüyor.** **Okulunuz bu dönüşüme nasıl** **hazırlanıyor? Yapay zekâyı** **eğitimde hangi alanlarda** **kullanıyorsunuz?**

Yapay zekâ artık geleceğin konusu değil, bugünün eğitim gerçeği. Bu nedenle eğitim kurumlarının yapay zekâyı eğitim sisteminin dışında tutması mümkün değil. Ancak burada çok önemli bir yaklaşımımız var: Yapay zekâyı insanın yerine koymamalıyız. Biz yapay zekâyı öğretmen ve öğrencinin kapasitesini artıran bir teknoloji olarak görüyoruz. Örneğin öğrencilerin öğrenme süreçlerinin analiz edilmesi, akademik performanslarının takip edilmesi, kişiselleştirilmiş çalışma önerileri oluşturulması, içerik geliştirilmesi, soru üretimi ve ölçme-değerlendirme süreçlerinde yapay zekâ önemli fırsatlar sunuyor. Öğretmen açısından da ders hazırlığı, içerik geliştirme ve öğrenci performansının analiz edilmesi gibi süreçlerde ciddi bir zaman avantajı sağlayabilir. Ancak teknoloji ne

Sizce “yeni nesil okul” kavramı neyi ifade ediyor? Okulunuzu geleneksel eğitim kurumlarından ayıran temel özellikler nelerdir?

Yeni nesil okul kavramını yalnızca teknolojiyle donatılmış okul olarak tanımlamak doğru olmaz. Akıllı tahtalar, tabletler, dijital platformlar veya yapay zekâ araçları elbette yeni nesil eğitimin önemli parçalarıdır; ancak bunlar tek başına bir okulu yeni nesil yapmaz. Bize göre yeni nesil okul, öncelikle öğrenme kültürü değişmiş olan okuldur.

Geleneksel eğitim modelinde öğretmen bilgiyi aktaran, öğrenci ise bilgiyi alan konumundaydı. Bugün ise öğrencinin öğrenme sürecinin aktif bir parçası olması gerekiyor. Öğrenci araştırmalı, sorgulamalı, deneyimlemeli, üretmeli, hata yapmalı ve yeniden denemeli. Kavram Eğitim Kurumları olarak öğrenciyi yalnızca akademik başarı üzerinden değerlendirmiyoruz. Akademik başarı bizim için önemli ve vazgeçilmez; ancak bunun yanında öğrencinin problem çözme, eleştirel düşünme, yaratıcılık,

kadar gelişirse gelişsin öğretmenin rolü ortadan kalkmayacak. Çünkü öğretmen sadece bilgi aktaran kişi değildir. Öğretmen aynı zamanda öğrenciyi tanır, onun duygusunu fark eder, motivasyonunu yükseltir, ona ilham verir ve doğru zamanda doğru soruyu sorar. Bu nedenle bizim yaklaşımımız çok net: "Yapay zekâ öğrencinin yerine düşünmemeli; öğrencinin daha iyi düşünmesini sağlamalı." Önümüzdeki dönemde yapay zekâ okuryazarlığının da eğitim programlarının önemli bir parçası olması gerektiğine inanıyoruz.

ÖĞRENMEYİ ÖĞRENMEK Öğrencilerin yalnızca akademik başarı değil; problem çözme, yaratıcılık, eleştirel düşünme ve iletişim gibi 21. yüzyıl becerilerini geliştirmeleri için hangi uygulamaları hayata geçiriyorsunuz?

Bugünün öğrencisinin gelecekte karşılaşacağı problemler, bugünkü problemlerden çok farklı olacak. Dolayısıyla öğrencinin sadece mevcut bilgileri ezberlemesi yeterli değil. Öğrencinin öğrenmeyi öğrenmesi gerekiyor. Biz 21. yüzyıl becerilerini ayrı bir ders olarak değil, eğitim sürecinin tamamına yayılan bir yaklaşım olarak değerlendiriyoruz. Öğrencilerimizin proje hazırlamasını, sunum yapmasını, takım çalışmasına katılmasını, araştırma yapmasını, fikirlerini savunmasını ve farklı çözüm yolları geliştirmesini destekliyoruz. Yabancı dil eğitiminde de aynı yaklaşımı benimsiyoruz. Öğrencinin dili sadece sınav için öğrenmesini değil, gerçek yaşamda iletişim kurabilmesini istiyoruz. Sanat, spor, sosyal sorumluluk ve kültürel faaliyetleri de öğrencinin gelişiminin tamamlayıcı unsurları olarak görüyoruz. Çünkü çocuğun yalnızca akademik zekâsını değil, sosyal ve

duygusal zekâsını da geliştirmek zorundayız.

Proje tabanlı öğrenme, disiplinler arası çalışmalar ve uygulamalı eğitim modelleri okulunuzda nasıl yer buluyor?

Kavram Koleji'nde proje tabanlı öğrenme, disiplinler arası yaklaşım ve uygulamalı eğitim, Kavram Future Academy çatısı altında sistemli bir şekilde yürütülmektedir. İlkokul ve ortaokulda uyguladığımız Vitanova School programıyla öğrencilerimiz; sorgulama temelli, proje odaklı ve farklı disiplinleri bir araya getiren çalışmalarla öğrenirken, lise kademesinde Life School programı sayesinde teknoloji, girişimcilik, medya, sanat ve sürdürülebilirlik gibi alanlarda gerçek yaşamla bağlantılı projeler geliştirir.

Bu süreci R-STEAM, kodlama ve robotik uygulamalarıyla destekleyerek öğrencilerimizin eleştirel düşünme, problem çözme, iş birliği ve üretkenlik becerilerini güçlendiriyoruz. Bizim için proje tabanlı öğrenme, belirli etkinliklerle sınırlı değil; anaokulundan lise son sınıfa kadar devam eden, öğrenciyi merkeze alan sürdürülebilir bir eğitim anlayışıdır.

Kampüs tasarımı ve öğrenme ortamlarında yeni nesil eğitim anlayışını destekleyen hangi fiziksel veya teknolojik yatırımları gerçekleştirdiniz?

Yeni nesil eğitim anlayışının sadece ders programıyla oluşturulamayacağına inanıyoruz. Öğrenme ortamlarının da öğrencinin gelişimini desteklemesi gerekiyor. Sınıfların öğrencinin yalnızca dinlediği alanlar olmaktan çıkıp; araştırdığı, ürettiği, tartıştığı ve iş birliği yaptığı alanlara dönüşmesi gerekiyor. Bu nedenle teknoloji

altyapısı, laboratuvarlar, sanat ve spor alanları, sosyal öğrenme alanları ve öğrencilerin farklı çalışma biçimlerine imkân veren esnek mekânlar büyük önem taşıyor. Burada teknoloji ile fiziksel ortamı birbirinden ayırmıyoruz. Dijital öğrenme araçları ile fiziksel deneyim birbirini tamamlamalı. Çünkü çocuk ekrandan öğrenebilir ama bazı şeyleri dokunarak, deneyerek, yaşayarak ve paylaşarak öğrenir. Bu nedenle kampüs tasarımı da eğitim modelimizin bir parçası olarak görüyoruz.

NASIL DAHA İYİ YAPABİLİRİZ?

Başarılı bir yeni nesil okul olabilmek için okul yöneticilerinin sahip olması gereken liderlik anlayışı sizce nasıl değişiyor?

Okul yöneticiliğinin gelecekte çok daha stratejik bir rol üstleneceğini düşünüyorum. Artık okul yöneticisinin sadece operasyonu yönetmesi yeterli değil. İyi bir okul yöneticisi aynı zamanda eğitim lideri, insan kaynakları lideri, teknoloji lideri ve değişim yöneticisi olmak zorunda. Çünkü eğitim kurumlarında değişim yukarıdan aşağıya değil, kültür üzerinden gerçekleşiyor. Öğretmen gelişimini desteklemeden öğrenci gelişimini sürdürülebilir hale getiremezsiniz. Bu nedenle yöneticinin öğretmenini geliştirmesi, öğretmenine güvenmesi, yeni fikirleri desteklemesi ve okul içerisinde öğrenen bir organizasyon kültürü oluşturması gerekiyor. Biz yönetimi yalnızca kontrol mekanizması olarak değil, gelişim mekanizması olarak görüyoruz. Benim için iyi bir okul yöneticisinin en önemli sorusu "Ne yaptık?" değil, "Nasıl daha iyi yapabiliriz?" olmalı. Çünkü eğitimde durağanlık, geride kalmak anlamına geliyor.

EĞİTİM YATIRIMLARI STRATEJİK ÖNEME SAHİP!

Eğitim yatırımları açısından Türkiye'nin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz? Özel eğitim kurumlarının bu dönüşümde üstlenmesi gereken rol sizce nedir?

Türkiye'nin genç nüfusu, girişimcilik potansiyeli ve eğitim alanındaki gelişme kapasitesi düşünüldüğünde eğitim yatırımlarının ülkemizin geleceği açısından stratejik öneme sahip olduğunu düşünüyorum. Ancak burada önemli olan sadece daha fazla okul açmak değil. Daha nitelikli eğitim, daha güçlü öğretmen, daha doğru teknoloji ve daha sürdürülebilir eğitim modelleri oluşturmak gerekiyor. Özel eğitim kurumlarının da bu dönüşümde önemli bir sorumluluğu var. Özel eğitim kurumları yalnızca eğitim hizmeti sunan ticari

yapılar olarak değerlendirilmemeli. Çünkü biz burada çocukların ve dolayısıyla ülkenin geleceğine dokunuyoruz. Yeni eğitim modellerini denemek, öğretmen gelişimine yatırım yapmak, teknolojiyi doğru kullanmak, uluslararası eğitim standartlarını takip etmek ve eğitimde kalite çitasını yükseltmek özel eğitim kurumlarının sorumluluklarından biri olmalı. Biz Kavram Eğitim Kurumları olarak eğitimde değişimi sadece takip etmek istemiyoruz. Değişimin içerisinde aktif rol almak istiyoruz. Köklü eğitim deneyimimizi yeni nesil eğitim anlayışıyla birleştirerek geleceğin öğrencilerini yetiştirmek istiyoruz. Çünkü bizce eğitimde asıl mesele bugünün başarısını korumak değil, yarının ihtiyaçlarını bugünden öngörebilmektir.

EĞİTİMDE GERÇEK DÖNÜŞÜM

Öğrencinin Yolculuğunu Bir Bütün Olarak Yönetebilmekle Başlıyor

“Öğretmen gelişiminden yapay zekâ destekli öğrenmeye, veli eğitiminden üniversite iş birliklerine kadar uzanan yapısıyla BİL; eğitimi birbirinden bağımsız uygulamalar değil, sürdürülebilir ve ölçülebilir bir sistem olarak yeniden tanımlıyor.”

Sizce “yeni nesil okul” kavramı neyi ifade ediyor? Okulunuzu geleneksel eğitim kurumlarından ayıran temel özellikler nelerdir?

Biz yeni nesil okulu, teknolojik araçların yoğun kullanıldığı bir yapıdan çok; öğrencinin akademik, bilişsel, sosyal, duygusal ve mesleki gelişimini aynı sistem içerisinde yönetebilen bir eğitim ekosistemi olarak tanımlıyoruz. BİL Eğitim Kurumlarında bu nedenle yalnızca müfredatın aktarılmasına değil, öğrencinin öğrenme kapasitesini geliştiren özgün programlara yatırım yapıyoruz.

Örneğin BİL Think ile eleştirel düşünme ve sorgulama becerilerini, BİL Focus ile dikkat ve odaklanma becerilerini, OYAP ile okuma-yazma ve anlamlandırma süreçlerini destekliyoruz. Filizden Anlama – Okul Doğa Yolculuğu ile öğrencilerimizin doğayla, çevreyle ve deneyimsel öğrenmeyle ilişkisini güçlendiriyoruz. Dolayısıyla BİL’de eğitim, yalnızca “ne öğretiyoruz?” sorusuna değil, “öğrencinin düşünme, öğrenme ve yaşama ilişkisi kurma kapasitesini nasıl geliştiriyoruz?” sorusuna da cevap veriyor. Bizi farklılaştıran önemli unsurlardan biri de bu çalışmaların birbirinden bağımsız projeler değil, anaokulundan liseye uzanan BİL eğitim modelinin parçaları olmasıdır.

GELECEK VİZYONU

Eğitim dünyası hızla değişirken okulunuzun gelecek vizyonunu hangi temel değerler ve stratejiler üzerine inşa ediyorsunuz?

Gelecek vizyonumuzu üç temel alan üzerine kuruyoruz: öğrenci gelişiminin sürekliliği, öğretmen niteliği ve kurumsal eğitim standardı. BİL Eğitim Kurumlarında bir öğrencinin gelişimini yalnızca bulunduğu

sınıf düzeyiyle sınırlı görmüyoruz. Okul öncesinden başlayan yolculuğun üniversite ve iş yaşamına kadar uzanan bir bütünlük taşıması gerektiğine inanıyoruz. Bu nedenle akademik programlarımızın yanında rehberlik, kariyer, yabancı dil, teknoloji, sosyal gelişim ve beceri temelli öğrenme alanlarını birlikte planlıyoruz.

Öğretmen gelişiminde ise BİL Akademi önemli bir yapı taşıyor. Öğretmen eğitimlerini dönemsel seminerlerden ibaret görmüyor; sürekli mesleki gelişim anlayışıyla ele alıyoruz. Bunun yanında İstanbul Aydın Üniversitesi, Eğitim Fakültesi ve BİL Bilim Kurulu ile yürütülen akademik iş birlikleri, eğitim modelimizin bilimsel ve pedagojik açıdan sürekli beslenmesini sağlıyor. Bizim açımızdan güçlü bir eğitim markasının temel sorumluluğu, yenilik üretmenin yanında bu yeniliği bütün kampüslerinde sürdürülebilir ve ölçülebilir bir standarda dönüştürebilmektir.

DİJİTAL DÖNÜŞÜM

Yapay zekâ ve dijital teknolojiler eğitim süreçlerini dönüştürüyor. Okulunuz bu dönüşüme nasıl hazırlanıyor? Yapay zekâyı eğitimde hangi alanlarda kullanıyorsunuz?

BİL Eğitim Kurumlarında dijital dönüşümü yalnızca teknik bir altyapı konusu olarak görmüyoruz. Bu nedenle organizasyon yapımız içerisinde yalnızca dijital eğitim süreçleri, eğitim teknolojileri ve bu alanın pedagojik entegrasyonu üzerine çalışan IT ve Eğitim Teknolojileri Direktörlüğü bulunuyor. Bu yapı bizim için önemli; çünkü teknoloji yatırımlarının eğitimden bağımsız ilerlemesini istemiyoruz. Kullanılan her dijital aracın öğrencinin öğrenmesine, öğretmenin işini güçlendirmesine veya eğitim verisinin daha

Ebru UNUTMAZER
BİL Eğitim Kurumları Eğitim Direktörü

anlamli kullanilmasına katkı saglamasi gerekiyor.

BİL Learn Hibrit Eğitim Platformu, bu anlayışın önemli unsurlarından biri. Öğrenmenin yalnızca sınıf ve ders saatiyle sınırlı olmadığı; yüz yüze ve dijital öğrenme deneyimlerinin birbirini tamamladığı bir yapı oluşturuyoruz. Yapay zekâ konusunda da temel yaklaşımımız yalnızca kullanım değil, doğru kullanım kültürü oluşturmak. Öğrencinin yapay zekâdan aldığı bilgiyi sorgulaması, doğrulaması, kaynak değerlendirmesi yapabilmesi ve kendi düşünsel üretimini koruması bizim için en az teknolojiyi kullanabilmesi kadar önemli. Öğretmen tarafında ise içerik geliştirme, farklılaştırılmış öğrenme, ölçme-değerlendirme ve akademik verilerin analizinde yeni teknolojilerden yararlanıyoruz.

Öğrencilerin yalnızca akademik başarı değil; problem çözme, yaratıcılık, eleştirel düşünme ve iletişim gibi 21. yüzyıl becerilerini geliştirmeleri için hangi uygulamaları hayata geçiriyorsunuz?

Beceri gelişiminin ayrı bir ders veya etkinlik alanı olmadığını düşünüyoruz. Bu nedenle BİL'de öğrencinin düşünme, odaklanma, iletişim, problem çözme ve üretme becerilerini farklı yaş gruplarında sistematik şekilde destekleyen programlarımız bulunuyor. BİL Think öğrencinin bir bilgiyi yalnızca kabul etmesi yerine sorgulamasını, farklı bakış açıları geliştirmesini ve düşüncesini gerekçelendirmesini; BİL Focus ise özellikle günümüz çocuklarının önemli ihtiyaçlarından biri haline gelen dikkat, odaklanma ve zihinsel süreklilik becerilerini geliştirmeyi amaçlıyor. Bunun yanında okuma ve anlamlandırmayı yalnızca Türkçe dersinin konusu olarak değil, bütün akademik öğrenmenin temeli olarak görüyoruz. OYAP bu açıdan öğrencilerin okuma-yazma ve anlam oluşturma becerilerini destekleyen önemli çalışmalarımız arasında. Çünkü bize göre geleceğin öğrencisi en fazla bilgiye sahip olan değil; bilgiyi ayırt edebilen, yorumlayabilen, ilişkilendirebilen ve yeni bir probleme transfer edebilen öğrenci olacak.

Proje tabanlı öğrenme, disiplinler arası çalışmalar ve uygulamalı eğitim modelleri okulunuzda nasıl yer buluyor? Bu yaklaşımların öğrenci gelişimine katkıları nelerdir?

Öğrencinin bilgiyi gerçek yaşamla ilişkilendirmediği bir eğitim anlayışının kalıcı öğrenme oluşturmamasının zor olduğunu düşünüyoruz. Bu nedenle proje tabanlı, disiplinler arası ve deneyimsel öğrenmeyi farklı kademelerde destekliyoruz. Filizden Anlama – Okul Doğa Yolculuğu, bunun önemli örneklerinden biri. Öğrencinin doğayı yalnızca teorik olarak öğrenmesi değil; gözlemlemesi, deneyimlemesi ve yaşamın doğal döngülerini anlamlandırması hedefleniyor.

Lise düzeyinde ise öğrenciyi okul sonrası yaşamla buluşturan çalışmalarımız öne çıkıyor. BİL Career ile öğrencilerin iş dünyasını, girişimciliği, meslekleri ve profesyonel yaşamın dinamiklerini daha erken yaşlarda tanımalarını amaçlıyoruz. Kariyer planlamasının yalnızca üniversite tercih döneminde yapılan bir çalışma olmadığını düşünüyoruz. Öğrencinin kendisini, yeteneklerini ve ilgi alanlarını

TEKNOLOJİ BİR ÖĞRENME ARACIDIR

"Yeni nesil eğitimde fiziksel alanların da pedagojik yaklaşımın parçası olduğuna inanıyoruz. Sınıfı tek öğrenme alanı olarak görmüyor; kütüphane, laboratuvar, atölye, sosyal alanlar, spor ve sanat alanlarını öğrencinin farklı öğrenme deneyimleri yaşayabileceği bir bütün olarak değerlendiriyoruz. Teknolojik altyapıda ise temel kriterimiz "ne kadar teknoloji var?" değil, "teknoloji öğrenmenin niteliğine ne kadar katkı sağlıyor?" sorusudur. BİL Learn, dijital öğrenme kaynakları, eğitim teknolojileri ve IT ve Eğitim Direktörlüğümüzün yürüttüğü çalışmalar bu yaklaşım doğrultusunda yapılandırılıyor. Teknolojinin kampüse eklenen bir donanım değil, eğitim modeliyle birlikte tasarlanan bir öğrenme aracı olması gerektiğini düşünüyoruz."

tanıması küçük yaşlardan başlayan uzun soluklu bir süreçtir. İstanbul Aydın Üniversitesi ile sahip olduğumuz akademik bağ da öğrencilerimizin üniversite ortamını, akademik disiplinleri ve kariyer seçeneklerini lise döneminden itibaren daha yakından tanımalarına önemli katkı sağlıyor.

Eğitim yatırımları açısından Türkiye'nin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz? Özel eğitim kurumlarının bu dönüşümde üstlenmesi gereken rol sizce nedir?

Türkiye'de eğitim yatırımlarının bundan sonraki aşamasında nicelikten çok nitelik, sürdürülebilirlik ve kurumsal kapasite konuşulmalı. Özel eğitim kurumlarının görevinin yalnızca okul açmak veya öğrenci sayısını artırmak olmadığını inanıyoruz. Eğitim teknolojilerine, öğretmen yetiştirmeye, araştırma-geliştirmeye, rehberlik ve kariyer sistemlerine,

ölçme-değerlendirmeye ve özgün eğitim modellerine yatırım yapılması gerekiyor.

BİL Eğitim Kurumlarında veliyi de bu ekosistemin dışında bırakmıyoruz. BİL PDR Dergisi ile velilerimizin çocuk gelişimi, rehberlik, eğitim süreçleri ve güncel pedagojik konularda doğru ve güvenilir içeriklere ulaşmasını önemsiyoruz. Çünkü eğitim yalnızca okulun değil; öğrenci, öğretmen, yönetici ve velinin birlikte oluşturduğu bir sistem. BİL Think, BİL Focus, OYAP, Filizden Anlama, BİL Career, BİL Learn, BİL Akademi, BİL PDR ve üniversite-akademi iş birliklerimizin tamamını ayrı ayrı projeler olarak değil; BİL öğrencisinin anaokulundan üniversite ve iş yaşamına uzanan gelişim yolculuğunu destekleyen ortak bir eğitim mimarisinin parçaları olarak görüyoruz.

BİL Eğitim Kurumları olarak önümüzdeki dönemde de hedefimiz; yeniliği yalnızca takip eden değil, bilimsel temele dayanan, uygulanabilir, ölçülebilir ve sürdürülebilir eğitim modelleri geliştiren bir kurum olmaya devam etmek.

DÜNYADA YENİ NESİL OKUL YENİ NESİL EĞİTİM

Okulun duvarları değişiyor, öğrenmenin sınırları genişliyor

Dünyada eğitim, uzun zamandır yalnızca müfredatların yenilenmesiyle açıklanamayacak kadar büyük bir dönüşüm geçiriyor. Teknolojinin hızla gelişmesi, yavaş zekânın günlük yaşamın parçası hâline gelmesi, iş dünyasının ihtiyaçlarının değişmesi ve öğrencilerin öğrenme biçimlerinin çeşitlenmesi, okul kavramını da yeniden tanımlıyor.

Bugünün yeni nesil okulu; yalnızca derslerin işlendiği, öğrencilerin belirli saatlerde sınıflara girdiği ve sınavlara hazırlandığı bir yapı olmaktan çıkıyor. Bunun yerine öğrencinin merakını, yaratıcılığını, problem çözme becerisini, sosyal ve duygusal gelişimini destekleyen; teknolojiyle insanı karşı karşıya getirmek yerine ikisini birlikte kullanan öğrenme ekosistemleri ortaya çıkıyor. Yeni nesil eğitim anlayışının temel sorusu artık “Öğrenciye ne öğreteceğiz?” değil, daha çok “Öğrencinin gelecekte ihtiyaç duyacağı becerileri nasıl geliştireceğiz?” oluyor.

SINIFIN SINIRLARI ORTADAN KALKIYOR

Geleneksel okul modelinde öğrenmenin merkezi sınıfı. Öğretmen anlatır, öğrenci dinler, ders kitabı temel kaynak olur ve ölçme çoğunlukla sınavlar üzerinden gerçekleştirilirdi. Yeni nesil okullarda ise öğrenme sınıfın dışına taşıyor. Laboratuvarlar, atölyeler, açık alanlar, dijital platformlar, sanat ve tasarım merkezleri, maker alanları ve proje stüdyoları eğitim sürecinin bir parçası hâline geliyor. Öğrenci farklı disiplinleri bir araya getirerek gerçek yaşam problemleri üzerinden çalışıyor. Örneğin bir öğrenci iklim

değişikliği üzerine çalışırken yalnızca fen bilimleri bilgisi edinmiyor; aynı zamanda matematiksel verileri yorumluyor, dijital araçları kullanıyor, ekonomik sonuçları araştırıyor, çözüm önerisini tasarlıyor ve bunu arkadaşlarına sunuyor. Böylece okul, bilgiyi aktaran bir kurumdan bilginin üretildiği ve uygulandığı bir yaşam alanına dönüşüyor.

FİNLANDİYA: ÖĞRENMEYİ HAYATLA BULUŞTURMAK

Finlandiya, eğitimde öğrenci merkezli yaklaşımlarıyla uzun yıllardır dünyanın dikkatini çeken

ülkelerden biri. Finlandiya'daki eğitim yaklaşımının öne çıkan özelliklerinden biri, öğrencilerin farklı disiplinleri ilişkilendirmesine imkân veren öğrenme süreçleri. Geleneksel ders sınırlarının yanı sıra olgu ve problem temelli çalışmaların kullanılması, öğrencilerin bilgiyi gerçek yaşam bağlamında değerlendirmesine yardımcı oluyor. Buradaki temel mesaj oldukça önemli: Çocuk yalnızca bir konuyu bilmemeli; bildiği bilgiyi kullanabilmeli. Bu yaklaşım, yeni nesil okulların temel özelliklerinden biri olan disiplinler arası öğrenmenin önemini ortaya koyuyor.

SİNGAPUR: AKADEMİK BAŞARIDAN BECERİ EKOSİSTEMİNE

Singapur ise eğitim sistemini geleceğin ekonomik ve toplumsal ihtiyaçlarıyla ilişkilendiren ülkelerden biri olarak öne çıkıyor. Burada eğitim politikalarında akademik başarının yanı sıra öğrencilerin iletişim, iş birliği, eleştirel düşünme, yaratıcılık ve problem çözme gibi becerilerine de önem veriliyor. Bu yaklaşım, okulun yalnızca üniversite sınavına veya akademik başarıya hazırlayan bir kurum olmaması gerektiğini gösteriyor. Çünkü geleceğin meslekleri bugünden tamamen öngörülemiyor. Bugün var olmayan bazı mesleklerin gelecekte ortaya çıkması mümkün. Bu nedenle öğrencileri yalnızca mevcut mesleklere hazırlamak yerine, değişen koşullara uyum sağlayabilecek bireyler olarak yetiştirmek giderek daha önemli hâle geliyor.

ESTONYA: DİJİTAL OKULUN ÖTESİ

Estonya, dijital eğitim konusunda dünyanın dikkat çeken ülkelerinden biri. Dijital teknolojilerin eğitim sistemine entegrasyonu, öğrencilerin yalnızca teknoloji tüketicisi değil, aynı zamanda teknolojiyi üreten ve kullanarak problem çözen bireyler olmasını hedefleyen bir anlayışla ele alınıyor. Ancak burada önemli bir ayrım bulunuyor: Yeni nesil okul, teknoloji kullanan okul demek değildir. Akıllı tahta, tablet, bilgisayar veya yapay zekâ uygulamalarının sınıfa girmesi tek başına eğitimde dönüşüm anlamına gelmez. Asıl dönüşüm, teknolojinin öğrenmeyi nasıl değiştirdiğiyle ilgilidir. Eğer teknoloji öğrencinin daha fazla araştırmasına, üretmesine, kişiselleştirilmiş geri bildirim

almasına ve kendi öğrenme sürecini yönetmesine yardımcı oluyorsa anlamlıdır.

YAPAY ZEKÂ ÖĞRETMENİN YERİNİ Mİ ALACAK?

Yeni nesil okul tartışmasının en önemli başlıklarından biri kuşkusuz yapay zekâ. Yapay zekâ; öğrencinin seviyesine göre içerik önerebilir, öğrenme eksiklerini belirleyebilir, farklı anlatım biçimleri sunabilir ve öğretmenin öğrenciyi daha yakından takip etmesine yardımcı olabilir. Ancak eğitim yalnızca bilgi aktarımı değildir. Bir öğrencinin cesaretlendirilmesi, hata yapmasına izin verilmesi, kendisini değerli hissetmesi, arkadaşlarıyla ilişki

kurması, etik bir karar vermeyi öğrenmesi veya bir öğretmenin öğrencisinin potansiyelini fark etmesi yalnızca teknolojik bir süreç değildir. Bu nedenle geleceğin okulunda yapay zekâ ile öğretmenin arasında bir rekabetten çok iş birliği öne çıkacaktır. Yapay zekâ öğretmenin yerine geçmekten ziyade öğretmenin zamanını daha verimli kullanmasına yardımcı olabilir. Öğretmen ise daha fazla rehber, mentor, tasarımcı ve öğrenme lideri rolü üstlenebilir.

KİŞİSELLEŞTİRİLMİŞ ÖĞRENME DÖNEMİ

Geleneksel eğitim sistemlerinin en önemli sorunlarından biri, aynı

GELECEĞİN OKULUNU KİM TASARLAYACAK?

Dünyada yeni nesil okul tartışması aslında teknoloji tartışmasından çok daha büyük bir tartışma. Bu, "Nasıl bir insan yetiştirmek istiyoruz?" sorusuyla ilgili. Eğer amaç yalnızca teknoloji kullanabilen, hızlı çalışan ve yapay zekâdan yararlanabilen bireyler yetiştirmekse, teknoloji merkezli bir okul modeli yeterli görülebilir. Ancak amaç; düşünebilen, sorgulayabilen, üretebilen, başkalarıyla iş birliği yapabilen, etik kararlar verebilen, yaratıcılığını kullanabilen ve gerektiğinde teknolojiye "hayır"

diyebilen insanlar yetiştirmekse, o zaman yeni nesil okulun merkezinde teknoloji değil insan olmalıdır. Belki de geleceğin eğitimini tasarlarlarken en önemli ilke şu olmalı: Yeni nesil okul, teknolojinin en fazla kullanıldığı okul değil; teknolojinin insan gelişimine en doğru şekilde hizmet ettiği okul olmalıdır. Çünkü geleceğin eğitiminde asıl mesele, çocukları teknolojiye hazırlamak değil; teknolojiyle birlikte insan kalabilmelerini sağlamaktır.

yaştaki bütün öğrencilerin aynı hızda ve aynı yöntemle öğrenmesi gerektiği varsayımdır. Oysa her öğrencinin ilgi alanı, öğrenme hızı, güçlü yönleri ve desteğe ihtiyaç duyduğu alanlar farklıdır. Yeni nesil eğitim, bu farklılıkları bir problem olarak değil, eğitimin doğal bir unsuru olarak görüyor. Dijital öğrenme araçları ve yapay zekâ destekli sistemler sayesinde öğrencinin öğrenme sürecine ilişkin daha fazla veri elde edilebiliyor. Bu veriler doğru kullanıldığında öğretmenin öğrencinin ihtiyaçlarını daha erken fark etmesine ve öğrenme sürecini kişiselleştirmesine yardımcı olabiliyor. Böylece tek tip eğitimden, daha esnek ve öğrenci merkezli modellere geçiş mümkün oluyor.

OKUL ARTIK SADECE AKADEMİK BAŞARIYI ÖLÇMÜYOR

Yeni nesil okulun bir başka özelliği de başarı kavramının yeniden tanımlanması. Bir öğrencinin başarısını yalnızca sınav puanıyla değerlendirmek giderek yetersiz kalıyor. Eleştirel düşünme, iletişim, takım çalışması, yaratıcılık, girişimcilik, dijital okuryazarlık, medya okuryazarlığı, finansal okuryazarlık ve sosyal-duygusal beceriler geleceğin eğitim anlayışında daha fazla önem kazanıyor. Bu nedenle proje çalışmaları, sunumlar, portfolyolar, takım görevleri ve gerçek yaşam problemlerine yönelik çalışmalar geleneksel sınavların yanında daha görünür hâle geliyor. Başarı artık yalnızca “Ne kadar biliyorsun?” sorusuyla değil, “Bildiklerini nasıl kullanıyorsun?” sorusuyla da ölçülüyor.

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK OKULUN BİR PARÇASI

İklim değişikliği ve çevresel sorunlar da yeni nesil okul anlayışını şekillendiriyor. Enerji tasarruflu binalar, yeşil alanlar, atık yönetimi, yenilenebilir enerji kullanımı ve sürdürülebilir ulaşım gibi uygulamalar okul mimarisinin parçası hâline gelirken, sürdürülebilirlik aynı zamanda eğitim programlarının da konusu oluyor. Öğrenciler yalnızca

DİJİTAL EŞİTSİZLİK

Yeni nesil okulun en önemli eleştirilerinden biri de fırsat eşitliği. Bir öğrencinin yüksek hızlı internete, güçlü bir bilgisayara, yapay zekâ araçlarına, dijital eğitim platformlarına ve teknoloji konusunda bilgili bir aile desteğine sahip olması ile bunların hiçbirine sahip olmaması arasında büyük fark bulunuyor. UNESCO’ya göre 2024 itibarıyla dünya nüfusunun yaklaşık üçte biri, yani 2,6 milyar insan hâlâ internete erişemiyor. Bu durum dijital bölünmenin yanı sıra bir “yapay zekâ bölünmesi” riskini de beraberinde getiriyor. Bu nedenle yeni nesil eğitim yalnızca teknolojik açıdan gelişmiş okulların modeli hâline gelirse, eğitimdeki mevcut eşitsizlikleri azaltmak yerine büyütebilir. Asıl hedef: En iyi teknolojiye sahip öğrenci değil, ihtiyaç duyduğu eğitime eşit biçimde ulaşabilen öğrenci olmalıdır.

**YENİ NESİL OKUL,
YENİ NESİL EĞİTİM**

Öğrencinin merkezde olduğu, teknolojinin öğrenmeyi güçlendirdiği, beceri odaklı ve esnek öğrenme ortamları dünyada eğitimin geleceğini şekillendiriyor.

İŞ BİRLİĞİ YARATICILIK PROBLEM ÇÖZME

ÖĞRENCİ MERKEZLİ	BE CERİ ODAKLI	TEKNOLOJİ ENTEGRASYONU	GERÇEK YAŞAM BAĞLANTISI	SÜRDÜRÜLEBİLİR GELECEK
Her öğrencinin ilgi alanı, ihtiyacı ve öğrenme hızı dikkate alınır.	Eleştirel düşünme, iş birliği, yaratıcılık ve problem çözme gibi beceriler geliştirilir.	Dijital araçlar, öğrenmeyi desteklemek ve kişiselleştirmek için kullanılır.	Proje tabanlı çalışmalarla öğrenme, hayatın içindeki problemlerle ilişkilendirilir.	Okullar, sürdürülebilirlik bilincini kazandıran yaşam alanlarıdır.

sürdürülebilirliği kitaplardan öğrenmek yerine, okulun kendisini bir öğrenme laboratuvarı olarak kullanabiliyor. Bir okulun enerji tüketimini ölçmek, yağmur suyunun nasıl değerlendirilebileceğini

araştırmak veya okul bahçesinde biyolojik çeşitliliği artıracak bir proje geliştirmek; fen bilimlerinden matematiğe, tasarımdan sosyal bilimlere kadar pek çok alanı bir araya getirebiliyor.

OKUL MİMARİSİ DE DEĞİŞİYOR

Yeni nesil eğitim yalnızca pedagojiyi değil, okul mimarisini de dönüştürüyor. Duvarlarla birbirinden kesin biçimde ayrılmış sınıfların yerini; esnek çalışma alanları, ortak öğrenme bölgeleri, küçük grup odaları, laboratuvarlar, sanat ve tasarım atölyeleri ve açık hava öğrenme alanları alıyor. Çünkü mekânın da öğrenme üzerinde etkisi var. Öğrencinin hareket edebildiği, farklı gruplarla çalışabildiği, bireysel olarak odaklanabildiği ve üretim yapabildiği okul ortamları yeni eğitim anlayışının önemli parçalarından biri hâline geliyor. Dolayısıyla geleceğin okulunu tasarlamak, yalnızca yeni bir müfredat yazmak değil; yeni bir öğrenme ortamı tasarlamak anlamına geliyor.

ÖĞRETMENİN ROLÜ YENİDEN TANIMLANIYOR

Yeni nesil okulun dönüşümündeki en önemli aktörlerden biri yine öğretmen. Teknolojinin gelişmesi öğretmenin önemini azaltmıyor; aksine öğretmenin rolünü daha karmaşık ve stratejik hâle getiriyor. Öğretmenin artık yalnızca bilgi aktarması değil; öğrencinin öğrenme sürecini tasarlaması, doğru soruları sorması, eleştirel düşünmeyi desteklemesi, teknoloji kullanımını yönlendirmesi ve öğrencinin sosyal-duygusal gelişimine katkı sağlaması bekleniyor. Bu nedenle yeni nesil okulun başarısı, sahip olduğu teknoloji kadar öğretmenlerinin sürekli öğrenmesine ve gelişmesine de bağlı.

TÜRKİYE İÇİN NE ANLAMÂ GELİYOR?

Dünyadaki yeni nesil okul örnekleri Türkiye açısından önemli bir soru ortaya çıkarıyor: Geleceğin okulunu bugünün ihtiyaçlarıyla mı, yarının dünyasıyla mı tasarlayacağız?

Türkiye’de de eğitim teknolojileri, yapay zekâ, STEM, kodlama, girişimcilik, yabancı dil, proje tabanlı öğrenme ve sosyal-duygusal gelişim gibi alanlarda önemli çalışmalar yürütülüyor. Ancak gerçek dönüşüm için teknolojik yatırımların yanı sıra öğretmen eğitimi, okul liderliği, ölçme-değerlendirme sistemleri, eğitim ortamları ve müfredatın birlikte ele alınması gerekiyor. Çünkü yeni nesil okul yalnızca yeni araçların kullanıldığı eski okul değildir. Yeni nesil okul; öğrencinin merkezde olduğu, öğretmenin rehberlik ettiği, teknolojinin öğrenmeyi güçlendirdiği, farklı disiplinlerin bir araya geldiği ve okulun gerçek hayatta bütünleştiği yeni bir eğitim kültürüdür.

GELECEĞİN OKULU BUGÜNDEN BAŞLIYOR

Dünyanın farklı ülkelerinde uygulanan modeller birbirinden farklı olsa da ortak bir noktada buluşuyor: Okul, değişen dünyaya ayak uydurmak zorunda. Çünkü bugünün öğrencileri, henüz adını bilmediğimiz işlerde çalışacak; bugün var olmayan teknolojileri kullanacak ve bugünden öngöremediğimiz toplumsal sorunlara çözüm üretecek. Bu nedenle geleceğin eğitimini yalnızca gelecekte konuşmak yeterli değil. Yeni nesil okulun temelini bugünden atmak gerekiyor. Belki de geleceğin okulunu tanımlayan en güçlü cümle şu: Geleceğin okulu, geleceği anlatan değil; öğrencilerin geleceği tasarlamasını sağlayan okuldur.

YENİ NESİL OKULA ELEŞTİREL BAKIŞ

Geleceğin eğitimi gerçekten daha iyi mi?

Yeni nesil okul modeli; yapay zekâ, dijital öğrenme, kişiselleştirilmiş eğitim, proje tabanlı öğrenme, esnek sınıflar ve beceri odaklı müfredat gibi kavramlarla birlikte eğitim dünyasında güçlü bir gelecek

vizyonu oluşturuyor. Ancak bu dönüşümün yalnızca olumlu taraflarını konuşmak, eğitimde yaşanan değişimin tamamını anlamak için yeterli değil. Çünkü her teknolojik yenilik eğitimsel bir ilerleme anlamına gelmiyor. Asıl soru şu: Yeni nesil okul, öğrenciyi geleceğe gerçekten daha iyi mi hazırlıyor, yoksa eğitimi teknoloji ve verimlilik merkezli yeni bir modele mi dönüştürüyor? Bu soru, bugün dünyanın farklı ülkelerinde eğitimciler, akademisyenler ve politika yapıcılar tarafından giderek daha fazla tartışılıyor.

Yeni nesil okul denildiğinde akla çoğu zaman tabletler, akıllı tahtalar, yapay zekâ uygulamaları, robotlar, sanal gerçeklik gözlükleri ve dijital platformlar geliyor. Oysa teknoloji ile eğitim kalitesi arasında otomatik bir ilişki bulunmuyor. OECD’nin güncel değerlendirmeleri, dijital araçların öğrencilerin katılımını ve kişiselleştirilmiş öğrenmeyi destekleyebileceğini; ancak teknolojinin tek başına eğitimsel kazanım sağlamadığını ortaya koyuyor. Başarılı dijitalleşme için pedagojik yaklaşım, öğretmen desteği ve doğru tasarım gerekiyor. Başka bir ifadeyle: Kötü tasarlanmış bir dijital ders, iyi tasarlanmış geleneksel bir dersten daha iyi olmak zorunda değil. Bu nedenle “daha fazla teknoloji” yerine “daha doğru teknoloji” sorusunun sorulması gerekiyor.

EKRANLAR ARTTIKÇA ÖĞRENME DE ARTIYOR MU?

Yeni nesil eğitim modeline yönelik en önemli eleştirilerden biri ekran kullanımının artması. Öğrencinin gününün önemli bölümünü bilgisayar, tablet, telefon veya başka dijital cihazlarla geçirmesi; dikkat dağınıklığı, çoklu görev alışkanlığı ve yüzeysel öğrenme gibi sorunları beraberinde getirebiliyor.

YENİ NESİL OKUL BİR EĞİTİM FELSEFESİDİR

Bütün bu eleştiriler, yeni nesil okul fikrini reddetmek anlamına gelmiyor. Tam tersine, bu modelin gerçekten başarılı olabilmesi için daha dikkatli tasarlanması gerektiğini gösteriyor.

Yeni nesil okul;

- » Daha fazla ekran değil, daha nitelikli öğrenme,
- » Daha fazla yapay zekâ değil, daha güçlü düşünme,

- » Daha fazla veri değil, daha bilinçli veri kullanımı,
- » Daha fazla teknoloji değil, daha doğru teknoloji,
- » Daha fazla bireyselleştirme değil, bireysel ve sosyal öğrenmenin dengesi,
- » Daha fazla hız değil, gerektiğinde daha fazla derinlik anlamına gelmeli.

OECD'nin dijital teknolojilerin öğrencilerin öğrenmesi üzerine yaptığı değerlendirmede de dijital dikkat dağınıklığı, bilişsel yük, eşitsiz erişim ve siber zorbalık gibi risklere dikkat çekiliyor. Burada eğitimcilerin karşı karşıya olduğu önemli bir paradoks ortaya çıkıyor: Öğrenciyi dijital dünyanın içine hazırlarken onu dijital dünyanın aşırılıklarından nasıl koruyacağız? Yeni nesil okulun başarısı, belki de öğrencinin ne kadar teknoloji kullandığıyla değil, ne zaman teknoloji kullanmayacağını da öğrenmesiyle ölçülecek.

YAPAY ZEKÂ: YARDIMCI MI?

Yapay zekâ eğitimde kişiselleştirilmiş öğrenme, hızlı geri bildirim ve öğretmenlerin iş yükünü azaltma açısından önemli fırsatlar sunuyor. Ancak diğer tarafta ciddi bir risk bulunuyor: Öğrenci düşünme sürecini yapay zekâyâ devrederse ne olacak? Bir kompozisyonu öğrencinin yerine yapay zekânın yazması, matematik problemini öğrencinin yerine çözmesi veya araştırma sürecinin tamamını otomatik olarak gerçekleştirmesi öğrencinin “öğrenmiş” görünmesini sağlayabilir. Fakat bu süreç öğrencinin gerçekten düşünmesini, hata yapmasını, araştırmasını ve problem çözmesini engelleyebilir. Bu nedenle yapay zekânın eğitimdeki en büyük sınavı teknolojik kapasitesi değil, öğrencinin zihinsel kapasitesini artırıp artırmadığı olacaktır. Son dönemde eğitim çevrelerinde yükselen eleştiriler de tam olarak bu noktaya işaret ediyor: Yapay zekâ öğrencinin işini kolaylaştırırken, öğrenmenin kendisini gereksiz hâle getirmemeli.

“KİŞİSELLEŞTİRİLMİŞ ÖĞRENME” AVANTAJ MI?

Her öğrencinin farklı olduğu gerçeği tartışılmaz. Ancak kişiselleştirilmiş öğrenmenin de eleştirilmesi gereken bir tarafı var. Öğrencinin sürekli kendi hızında, kendi ilgi alanında ve kendi tercihleri doğrultusunda ilerlemesi; ortak öğrenme, tartışma, farklı görüşlerle karşılaşma ve grup içinde problem çözüme deneyimlerini azaltabilir. Oysa eğitim yalnızca bireysel bir faaliyet değildir. Çocuk okulda yalnızca matematik veya fen

öğrenmez. Aynı zamanda başkalarını dinlemeyi, farklı düşüncelere saygı göstermeyi, anlaşmazlık yaşamayı, iş birliği yapmayı ve ortak bir hedef için çalışmayı öğrenir. Dolayısıyla fazla kişiselleştirilmiş bir eğitim, toplumsal öğrenme boyutunu zayıflatma riski taşıyabilir.

ÖĞRENCİ VERİLERİ KİMİN?

Kişiselleştirilmiş öğrenmenin arkasında büyük miktarda veri bulunuyor.

» Öğrenci hangi soruları yanlış yaptı?

» Ne kadar sürede cevap verdi?

» Hangi konularda zorlandı?

» Hangi içerikleri izledi?

» Hangi öğrenme biçimine daha iyi tepki veriyor?

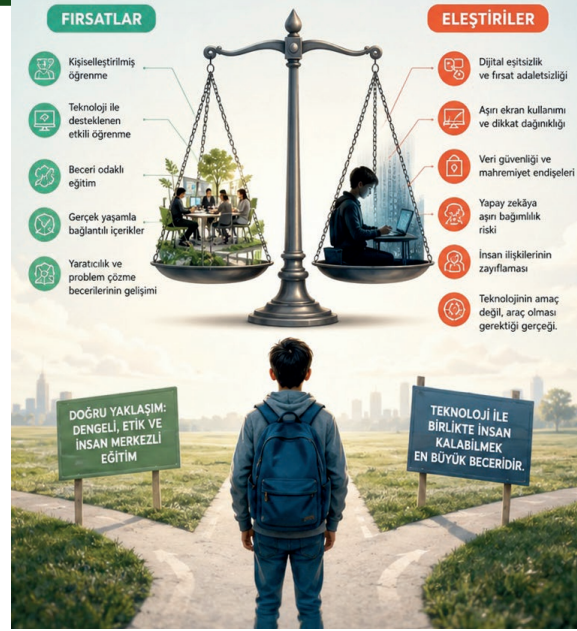
Bu veriler eğitim açısından değerli olabilir. Ancak aynı zamanda ciddi bir mahremiyet ve güvenlik sorusu yaratıyor. Çocuğun eğitim geçmişine ilişkin verilerin hangi şirketler tarafından toplandığı, nasıl saklandığı ve gelecekte nasıl kullanılacağı kritik bir konu. UNESCO da yapay zekâ ve dijital eğitim konusunda veri güvenliği, mahremiyet, etik, yönetim ve eşitlik konularının temel risk alanları olduğunu vurguluyor. Bu nedenle geleceğin okulunda yalnızca “Veriden ne öğrenebiliriz?” sorusu değil, “Öğrencinin hangi verisini toplama hakkımız var?” sorusu da sorulmalı.

ÖĞRETMENİN ROLÜ AZALIRSA?

Yeni nesil okulun en büyük paradokslarından biri burada ortaya çıkıyor. Teknoloji öğretmenin işini kolaylaştırabilir. Yapay zekâ ders planı hazırlayabilir, öğrenci performansını analiz edebilir, içerik oluşturabilir. Fakat eğitim yalnızca içerik üretmek değildir. Öğretmenin öğrencisinin gözündeki kaygıyı fark etmesi, başarısız olduğunda onu cesaretlendirmesi, sınıfta oluşan sosyal bir problemi çözmesi veya bir öğrencinin potansiyelini keşfetmesi algoritmalarla kolayca ölçülebilecek süreçler değildir. Bu nedenle yeni nesil okulun öğretmeni ortadan kaldırması değil, öğretmenin rolünü daha insani ve daha nitelikli hâle getirmesi gerekiyor. Teknoloji öğretmenin yerini aldığı değil, öğretmenin öğrencisine daha fazla

YENİ NESİL OKUL: FIRSATLAR VE ELEŞTİRİLER

Dönüşümün tüm yönlerini görmek, geleceği daha doğru inşa etmemizi sağlar.

zaman ayırmasını sağladığında anlamlı.

Yeni nesil eğitimde yaratıcılık, girişimcilik, kodlama, yapay zekâ okuryazarlığı, problem çözme ve iletişim gibi beceriler öne çıkıyor. Bunların önemi tartışılmaz. Ancak eğitim dünyasında başka bir risk de bulunuyor: Geleneksel akademik bilgi ve temel becerilerin geri plana itilmesi. Okuma, yazma, matematiksel düşünme, tarih, edebiyat, bilimsel bilgi ve derinlemesine düşünme becerileri olmadan yaratıcılık veya yapay zekâ okuryazarlığı tek başına yeterli olmayabilir. Çünkü geleceğin becerileri, geçmişin temel bilgileri üzerine inşa edilir. Bu nedenle yeni nesil eğitim ile geleneksel eğitimi tamamen karşı karşıya koymak yerine, ikisinin güçlü taraflarını birleştirmek gerekiyor.

“VERİMLİLİK” EĞİTİMİN TEK ÖLÇÜTÜ MÜ?

Yapay zekâ ve dijital teknolojiler eğitimi daha hızlı ve daha verimli hâle getirebilir. Ancak eğitimde her şey verimlilikle ölçülemez. Bir kitabı yavaş okumak, zor bir problemi uzun süre çözmeye çalışmak, bir sanat eserinin karşısında düşünmek veya bir öğretmenle uzun bir tartışma yürütmek “verimsiz” görünebilir. Oysa öğrenmenin en değerli anları bazen tam da bu yavaşlama süreçlerinde ortaya çıkar. Bu nedenle yeni nesil okulun yalnızca daha hızlı öğrenen öğrenciler yetiştirmesi değil, daha derin düşünen öğrenciler yetiştirmesi gerekir.

Öğretmen Bilgisi Araştırması'ndan Çıkarımlar

ÖĞRETMEN EĞİTİMİNDE BİLGİ NEDEN ÖNEMLİ?

Öğretmenler için alan bilgisi kuşkusuz temel bir öneme sahiptir. Ancak iyi bir öğretmen, bilgileri ezberlemiş yürüyen bir ansiklopediden çok daha fazlasıdır. Matematik problemlerini çözmeyi bilmek, bir sınıftaki öğrencilere problem çözme becerilerini nasıl öğreteceğini ve bunu aynı zamanda eğlenceli hâle nasıl getireceğini bildiğiniz anlamına gelmez. Benzer şekilde, ikinci Dünya Savaşı tarihini bilmek de bir öğretmenin öğrencilerin bu dönemi ne ölçüde anladığını değerlendirmesini ya da ödevin ChatGPT tarafından yazıldığından şüphelendiğinde nasıl tepki vereceğini bilmesini sağlamaz.

Öğretmenlerin alan bilgisi; öğretim, öğrenme ve ölçme-değerlendirme bilgileriyle, yani **genel pedagojik bilgiyle (GPK)** tamamlanır. Yakın zamanda gerçekleştirilen ve öğretmenlerin genel pedagojik bilgilerini değerlendiren **Öğretmen Bilgisi Araştırması (Teacher Knowledge Survey)** sonuçları, genel pedagojik bilgisi daha güçlü olan öğretmenlerin sınıf zamanının daha büyük bölümünü doğrudan öğretim ve öğrenme faaliyetlerine, daha azını ise disiplin ve idari işlere ayırdığını gösteriyor. Öğretmenlerin genel pedagojik bilgi puanlarının daha yüksek olduğu ülkelerde, öğrencilerin **Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı'ndaki (PISA)** matematik ve okuma puanlarının da daha yüksek olma eğiliminde olduğu görülüyor.

Pedagojik bilgiye sahip olmak, öğretmenlerin iyi oluşunu da destekleyebilir. Örneğin araştırma verileri, çoğu ülkede pedagojik bilgisi daha yüksek olan öğretmenlerin, öğrenci davranışlarından kaynaklanan stresi daha düşük düzeyde bildirdiklerini ortaya koyuyor. Bunun nedeni büyük olasılıkla, bu öğretmenlerin sınıflarında öğrenme ortamını bozan davranışları sınırlama konusunda daha donanımlı olmalarıdır. Genel pedagoji konusunda daha fazla bilgiye sahip öğretmenler; hesap verebilirlik baskıları, farklı öğrenme ihtiyaçlarını destekleme, eğitim reformlarına uyum

Heewoon BAE
OECD Eğitim ve
Beceriler Direktörlüğü Analisti

sağlama ve mesleki öğrenmelerini güncel tutma gibi konulardan da daha az stres yaşıyor.

Peki öğretmenlerin pedagojik bilgilerini geliştirmeleri nasıl destekleniyor?

Birçok öğretmen için **başlangıç öğretmen eğitimi**, pedagojik teori ve uygulamayla ilk kez tanıştıkları dönem oluyor. Ancak bazı öğretmenlerin mesleğe giriş için aldıkları ilk eğitim, herhangi bir pedagojik çalışmayı dahi içermeyebiliyor. **Öğretme ve Öğrenme Uluslararası Araştırması (TALIS)** verilerine göre, Suudi Arabistan'daki öğretmenlerin yaklaşık yarısı, öğretmenliğe yalnızca alanlarına özgü yeterliliklerle başladıklarını belirtiyor. Fas'ta ise her beş öğretmeninden biri benzer şekilde öğretmenliğe yalnızca alan bilgisine yönelik bir eğitim alarak başladığını ifade ediyor.

Öğretmen Bilgisi Araştırması'nın sonuçları, pedagojik eğitimin başlangıç öğretmen eğitimiyle bütünleştirilmesinin önemini de çeşitli açılardan ortaya koyuyor. **Yalnızca alan bilgisine dayalı yeterliliklere sahip öğretmenlerin genel pedagojik bilgi düzeyi, tüm ülkelerde düzenli bir başlangıç öğretmen eğitimi alan öğretmenlerden daha düşük.** Bu fark Hırvatistan, Şili ve Portekiz'de istatistiksel olarak anlamlı düzeyde. Bazı ülkelerde ise puanlar arasındaki farklar istatistiksel olarak anlamlı

değil. Bunun çeşitli nedenleri olabilir. Bir yandan, alan bilgisine dayalı eğitim yoluyla öğretmenliğe başlayan öğretmenlerin mesleğe girdikten sonra genel pedagojik bilgilerini geliştirmek için yeterli desteği alıyor olmaları mümkün. Ancak daha kaygı verici bir başka olasılık da bu farkların ortaya çıkmamasının, geleneksel öğretmen eğitimi programlarının öğretmenleri hazırlama biçimindeki sorunlardan kaynaklanması. Öğretmen Bilgisi Araştırması bize başlangıç öğretmen eğitiminin nasıl tasarlanması gerektiğine ilişkin doğrudan bir reçete sunmuyor. Ancak öğretmenlerin yeterliliklerinin, mesleğe hangi eğitim yoluyla girdiklerine bağlı olarak değişebildiğini açıkça gösteriyor.

Bu durum, **öğretmen eğitimi programlarının dengeli bir yapıya sahip olması ve hangi yoldan mesleğe girerlerse girsinler öğretmenlerin sağlam bir pedagojik bilgi temeli oluşturmalarını desteklemesi gerektiğini** önemli bir kez daha hatırlatıyor.

Politika yapımcılar, özellikle öğretmen açığının ve öğretmen istihdamına yönelik yeni arayışların gündemde olduğu bir dönemde, başlangıç öğretmen eğitiminin gerekliliklerini gözden geçirirken veya öğretmenliğe geçiş için yeni yollar tasarlarken bu noktayı dikkate almalı.

Pedagojik uzmanlık, öğretmenleri kendi alanlarında profesyonel kılan temel unsurlardan biridir. Bu uzmanlığın geliştirilmesini desteklemek, hem öğrenciler hem de öğretmenler açısından açık ve önemli kazanımlar sağlayacaktır.

Pedagojik bilgiye sahip olmak, öğretmenlerin iyi oluşunu da destekleyebilir. Örneğin araştırma verileri, çoğu ülkede pedagojik bilgisi daha yüksek olan öğretmenlerin, öğrenci davranışlarından kaynaklanan stresi daha düşük düzeyde bildirdiklerini ortaya koyuyor. Bunun nedeni büyük olasılıkla, bu öğretmenlerin sınıflarında öğrenme ortamını bozan davranışları sınırlama konusunda daha donanımlı olmalarıdır.

'ÇOCUKLARIMIZI, ONLARI BEKLEYEN YENİ DÜNYAYA HAZIRLIYORUZ'

"Bilginin ömrü giderek kısalıyor. Buna karşılık öğrenme becerisi her geçen gün daha değerli hâle geliyor. Bu nedenle çocuklarımızın değişime uyum sağlayabilen, kendini geliştirmekten vazgeçmeyen bireyler olarak yetişmesini önemsiyoruz. Bizim eğitim anlayışımızın merkezinde de tam olarak bu var. Çocuklarımızı bugünün ihtiyaçlarına göre değil, karşılaşacakları yeni dünyaya hazırlamaya çalışıyoruz."

Sizce "yeni nesil okul" kavramı neyi ifade ediyor? Okulunuzu geleneksel eğitim kurumlarından ayıran temel özellikler nelerdir?

"Yeni nesil okul" ifadesini son yıllarda çok sık duyuyoruz. Ancak bize göre bu kavram bazen gereğinden fazla teknolojiyle özdeşleştiriliyor. Akıllı tahta, tablet ya da dijital altyapı elbette önemli. Fakat bunlar tek başına bir okulu yeni nesil yapmıyor. Biz yeni nesil okulu, öğrenciyi hayata hazırlayan okul olarak görüyoruz. Çünkü artık bilgiye ulaşmak eskisi kadar zor değil. Bir öğrenci birkaç saniye içinde istediği bilgiye erişebiliyor. Böyle bir dönemde okulun değeri, aktardığı bilgiyle değil; öğrencisine kazandırdığı bakış açısıyla ölçülüyor. Bizim için önemli olan; merak eden, soru soran, araştıran ve öğrendiğini kullanabilen bireyler yetiştirmek. Akademik başarı da bunun önemli bir parçası.

Mektebim Koleji olarak yıllardır üzerinde durduğumuz konu da bu. Çocuklarımız okuldan iyi bir akademik donanımla ayrılmalı; iletişim kurabilsin, sorumluluk alabilsin, yabancı dili kullanabilsin, birlikte çalışabilsin ve değişime uyum sağlayabilsin istiyoruz. Bugün okulda öğrendiği bazı bilgiler yıllar içinde değişebilir. Ama öğrenme isteği, karakteri ve hayata bakışı onunla birlikte yaşamaya devam edecek.

Eğitim dünyası hızla değişirken okulunuzun gelecek vizyonunu hangi temel değerler ve stratejiler üzerine inşa ediyorsunuz?

Eğitimde gelecekte söz ederken çok iddialı tahminler yapmayı doğru bulmuyorum. Çünkü bugün konuştuğumuz birçok teknoloji birkaç yıl sonra değişebilir. Ama değişmeyen bazı gerçekler var. Merak eden çocuk her dönemde öğrenmeye devam eder. İletişim kurabilen insan her dönemde kendine yer bulur. Sorumluluk alan birey her dönemde fark oluşturur. Biz eğitim vizyonumuzu da bu anlayış üzerine kuruyoruz. Elbette akademik başarı önemli. Ancak öğrencinin okuldan ayrılırken yanında götürdüğü tek şey derslerde öğrendikleri olmuyor. Kendine olan güveni, insanlarla kurduğu iletişim, problem karşısındaki duruşu ve öğrenmeye bakışı da onun geleceğini şekillendiriyor.

Son yıllarda özellikle şunu daha net görüyoruz. Bilginin ömrü giderek kısalıyor. Buna karşılık öğrenme becerisi her geçen gün daha değerli hâle geliyor. Bu nedenle çocuklarımızın değişime uyum sağlayabilen, kendini geliştirmekten vazgeçmeyen bireyler olarak yetişmesini önemsiyoruz. Bizim eğitim anlayışımızın merkezinde de tam olarak bu var. Çocuklarımızı bugünün ihtiyaçlarına göre değil, karşılaşacakları yeni dünyaya hazırlamaya çalışıyoruz.

Ferhat ARGİN
Mektebim Koleji Eğitim Direktörü

Yapay zekâ ve dijital teknolojiler eğitim süreçlerini dönüştürüyor. Okulunuz bu dönüşüme nasıl hazırlanıyor? Yapay zekâyı eğitimde hangi alanlarda kullanıyorsunuz?

Yapay zekâ artık eğitim dünyasının doğal bir parçası. Bundan sonra da etkisi giderek artacak gibi görünüyor. Biz bu gelişmeye mesafeli duran tarafta değiliz. Tam tersine, doğru kullanıldığında eğitim için önemli fırsatlar sunduğunu düşünüyoruz. Bugün öğretmenlerimiz ders hazırlıklarında, içerik geliştirmede, soru üretiminde ve farklı öğrenme ihtiyaçlarına yönelik çalışmalar hazırlarken yapay zekâdan yararlanabiliyor. Bu hem öğretmenin işini kolaylaştırıyor hem de öğrenciyi ayrılan zamanı artırıyor.

Öğrenciler açısından baktığımızda ise farklı bir sorumluluğumuz var. Yapay zekâyı kullanmayı öğretmek tek başına yeterli değil. Çocuklarımızın aldığı bilgiyi sorgulayabilmesini, farklı kaynaklarla karşılaştırabilmesini

ve teknolojiyi etik bir anlayışla kullanabilmesini de önemsiyoruz. Çünkü önümüzdeki yıllarda çocuklarımız yapay zekânın olmadığı bir dünyada yaşamayacak. Bizim görevimiz, onları bu dünyaya bilinçli şekilde hazırlamak.

KENDİNE GÜVENEN ÖĞRENCİLER

Öğrencilerin yalnızca akademik başarı değil; problem çözme, yaratıcılık, eleştirel düşünme ve iletişim gibi 21. yüzyıl becerilerini geliştirmeleri için hangi uygulamaları hayata geçiriyorsunuz?

Bugün üniversiteler de iş dünyası da aynı soruyu soruyor: "Bu öğrenci bildiklerini kullanabiliyor mu?" Biz de eğitim süreçlerimizi planlarken bu soruyu kendimize sık sık soruyoruz. Bir öğrencinin iyi bir matematik ya da fen bilgisine sahip olması elbette önemli. Ama fikirlerini ifade edemiyorsa, ekip içinde çalışmıyorsa ya da karşılaştığı bir problemi farklı yönleriyle değerlendiremiyorsa, eksik kalan bir taraf olduğunu düşünüyoruz. Bu nedenle öğrencilerimizin okul hayatını sadece derslerden oluşan bir süreç olarak görmüyoruz. Kulüp çalışmaları, liderlik programları, yabancı dil uygulamaları, sosyal sorumluluk projeleri, sanat ve spor etkinlikleri eğitimin doğal bir parçası. Çocuklar birçok beceriyi yaşayarak öğreniyor. Bazen hazırladığı bir sunum, bazen sahneye çıkması, bazen de arkadaşlarıyla birlikte yürüttüğü bir proje ona uzun yıllar taşıyacağı kazanımlar sağlıyor. Bizim hedefimiz; kendine güvenen, düşüncesini ifade edebilen ve karşılaştığı sorunlara çözüm üretebilen bireyler yetiştirmek.

Proje tabanlı öğrenme, disiplinler arası çalışmalar ve uygulamalı eğitim modelleri okulunuzda nasıl yer

buluyor? Bu yaklaşımların öğrenci gelişimine katkıları nelerdir?

Hayatın kendisi disiplinler arası. Günlük yaşamda karşılaştığımız sorunlar matematik, fen ya da Türkçe diye birbirinden ayrılmıyor. Bu yüzden okulda da öğrencilerimize benzer deneyimler yaşatmaya çalışıyoruz.

Proje tabanlı çalışmaların en güçlü yanı, öğrenciyi sürecin merkezine alması. Araştırıyor, plan yapıyor, arkadaşlarıyla birlikte çalışıyor, ortaya bir ürün koyuyor ve sonunda onu anlatıyor. Aslında burada sadece bir proje hazırlamıyor. Zaman yönetimini öğreniyor, sorumluluk alıyor, iletişim kuruyor ve birlikte üretmenin değerini görüyor. Sahada bunun karşılığını da görüyoruz. Öğrenciler bu tür çalışmalarda daha istekli oluyor, öğrendiklerini daha uzun süre hatırlıyor ve derslerle günlük yaşam arasında daha güçlü bağ kurabiliyor.

Kampüs tasarımı ve öğrenme ortamlarında yeni nesil eğitim anlayışını destekleyen hangi fiziksel veya teknolojik yatırımları gerçekleştirdiniz?

Bir öğrenci okulda sadece sınıfta öğrenmiyor. Koridorda, kütüphanede, laboratuvarında, spor salonunda, hatta arkadaşlarıyla sohbet ederken bile öğrenmeye devam ediyor. Biz de kampüslerimizi bu bakış açısıyla planlıyoruz. Teknolojik altyapımızı sürekli güncelliyoruz. Bunun yanında öğrencilerin birlikte çalışabilecekleri, araştırabilecekleri, üretebilecekleri ve kendilerini rahat ifade edebilecekleri öğrenme alanları oluşturmaya önem veriyoruz. Çünkü okulun fiziksel ortamı da eğitimin sessiz bir parçasıdır. Çocuk okula adım attığı andan itibaren kendisini

geliştirebileceği bir atmosferin içinde olmalı. Bizim önemseydiğimiz konu tam olarak bu.

ORTAK HEDEF OLUŞTURAN YÖNETİCİLER

Başarılı bir yeni nesil okul olabilmek için okul yöneticilerinin sahip olması gereken liderlik anlayışı sizce nasıl değişiyor?

Okul yöneticiliği son yıllarda en çok değişen alanlardan biri. Eskiden yöneticinin temel görevi okulun düzenini sağlamak olarak görüldü. Bugün ise çok daha farklı bir sorumluluk var. Artık okul yöneticisinin önce öğrenmeye açık olması gerekiyor. Çünkü değişim çok hızlı yaşıyor. Öğretmen gelişimini destekleyen, yeni fikirleri dinleyen, okulunda ortak bir hedef oluşturabilen yöneticiler fark oluşturuyor. Biz okul yöneticisini sadece idari işleri yürüten kişi olarak görmüyoruz. Okulun kültürünü oluşturan, öğretmenine ilham veren ve öğrencinin gelişimine yön veren bir eğitim lideri olarak görüyoruz. Bir okulun başarısının önce liderlik anlayışıyla başladığına inanıyoruz.

EN BÜYÜK YATIRIM ÖĞRETMENE YAPILMALI

Eğitim yatırımları açısından Türkiye'nin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz? Özel eğitim kurumlarının bu dönüşümde üstlenmesi gereken rol sizce nedir?

Türkiye eğitim alanında önemli bir potansiyele sahip. Genç nüfusumuz, güçlü öğretmen kadrolarımız ve eğitim yatırımlarına olan ilgi bunun en önemli göstergeleri. Önümüzdeki dönemde yatırım yapılacak alanların da değişeceğini düşünüyorum. Elbette güçlü kampüsler ve teknolojik altyapılar önemli. Ama en büyük yatırımın öğretmene yapılması gerektiğine inanıyorum. Çünkü eğitimin kalitesini belirleyen en önemli unsur hâlâ öğretmendir. Özel okulların da bu süreçte önemli bir sorumluluğu var. Yeni uygulamaları hayata geçirmek, farklı modeller geliştirmek ve elde edilen deneyimleri eğitim dünyasıyla paylaşmak bu sorumluluğun bir parçası. Sonuçta hepimizin ortak amacı aynı. Çocuklarımızı sadece bugüne hazırlamak değil, değişen dünyada güçlü durabilecek bireyler olarak yetiştirmek. Bence eğitimde asıl başarı da burada başlıyor.

BÜTÜNSSEL EĞİTİM MODELİ

MEKTEBİM
KOLEJİ
Gelişim Akademi

Değeri çocuklar tarafından biliniyor, ancak toplum tarafından yeterince görülüyor

Andreas Schleicher

OECD Eğitim ve Beceriler Direktörü

Dünyanın dört bir yanındaki Erken Çocukluk Eğitimi ve Bakımı (EÇEB) kurumlarında çalışanlar, her sabah çocukların sarılmaları, gülümsemeleri, kahkahaları ve zaman zaman gözyaşlarıyla karşılaşılıyor. Neredeyse her yerde çocukların hayranlığını, ebeveynlerin ise takdirini kazanıyorlar. Ancak önemlerinin neredeyse her gün kendilerine hissettirilmesine rağmen, EÇEB çalışanlarının önemli bir bölümü toplum tarafından yeterince değer görmediklerini düşünüyor. Bu takdir eksikliği, sektörün uzun vadeli canlılığı ve sürdürülebilirliği açısından ciddi bir tehdit oluşturuyor.

Verilere bakıldığında, OECD'nin TALIS Starting Strong raporu, Japonya dışındaki tüm ülkelerde okul öncesi eğitim kurumları ile üç yaş altındaki çocuklara yönelik hizmetlerde çalışan

EÇEB personelinin yüzde 80'inden fazlasının ebeveynleri veya velileri tarafından değer gördüğünü düşündüğünü ortaya koyuyor. Benzer şekilde, Japonya'daki çalışanların yüzde 65'i dışında, çalışanların neredeyse tamamı çocuklar tarafından değer gördüğünü ifade ediyor.

Ancak konu toplum tarafından takdir edilmeye geldiğinde tablo çarpıcı biçimde değişiyor. Tüm ülkelerde, toplum tarafından değer gördüğünü düşünen EÇEB çalışanlarının oranı belirgin biçimde daha düşük. Kolombiya ve Fas'ta okul öncesi eğitim alanında çalışanların en az onda yedisi, İsrail'de ise EÇEB'nin her iki düzeyinde çalışanların aynı orandaki bölümü toplum tarafından değer gördüğünü düşünüyor. Buna karşılık bu oran; Şili, Japonya, Norveç ve İsveç'te okul öncesi eğitim çalışanları arasında üçte birin altına düşüyor. İrlanda'da ise EÇEB'nin her iki düzeyinde de durum benzer.

GÜNLÜK ETKİLEŞİMLERİN NİTELİĞİ

Bu farklılığın nedenlerinden biri, günlük etkileşimlerin niteliği. EÇEB çalışanları, ebeveynler ve çocuklarla düzenli iletişim kurdukları, güçlü kişisel bağlar geliştirdikleri ve çalışmalarının sonuçlarını doğrudan ve hemen görebildikleri için onların takdirini daha fazla hissediyor. Ancak EÇEB merkezlerinin duvarlarının

dışına çıktığında bu takdir giderek azalıyor. Pek çok toplumda EÇEB çalışanları, nitelikli eğitim profesyonellerinden ziyade yalnızca çocuklarla ilgilenen bakım personeli olarak görülüyor. Düşük ücretler ile toplumun ve kamuoyunun sınırlı ilgisi ve takdiri de birçok çalışanın kendisini değersiz hissetmesine neden oluyor.

Bununla birlikte dikkat çekici bir başka nokta var: EÇEB çalışanlarının çoğu, toplum tarafından ortaöğretimin ikinci kademesindeki öğretmenlerden daha fazla değer gördüğünü düşünüyor. Örneğin Belçika Flaman Topluluğu, İsrail, İspanya ve Türkiye'de EÇEB çalışanlarının toplum tarafından değer gördüğünü belirtme olasılığı, lise öğretmenlerinin yaklaşık iki katı.

KAYGI VERİCİ BULGULAR

Yine de genel bulgular kaygı verici. EÇEB profesyonelleri kendilerini değerli ve toplum tarafından takdir edilmiş hissetmediklerinde, nitelikli çalışanları sektöre çekmek ve onları sektörde tutmak daha zor hale geliyor. Özellikle düşük toplumsal itibarın ücretlerden duyulan yaygın memnuniyetsizlikle birleştiği durumlarda bu sorun daha da büyüyor. Tüm bu unsurlar; personel açığına, yüksek çalışan devir hızına ve motivasyon kaybına yol açıyor. Bu durum ise çocukların aldığı eğitim ve bakımın sürekliliğini ve kalitesini doğrudan etkiliyor.

Çalışanların yeterince takdir edilmemesi, küçük çocuklarla çalışmanın düşük nitelik gerektiren bir iş olduğu yönündeki yanlış algıyı da pekiştiriyor. Oysa erken çocukluk dönemi, bireyin gelişimi açısından kritik öneme sahip. Veriler, toplum tarafından daha az değer gördüğünü düşünen EÇEB çalışanlarının genellikle daha fazla mesleki deneyime ve daha yüksek eğitim düzeyine sahip olduğunu gösteriyor. Kesin bir neden-sonuç ilişkisi kuramamak da, EÇEB kurumlarının memnuniyetsizlik nedeniyle en nitelikli çalışanlarından bazılarını kaybetme ihtimali bulunuyor.

EÇEB yöneticilerine göre, eğitim ve bakım ortamlarının kalitesinin düşmesinin temel nedeni personel yetersizliği. Bazı ülkelerde personel sorunu özellikle ciddi boyutlarda. Örneğin Almanya ve Norveç'te EÇEB'nin her iki düzeyinde; İrlanda ve Kanada'nın New Brunswick bölgesinde ise üç yaş altı çocuklara yönelik hizmetlerde kurumların yarısından fazlası, kaliteyi korumakta zorlanıyor. Bu kurumlar, kayıtlı çocuk sayısına göre yeterli personel bulunmamasını veya çalışanların sık sık işe gelememesini temel nedenler arasında gösteriyor.

İnsanlar – meslekleri ne olursa olsun – yeterince desteklenmediklerini hissettiklerinde yenilik yapmaya, mesleki eğitimlere katılmaya veya işlerinde kalmaya daha az istekli olabiliyor.

EÇEB yöneticilerine göre, eğitim ve bakım ortamlarının kalitesinin düşmesinin temel nedeni personel yetersizliği. Bazı ülkelerde personel sorunu özellikle ciddi boyutlarda. Örneğin Almanya ve Norveç'te EÇEB'nin her iki düzeyinde; İrlanda ve Kanada'nın New Brunswick bölgesinde ise üç yaş altı çocuklara yönelik hizmetlerde kurumların yarısından fazlası, kaliteyi korumakta zorlanıyor. Bu kurumlar, kayıtlı çocuk sayısına göre yeterli personel bulunmamasını veya çalışanların sık sık işe gelememesini temel nedenler arasında gösteriyor.

Çözüm söz konusu olduğunda, daha fazla finansman sağlanması sıklıkla gündeme geliyor. Ancak bütçe kısıtlarıyla karşı karşıya olan ülkeler için maaşları artırmak kolay bir seçenek değil. Politika yapımcılar, erken çocukluk yıllarının yaşam boyu elde edilen sonuçları şekillendirmedeki önemini uzun süredir kabul ediyor. Buna rağmen eğitim ve bakım iş gücüne yapılan yatırımlar, bu söylemin gerisinde kalmış durumda.

Politika yapımcılar, EÇEB profesyonellerinin ücretlerini iyileştirmenin ve mesleğin statüsünü yükseltmenin stratejik bir öncelik olarak ele alınması gerektiğini değerlendirmeli. Bunun etkili yollarından biri, daha çeşitli ve yapılandırılmış bir kariyer sistemi oluşturmak olabilir. Hükümetler; başöğretmen, eğitim lideri veya aile katılımı koordinatörü gibi farklı görev ve uzmanlık alanlarını tanımlayarak mesleki gelişim için daha açık kariyer yolları oluşturabilir. Her bir

görev ve sorumluluk düzeyi, işin gerektirdiği karmaşıklık ve yarattığı etki doğrultusunda giderek artan ücret, özerklik ve sorumlulukla ilişkilendirilebilir.

Bu tür kademeli bir sistem, yalnızca sürekli mesleki gelişimi teşvik etmekle kalmaz; aynı zamanda sektörün statüsünü ve mesleki standartlarını da yükseltmeye yardımcı olur. Kolombiya, Belçika Flaman Topluluğu, Fas ve İspanya gibi ülkeler ve alt ulusal yönetimler, okul öncesi eğitim alanında bu hedeflere belirli ölçülerde ulaşmayı başarmış görünüyor. Bu ülkelerde çalışanların sektörü tamamen bırakmayı düşünme olasılığı daha düşük. Bunun yerine, çalışanlar çoğu zaman yöneticilik veya ilkökul öğretmenliği gibi daha üst düzey rollere geçmeyi hedefliyor. Dikkat çekici biçimde, bu ülkelerde çalışanlar toplum tarafından daha fazla değer gördüklerini ve ücretlerinden daha yüksek düzeyde memnun olduklarını da belirtiyor.

EÇEB iş gücünün büyük ölçüde kadınlardan oluşması nedeniyle, doğum izni ve aile bakım sorumluluklarından kaynaklanan işe devamsızlıklar da diğer birçok sektöre göre daha sık görülüyor. Bu sorunun azaltılması için sistemler, nitelikli yedek personel havuzlarına yatırım yapabilir. Aynı zamanda daha fazla erkeğin bu mesleğe yönelmesini

teşvik edecek politikalar geliştirilmeli ve böylece sektördeki cinsiyet dengesi güçlendirilmelidir.

Toplumsal farkındalık kampanyaları ve kamu politikalarında kullanılan söylemler de EÇEB profesyonellerinin toplum açısından taşıdığı önemi güçlendirmede önemli bir rol oynayabilir. Bunun yanı sıra, hem anneler hem de babalar için daha esnek ebeveyn izinleri gibi daha kapsamlı politika uygulamaları, çocuk bakım sorumluluklarının ebeveynler arasında daha eşit paylaşılmasına katkı sağlayabilir. Bu stratejiler bir bütün olarak değerlendirildiğinde, daha dayanıklı, nitelikli ve toplum tarafından daha fazla değer gören bir EÇEB iş gücünün oluşturulmasına yardımcı olabilir.

Not: Tahminler, yanıt vermeme yanlılığı riskinin daha yüksek olması nedeniyle dikkatle yorumlanmalıdır. New Brunswick (Kanada), Belçika Flaman Topluluğu, Norveç, Almanya, Québec (Kanada) ve İrlanda.

Veriler, yalnızca araştırma örneklemine dâhil edilen katılımcıları temsil etmekte olup araştırmanın hedeflediği toplam nüfusu temsil etmemektedir. Daha fazla bilgi için Ek B'ye bakınız.

Kaynak: OECD (2025), TALIS Starting Strong 2024 Database, Tablo D.8.2.

ARAŞTIRMA HAKKINDA

Bu yazı, TALIS Starting Strong 2024: Insights and Interpretations başlıklı OECD yayınının bir bölümünden yararlanılarak hazırlanmıştır. Starting Strong Öğretme ve Öğrenme Uluslararası Araştırması (TALIS Starting Strong), erken çocukluk eğitimi ve bakımını (EÇEB) etkileyen temel konuları

değerlendiriyor. Araştırmanın 2024 yılında gerçekleştirilen çalışmasında, üç yaş altındaki çocuklara yönelik hizmetlerde ve genellikle 3-6 yaş arasındaki çocuklara yönelik okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan EÇEB personeli incelendi. Araştırma toplam 17 ülke ve alt ulusal yönetim biriminde gerçekleştirildi.

GELECEĞİN OKULU

BUGÜNDEN İNŞA EDİLİYOR

“Girne Koleji olarak, sürekli gelişen ve kendini yenileyen bir eğitim modelini hayata geçiriyoruz. Öğrenmeyi sınıfın dışına taşıyan uygulamalar, gerçek yaşamla ilişkilendirilen deneyimler, güçlü öğretmen gelişim programları ve teknolojiyi pedagojik amaçlarla kullanan bir yaklaşım bu vizyonun temelini oluşturuyor.”

Sizce “yeni nesil okul” kavramı neyi ifade ediyor? Okulunuzun geleneksel eğitim kurumlarından ayıran temel özellikler nelerdir?

Yeni nesil okul, teknolojinin sınıfa girdiği değil; öğrenmenin yeniden tasarlandığı okuldur. Bilgiye ulaşmanın bu kadar kolaylaştığı bir çağda, eğitimin temel amacı öğrencilerin ne kadar bilgi bildiğinden çok, o bilgiyi nasıl kullandıklarını geliştirmektir. Bu nedenle yeni nesil okul; merak eden, sorgulayan, araştıran, üreten ve değişen dünyaya uyum sağlayabilen bireyler yetiştirmeyi hedefleyen bir öğrenme ekosistemidir.

Girne Koleji olarak biz de akademik başarıyı, beceri temelli eğitim anlayışıyla bütünleştiriyoruz. Öğrencilerimizin güçlü bir akademik altyapı kazanırken aynı zamanda problem çözme, eleştirel düşünme, iletişim, iş birliği ve öz yönetim gibi geleceğin yetkinliklerini geliştirmelerini önemsiyoruz. Bu doğrultuda Yaşam Becerileri, Finansal Okuryazarlık, STEM+A ve Çocuklarla Felsefe (P4C) gibi özgün derslerle eğitim programımızı zenginleştiriyor; disiplinler arası öğrenme deneyimleriyle çocukları yalnızca bir üst eğitim kademesine değil, yaşamın kendisine hazırlıyoruz.

DEĞİŞİME YÖN VEREN VİZYON

Eğitim dünyası hızla değişirken okulunuzun gelecek vizyonunu hangi temel değerler ve stratejiler üzerine inşa ediyorsunuz?

Eğitimde geleceği şekillendirecek en önemli unsurun, değişime uyum sağlayabilen bireyler yetiştirmek olduğuna inanıyoruz. Bu nedenle vizyonumuzu yalnızca akademik başarı üzerine değil; öğrenmeyi öğrenen, sorgulayan, üreten, iş birliği yapabilen ve karşılaştığı yeni durumlara çözüm

geliştirebilen bireyler yetiştirme hedefi üzerine inşa ediyoruz. Çocukların yalnızca bugünün bilgi ve becerilerine değil, henüz karşılaşmadıkları mesleklere, teknolojilere ve yaşam koşullarına hazırlanması gerektiğini düşünüyoruz.

Girne Koleji olarak bu anlayışı, sürekli gelişen ve kendini yenileyen bir eğitim modeliyle hayata geçiriyoruz. Öğrenmeyi sınıfın dışına taşıyan uygulamalar, gerçek yaşamla ilişkilendirilen deneyimler, güçlü öğretmen gelişim programları ve teknolojiyi pedagojik amaçlarla kullanan bir yaklaşım bu vizyonun temelini oluşturuyor. Bizim için gelecek vizyonu; değişimi takip eden değil, değişime yön

verebilecek bireyler yetiştirebilen bir eğitim kültürü oluşturmaktır.

Yapay zekâ ve dijital teknolojiler eğitim süreçlerini dönüştürüyor. Okulunuz bu dönüşüme nasıl hazırlanıyor? Yapay zekâyı eğitimde hangi alanlarda kullanıyorsunuz?

Yapay zekâ, eğitimde üzerinde en çok konuşulan konulardan biri. Ancak asıl mesele yapay zekâyı sınıfa taşımak değil, onu doğru bir eğitim anlayışıyla buluşturabilmek. Biz yapay zekâyı öğretmenin yerine geçen bir sistem olarak değil; öğretmenin zamanını daha verimli kullanmasını sağlayan, öğrenme süreçlerini zenginleştiren ve kişiselleştirmeyi destekleyen güçlü bir araç olarak görüyoruz. Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, ilham veren, rehberlik eden ve öğrenme kültürünü inşa eden kişinin öğretmen olduğuna inanıyoruz. Bu doğrultuda yapay zekâdan ders planlama, içerik üretimi, ölçme ve değerlendirme gibi birçok alanda yararlanıyoruz. Aynı zamanda öğrencilerimizin bu teknolojileri bilinçli kullanabilmeleri için dijital okuryazarlık, bilgi doğrulama, etik kullanım ve eleştirel düşünme becerilerine odaklanıyoruz. Çünkü geleceğin en önemli yetkinliklerinden biri yalnızca doğru cevabı bulmak değil, doğru soruyu sorabilmek ve yapay zekânın sunduğu bilgiyi sorgulayabilmektir.

Öğrencilerin yalnızca akademik başarı değil; problem çözme, yaratıcılık, eleştirel düşünme ve iletişim gibi 21. yüzyıl becerilerini geliştirmeleri için hangi uygulamaları hayata geçiriyorsunuz?

21.yüzyıl becerileri aslında ilkökulda temelleri atılan yaşam becerileridir. Bir çocuğun soru sorması, fikirlerini gerekçelendirmesi, arkadaşlarıyla

Buse ER
Girne Koleji İlkokul
Eğitim Koordinatörü

iş birliği yapması ya da karşılaştığı bir probleme farklı çözüm yolları geliştirmesi erken yaşlarda desteklendiğinde kalıcı bir öğrenme kültürüne dönüşüyor. Bu nedenle ilkokulu yalnızca akademik bilginin verildiği bir dönem olarak değil, çocukların düşünme, iletişim kurma ve öğrenmeyi öğrenme becerilerini geliştirdikleri en kritik evre olarak görüyoruz. Bu anlayış doğrultusunda öğrenme sürecini, öğrencinin aktif olduğu, araştırdığı, tartıştığı, ürettiği ve deneyimlediği bir yapıda kurguluyoruz. Sınıf içinde gerçek yaşam problemlerinden hareket eden etkinliklere, proje çalışmalarına, düşünmeyi görünür kılan tartışma ortamlarına ve iş birliğini merkeze alan uygulamalara geniş yer veriyoruz. Aynı zamanda geliştirdiğimiz özgün ilkokul programlarıyla yaşam becerilerini, finansal farkındalığı, bilimsel düşünmeyi, iletişim becerilerini ve sorgulama kültürünü sistemli bir şekilde destekliyoruz.

YETENEK AKADEMİSİ

Proje tabanlı öğrenme, disiplinler arası çalışmalar ve uygulamalı eğitim modelleri okulunuzda nasıl yer buluyor? Bu yaklaşımların öğrenci gelişimine katkıları nelerdir?

Çocuklar en etkili öğrenmeyi yaparak, deneyimleyerek ve üretarak gerçekleştiriyor. Bu nedenle proje tabanlı öğrenmeyi eğitim programımızın merkezinde konumlandırıyoruz. Öğrencilerimizin farklı derslerde edindikleri bilgi ve becerileri bir araya getirerek gerçek yaşam problemleri üzerinde çalışmaları, öğrenmeyi daha anlamlı ve kalıcı hâle getiriyor. Böylece bir konuyu yalnızca öğrenmekle kalmıyor; araştırıyor, tasarlıyor, uyguluyor ve ortaya somut bir ürün koyuyorlar.

Bu yaklaşımı yalnızca derslerle sınırlı görmüyoruz. Kampüslerimizde yürüttüğümüz disiplinler arası projeler ve Yetenek Akademisi çalışmaları sayesinde öğrenciler; bilimden sanata, spordan teknolojiye uzanan farklı alanlarda kendilerini keşfetme ve geliştirme fırsatı buluyor. Farklı disiplinlerin bir araya geldiği bu öğrenme ortamları; özgüveni, iş birliğini, iletişimi ve yaratıcı düşünmeyi doğal bir süreç içinde destekliyor. Bizim için önemli olan yalnızca öğrencinin ne bildiği değil, bildiğini hangi deneyimlerle zenginleştirdiği ve nasıl hayata geçirebildiğidir.

GELECEĞİN YETKİNLİKLERİ 4C

Critical Thinking Eleştirel Düşünme

Creativity Yaratıcılık

Collaboration İş Birliği

Communication İletişim

GİRNE KOLEJİ

“Yeni nesil okulun başarısı, öğrenen bir kurum kültürü oluşturabilen, değişimi doğru okuyabilen ve bu değişime ekibini birlikte hazırlayabilen liderlerle mümkün oluyor. Eğitim sürekli değişiyor ve bu değişime ayak uydurmanın yolu sürekli öğrenmekten geçiyor. Bu nedenle eğitim liderlerinin yalnızca bugünün ihtiyaçlarını değil, geleceğin eğitim anlayışını da öngörebilmeleri gerekiyor. Veriye dayalı karar alabilen, teknolojiyi pedagojik bir bakış açısıyla değerlendiren, öğretmen, öğrenci ve veliyi aynı öğrenme yolculuğunun paydaşları olarak gören liderlik anlayışının yeni nesil okulların gelişiminde belirleyici olduğuna inanıyorum.”

Kampüs tasarımında ve öğrenme ortamlarında yeni nesil eğitim anlayışını destekleyen hangi fiziksel veya teknolojik yatırımları gerçekleştirdiniz?

Yeni nesil eğitim anlayışında öğrenme yalnızca sınıfın dört duvarı içinde gerçekleşmiyor. Bu nedenle öğrenme ortamlarını, çocukların merak duygusunu besleyen, keşfetmelerine fırsat veren ve farklı deneyimler yaşamalarını sağlayan alanlar olarak tasarlıyoruz. Sınıflarımızdan atölyelerimize, kütüphanelerimizden ortak yaşam alanlarımıza kadar her ortamın öğrenciyi aktif kılan, iş birliğini destekleyen ve üretime teşvik eden bir yapıda olmasına özen gösteriyoruz.

Bu yaklaşımı güçlü bir teknolojik altyapıyla destekliyoruz. Dijital öğrenme platformları, etkileşimli sınıf teknolojileri, yapay zekâ destekli eğitim araçları, robotik ve kodlama atölyeleri ile bilim, sanat ve spor alanlarına yaptığımız yatırımlar sayesinde öğrencilerimiz farklı öğrenme deneyimleriyle buluşuyor. Teknolojiyi yalnızca ders anlatımını kolaylaştıran bir unsur olarak değil; araştırmayı, üretmeyi, iş birliğini ve yaratıcılığı destekleyen bir öğrenme ekosisteminin parçası olarak konumlandırıyoruz. Böylece kampüslerimiz, öğrencilerin hem akademik hem de kişisel gelişimlerini destekleyen dinamik öğrenme ortamlarına dönüşüyor.

Eğitim yatırımları açısından Türkiye'nin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz? Özel eğitim kurumlarının bu dönüşümde üstlenmesi gereken rol sizce nedir?

Türkiye, eğitimde önemli bir dönüşüm sürecinden geçiyor. Son yıllarda fiziksel altyapıdan dijital teknolojilere kadar pek çok alanda değerli yatırımlar yapılıyor. Ancak geleceği belirleyecek asıl unsur, bu yatırımların çocukların öğrenme deneyimini nasıl zenginleştirdiği ve eğitimin niteliğine nasıl katkı sağladığı olacaktır. Artık eğitimde başarıyı yalnızca sınav sonuçlarıyla değil; öğrencilerin yaşam becerileri, üretkenlikleri, problem çözme yetkinlikleri ve değişen dünyaya uyum sağlayabilme kapasiteleriyle değerlendirmek gerekiyor. Bu dönüşümde özel eğitim kurumlarının önemli bir sorumluluğu olduğuna inanıyorum. Yenilikçi uygulamaları geliştiren, öğretmenlerin mesleki gelişimine yatırım yapan, farklı öğrenme modellerini hayata geçiren ve elde ettiği deneyimleri eğitim ekosistemiyle paylaşan kurumlar, eğitimin gelişimine önemli katkılar sunacaktır. Rekabet eden değil, iyi uygulamaları paylaşarak eğitimin niteliğini birlikte yükselten bir anlayışın, ülkemizin eğitim geleceği açısından çok daha değerli olduğuna inanıyorum.

2026 LGS SONUÇLARINA İLİŞKİN ÖNE ÇIKAN SAYISAL VERİLER

1. Başvuru ve Uygulama Süreci

» 2026 yılında LGS kapsamındaki merkezî sınava 8. sınıf düzeyinde toplam 1.022.658 öğrenci başvurmuş, bunlardan 994.358'i (%97,23) sınava girmiştir.1

» Sınava başvuran ve giren öğrenci sayıları önceki yıla kıyasla artmıştır.

Yeni Uygulamalar: Beslenme Paketi, Erişilebilirlik ve Güvenlik Kameraları

» 2026 sınavında ilk kez uygulanan Ücretsiz Beslenme Paketi uygulaması kapsamında, sözel ve sayısal oturumlar arasındaki dinlenme süresinde öğrencilere yiyecek ve sudan oluşan bir paket dağıtılmıştır. Başvuru sırasında e-Okul üzerinden alınan taleplere göre 924.191 öğrenci (%90,4) beslenme paketi talep etmiş, 98.467 öğrenciye (%9,6) yalnızca su verilmiştir.

» Özel eğitim ihtiyacı bulunan 10.950 öğrenci için bireysel gereksinimlerine uygun sınav tedbirleri (tek kişilik salon, ek süre, okuyucu/kodlayıcı, büyük puntolu kitapçık vb.) uygulanmış;

bu öğrencilerden 239'u evde veya hastanede sınava alınmıştır. Ayrıca 24.522 ikiz ve 696 üçüz öğrencinin aynı sınav binasında farklı salonlarda sınava girmesi sağlanmıştır.

» Sınav güvenliğini güçlendirmek amacıyla ilk kez yapay zekâ destekli güvenlik kamerası sistemi uygulamaya konulmuş; yurt içindeki 4.244 sınav binasının giriş ve evrak dağıtım noktalarına kamera kurulmuştur. Bu uygulamanın, 2025 yılında yaşanan soru sızıntısı iddiaları ve sınav güvenliğine ilişkin tartışmaların ardından gündeme gelen şeffaflık ve güvenlik beklentileriyle zamansal olarak örtüştüğü söylenebilir.

2. Merkezî Sınav Sonuçlarına İlişkin Sayısal Veriler

2025 yılında MEB, uzun aranın ardından ilk kez ayrıntılı bir "Merkezî Sınav Raporu" yayımlamış; bu uygulama 2026 yılında da sürdürülerek kapsamı kısmen genişletilmiştir. 2026

yılında, önceki yıla kıyasla alt test düzeyinde psikometrik göstergeler, okul başarı puanı (OBP) ile Merkezî Sınav puanı (MSP) arasındaki ilişkiye dair analiz ve tam puan alan öğrencilerin ders bazında yazılı not ortalamaları gibi yeni veri setleri kamuoyuyla paylaşılmıştır.

Tam Puan Alan Öğrenci Sayısı

Sözel alandan 50, sayısal alandan 40 olmak üzere toplam 90 soru içeren sınavda tüm soruları doğru yanıtlayan 452 öğrenci 500 tam puan almıştır. Bu sayı bir önceki yıla göre (2025: 719 öğrenci) %37 oranında azalmış, 2024 yılına göre (413 öğrenci) ise artmıştır (Tablo 2).

Tam Puan Alanların Ders Bazında Yazılı Not Ortalamaları

» Merkezî Sınav puanları ile okul başarı puanları arasında 0,79 oranında, pozitif yönde yüksek bir korelasyon bulunmaktadır. Tam puan alan öğrencilerin okul yazılı ortalamalarının 99'un üzerinde

Tablo 1. Sınava Başvuran ve Giren Öğrenci Sayıları (2023-2026)

	2023	2024	2025	2026
Sınava başvuran öğrenci sayısı	1.246.465	1.038.544	1.010.916	1.022.658
Sınava giren öğrenci sayısı	1.030.195	992.906	963.142	994.358
Başvuranların sınava girme (katılım) oranı (%)	82,65	95,61	95,27	97,23

olması bu bulguyu desteklemektedir

» 2025 raporunda tam puan alan öğrencilerin altı derse ait okul yazılı not ortalaması yalnızca tek bir değer (99,7) olarak paylaşılmışken, 2026 raporunda bu bilgi ders bazında ayrıştırılarak sunulmuştur.

Alt Testlere İlişkin İstatistikler

» Matematik, önceki yıl olduğu gibi 2026'da da öğrencilere en zor gelen test olmuştur (güçlük katsayısı 0,28); Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi ise her iki yılda da görece olarak en kolay test olma özelliğini korumuştur (2025: 0,59; 2026: 0,63).

» Yabancı Dil testi, en yüksek ayırt edicilik değerine sahip testtir (2025: 0,67; 2026: 0,69) ve en yüksek güvenirlik katsayısına da sahiptir (2025: 0,87; 2026: 0,88).

» Tüm alt testlerin ayırt edicilik

katsayıları 0,40'ın, güvenirlik katsayıları ise 0,70'in üzerindedir. Bu durum sınavın kabul edilebilir ölçme standartlarını karşıladığını göstermektedir.

3 Rota Maarif Platformu: Tercih Sürecinde Okul Bazlı Bilgiler

» 2026 tercih döneminde öğrenci ve velilerin kullanımına sunulan Rota Maarif platformu, her okul için ayrı bir "okul künyesi" sayfası üzerinden

şu bilgileri sunmaktadır: okulun ili/ilçesi, kurum türü ve alanı, yabancı dil, sınav durumu (sınavlı/sınavsız), önceki yıla ait taban yerleşme puanı ve okul yüzdelik dilimi, önceki ve içinde bulunulan yıla ait okul kontenjanı ile o okula yerleşen öğrencilerin ders bazında ortalama net dağılımı. Aşağıda örnek olarak bir fen lisesine ait künye bilgileri sunulmuştur (Tablo 4).

Tablo 2. Tam Puan Alan Öğrenci Sayıları (2018-2026)

Yıl	Sınava Giren Öğrenci Sayısı	Tam Puan (500) Alan Öğrenci Sayısı	Tam Puan Alanların Oranı
2018	971.657	18	%0,002
2019	1.029.555	565	%0,05
2020	1.472.088	181	%0,01
2021	1.038.492	97	%0,01
2022	1.031.799	194	%0,02
2023	1.030.195	562	%0,05
2024	992.906	413	%0,04
2025	963.142	719	%0,07
2026	994.358	452	%0,05

Tablo 3. Alt Testlere Göre Test İstatistikleri (2025-2026)

Alt Test	Güçlük		Ayırt Edicilik		Güvenirlilik	
	2025	2026	2025	2026	2025	2026
Türkçe	0,42	0,47	0,47	0,48	0,82	0,82
T.C. İnkılap Tarihi ve Atatürkçülük	0,49	0,53	0,56	0,60	0,76	0,81
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi	0,59	0,63	0,55	0,53	0,75	0,72
Yabancı Dil	0,44	0,44	0,67	0,69	0,87	0,88
Matematik	0,28	0,28	0,56	0,52	0,88	0,86
Fen Bilimleri	0,44	0,45	0,53	0,54	0,87	0,87

» Bu platformun sunduğu okul bazlı kontenjan ve net dağılımı bilgileri, önceki yılın (2025) taban puanı ve yüzdelik dilimi referans alınarak hazırlanmış bir tercih taslağı oluşturmaya imkân tanımaktadır.

4. Değerlendirmeler

» 2026 yılında merkezî sınava giren öğrenci sayısı 994.358 olmuş; bu sayı, 2023-2025 döneminde gözlenen art arda düşüşün (1.030.195 → 992.906 → 963.142) ardından ilk kez önceki yıla kıyasla artış göstermiştir (+31.216 öğrenci, yaklaşık %3,2). Başvuran öğrenci sayısı da bir önceki yıla göre artmış (1.010.916 → 1.022.658) ve başvuranlar arasındaki katılım oranı (%97,23) son dört yılın en yüksek düzeyine ulaşmıştır.

» Alt test düzeyindeki göstergeler

(madde güçlüğü, ayırt edicilik ve güvenirlik katsayıları), 2026 LGS'nin 2025 ile büyük ölçüde benzer ve kabul edilebilir sınırlar içinde kaldığını göstermektedir. Tüm alt testlerde ayırt edicilik 0,40'ın, güvenirlik ise 0,70'in üzerinde gerçekleşmiştir. Yıllar arası madde güçlük dağılımının (2022-2026) tutarlılığı da sınavın zorluk profilinin nispeten benzer seyrettiğine işaret etmektedir.

» Tam puan alan öğrenci sayısındaki azalma (719'dan 452'ye), bir önceki yılda sınavın güvenliği ve şeffaflığına ilişkin yükselen tartışmaların ardından değerlendirildiğinde dikkat çekicidir. 2026'da MEB tarafından hayata geçirilen yeni uygulamalar –yapay zekâ destekli güvenlik kamerası sistemi, tam puan alan öğrencilerin sınav binalarına dağılımının ayrıntılı

biçimde raporlanması, ortaöğretim başarı puanı - merkezi sınav puanı ilişkisinin paylaşılması ve tam puan alanların ders bazında yazılı not ortalamalarının açıklanması- bir bütün olarak değerlendirildiğinde, MEB'in 2025'teki tartışmalara veri şeffaflığını artırarak yanıt verme eğiliminde olduğu söylenebilir. Bununla birlikte, sınava giren tüm öğrencilerin alt test bazında ortalama doğru cevap sayıları ve puan dağılımına ilişkin ayrıntılı istatistiklerin paylaşılmaması, veri şeffaflığı açısından bir sınırlılık olarak kalmaya devam etmektedir.

» Rota Maarif sistemi incelendiğinde, bazı okulların kontenjanlarında değişiklik yapıldığı görülmektedir. Bu değişikliklerin başarı sıralamaları ve yüzdelik dilimler üzerinde etkili olması beklenmektedir. Ayrıca, kontenjan

azalması nedeniyle ilgili okullara yerleşemeyen öğrencilerin tercih stratejilerinin ve okul tercihlerinin de bu durumdan etkilenebileceği öngörülmektedir.

Not: Sınavdan elde edilen puanların tek başına öğrenci,

sınıf, okul, ilçe veya il düzeyinde bir başarı kıyaslaması aracı olarak kullanılmasının pedagojik açıdan uygun olmadığı hususu, MEB'in vurguladığı üzere, bu çalışmanın değerlendirmesinde de temel bir ilke olarak benimsenmiştir.

1. Sınavla öğrenci alan okulların toplam kontenjanı bu notun hazırlandığı tarih itibarıyla ayrı bir istatistik olarak resmi kaynaklarda paylaşılmamıştır; ancak kontenjanlar okul bazında Rota Maarif platformu üzerinden görüntülenebilmektedir.

Tablo 4. Rota Maarif Platformunda Yer Alan Okul Künyesi Bilgilerine Örnek

Alan	Örnek Veri (Prof. Dr. Aziz Sancar Fen Lisesi)
Okul adı	Prof. Dr. Aziz Sancar Fen Lisesi
İl / İlçe	Ankara / Çankaya
Kurum türü	Fen Lisesi
Alan	Fen Bilimleri Alanı
Yabancı dil	İngilizce
Sınav durumu	Sınavlı
2025 ilk yerleştirme taban puanı	493,8037
2025 ilk yerleştirme okul yüzdelik dilimi	%0,21
2025 yılı okul kontenjanı	60
2026 yılı okul kontenjanı	60
Yerleşen öğrencilerin ortalama net dağılımı (ders bazında)	Türkçe 20,00 · Matematik 18,67 · Fen Bilimleri 20,00 · İnkılap 10,00 · Din Kültürü 10,00 · Yabancı Dil 10,00
Öğretim süresi	4 yıl

EĞİTİMDE EMPATİ:

Her Öğrenci İçin Neden Önemli?

O kul, her çocuğun kendini güvende, fark edilmiş ve öğrenmeye hazır hissettiği bir yer olmalıdır. Ancak çoğu zaman durum böyle değil. En son PISA araştırmasında öğrencilerin yaklaşık **%20'si ayda en az birkaç kez akran zorbalığına maruz kaldığını** bildirdi.[1]

Zorbalıkla mücadelede genellikle kurallar, yaptırımlar ve farkındalık kampanyaları ön plana çıkıyor. Ancak yeterince üzerinde durulmayan önemli bir başka boyut daha var: **empati**. Empati, her sorunu tek başına çözecek sihirli bir araç değil; ancak daha güvenli ve kapsayıcı okullar oluşturmak için güçlü bir kaldıraç olabilir.

DÜŞÜNDÜĞÜMÜZDEN DAHA FAZLA ÖĞRENİLEBİLİR BİR BECERİ

OECD'nin kısa süre önce düzenlediği **"Eğitimde Empatiyi Neden Önemsemeliyiz?"** başlıklı web semineri, Kolombiya, Finlandiya, Hindistan ve Birleşik

Laila El ABBADI
OECD Eğitim ve
Beceriler Direktörlüğü

Krallık'tan araştırmacıları ve eğitim uygulayıcılarını bir araya getirdi. Tartışmalar, net bir sonuca işaret etti: **Empati, doğuştan gelen ve değişmez bir kişilik özelliği olmaktan çok, eğitim yoluyla öğretilebilen, geliştirilebilen ve eğitim sistemleri tarafından desteklenebilen bir beceridir.** Tartışmadan öne çıkan üç temel nokta vardı: **Birincisi, empati yalnızca başka bir insanın duygularını anlamaktan ibaret değil.** Empati, kişinin yaşadığı deneyimle gerçekten bağ kurmayı ve ona yardımcı olma motivasyonunu da içeriyor.

İkincisi, empati tek başına ve kendiliğinden gelişmiyor. Empati; öğrencilerin kendilerini güvende hissettiği, öğretmenlerin etkileşimlerinde empatiyi sergilediği ve okul yöneticilerinin buna alan

açtığı ortamlarda gelişiyor. Çocuklar çevrelerindeki yetişkinlerden öğreniyor. Eğer yetişkinlerin empatik davrandığını görmezlerse, kendilerinin de empati geliştirme olasılığı azalıyor.

Üçüncüsü, zorbalıkla mücadelede empati tek başına yeterli değil. Öğrencilerin, zorbalığa müdahale etme ve onu durdurma konusunda kendilerine güvenmelerini sağlayacak somut stratejilere de ihtiyaçları var.

KİVA VE FİNLANDİYA DENEYİMİ

Finlandiya'daki Turku Üniversitesi'nde Dr. Christina Salmivalli ve ekibi tarafından geliştirilen **KiVa Zorbalıkla Mücadele Programı**, dünya genelinde kapsamlı biçimde araştırılmış ve birçok ülkede uygulanmış bir program.

KiVa, yalnızca zorbalık yapan ya da zorbalığa maruz kalan öğrencilere odaklanmak yerine, **seyircilere** yöneliyor. Başka bir ifadeyle, zorbalık sırasında sınıf arkadaşlarının nasıl tepki verdiği programın merkezinde

yer alıyor. Çünkü bu öğrencilerin davranışları, zorbalığın sürmesine katkıda bulunabileceği gibi, zorbalığın sona ermesini de sağlayabilir. Program, öğrencilerin davranışlarını değiştirmek için kısmen mağdurlara yönelik empati geliştirmeye odaklanıyor. Öğrenciler, yapılandırılmış etkinlikler aracılığıyla her gün zorbalığa maruz kalmanın nasıl bir duygu olduğunu somut biçimde düşünmeye ve anlamaya yönlendiriliyor.

Araştırmalar, KiVa programının öğrencilerin “duygusal empati” olarak adlandırılan, başka bir insanın duygularını fark etme ve bu duyguları paylaşabilme becerisini artırabildiğini gösteriyor. Üstelik bu etkinin; öğrencilerin cinsiyetinden, başlangıçtaki empati düzeylerinden veya okulun özelliklerinden bağımsız olarak ortaya çıktığı görülüyor.[2]

Dr. Christina Salmivalli, OECD web seminerindeki diğer konuşmacılara şunları söyledi: “Bu yalnızca bir beceri değil; aslında kendinizi başka birinin yerine koyma motivasyonu da yakından ilgili. Hepimizin belli ölçüde empati yeteneği var. Önemli olan, bunu kullanmaya teşvik edilmemiz.”

HELSINKİ'DEN SİSTEMİK BİR ÖĞRENME YAKLAŞIMI

Finlandiya'nın başkenti Helsinki, OECD'nin Sosyal ve Duygusal Beceriler Araştırması'nın birden fazla turuna katılıyor ve bir sonraki araştırmada da yer alacak.

KiVa, yalnızca zorbalık yapan ya da zorbalığa maruz kalan öğrencilere odaklanmak yerine, seyircilere yöneliyor. Başka bir ifadeyle, zorbalık sırasında sınıf arkadaşlarının nasıl tepki verdiği programın merkezinde yer alıyor. Çünkü bu öğrencilerin davranışları, zorbalığın sürmesine katkıda bulunabileceği gibi, zorbalığın sona ermesini de sağlayabilir.

Helsinki'nin bu araştırmaya katılımı, sosyal ve duygusal öğrenmeye yönelik **sistemik bir yaklaşımın nasıl hayata geçirilebileceğine dair önemli bir örnek** sunuyor. Bu yaklaşımın temelinde; okul kültürüne yön veren okul liderleri, empatiyi davranışlarıyla ortaya koymaları konusunda desteklenen öğretmenler, bu becerilerin zaman içindeki gelişimini değerlendirmeye ve izlemeye yarayan araçlar ve sosyal-duygusal gelişimi öğrenme sürecinden ayrı düşünmeyen bir politika anlayışı bulunuyor.

BURADAN SONRA NEREYE GİTMELİYİZ?

Empatiyi geliştirmek, zaten yoğun olan ders programına bir ders daha eklemek anlamına gelmiyor. Asıl mesele, **empatiyi uygulamanın ve sürdürülebilir hâle getirmenin mümkün olduğu okul politikaları geliştirmek ve sınıflarda ve öğretmenler odalarında uygun koşulları oluşturmak.**

Bunun için farklı ihtiyaçlara ve özelliklere sahip öğrencileri kapsayan öğrenme ortamlarına, duygusal açıdan

desteklenen öğretmenlere ve ilişkilerin en az akademik sonuçlar kadar önemli olduğunu vurgulayan okul liderlerine ihtiyaç var.

OECD'nin **Sosyal ve Duygusal Beceriler Araştırması**, bu yılın ilerleyen dönemlerinde ilk kez 20'den fazla eğitim sisteminde empatiyi doğrudan değerlendirecek. **2027'de açıklanması beklenen sonuçlar**, çocuklarda empatinin nasıl geliştiğine ve eğitim sistemlerinin bu gelişimi nasıl destekleyebileceğine ilişkin bugüne kadarki en kapsamlı uluslararası karşılaştırmalı tabloyu ortaya koyacak.

KAYNAKÇA

- [1] OECD (2023), PISA 2022 Results (Volume II): Learning During and From Disruption, OECD Publishing, Paris, s. 97.
- [2] Garandeau, C.F., Laninga-Wijnen, L. & Salmivalli, C. (2021), Effects of the KiVa Anti-Bullying Program on Affective and Cognitive Empathy in Children and Adolescents, Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology.

Okullar Açılırken: Hepimizin Uyum Sürecine İhtiyacı Var!

Alpaslan Dardan

Eğitim Yöneticisi, Danışman, Eğitim Gazetecileri ve Yazarları Derneği Kurucu YK üyesi

Yeni bir eğitim öğretim yılının kapısında. Her yıl bu günlerde benzer bir hareketlilik yaşanıyor. Okullar hazırlanıyor, öğretmenler yeniden bir araya geliyor, öğrenciler sınıflarına dönüyor, veliler yeni dönemin telaşına giriyor. Ders programları hazırlanıyor, sınıflar oluşturuluyor, toplantılar yapılıyor, hedefler belirleniyor.

Ve hemen her eğitim öğretim yılı başlangıcında en fazla kullandığımız kavramlardan biri yine karşımıza çıkıyor: Uyum. Uyum denildiğinde ise çoğunlukla aklımıza okula yeni başlayan çocuklar geliyor. Okul öncesi öğrencileri, birinci sınıfa başlayanlar, yeni bir okula ya da yeni bir eğitim kademesine geçen öğrenciler...

Onlar için uyum programları hazırlıyoruz. Okulu tanıtıyoruz, öğretmenleriyle buluşturuyoruz, sınıflarını gösteriyoruz. Çocukların kendilerini güvende hissetmelerini ve mümkün olduğunca kısa sürede yeni ortamlarına alışmalarını sağlamaya çalışıyoruz. Elbette bunların hepsi gerekli ve değerli.

Ancak yıllar boyunca hem rehberlik alanında hem de okul yöneticiliğinde edindiğim deneyimler bana başka bir şeyi de gösterdi: Okula uyum sağlaması gereken yalnızca öğrenciler değildir.

Her yeni eğitim öğretim yılında öğretmen de yeniden okuluna ve sınıfına uyum sağlar. Veli, çocuğunun değişen yaşına, ihtiyaçlarına, öğretmenine ve okulun beklentilerine uyum sağlamaya çalışır. Yönetici değişen öğretmen kadrosuna, yeni öğrencilere, velilerin beklentilerine ve kurumun yeni ihtiyaçlarına uyum sağlamak zorundadır.

Hatta biraz daha ileri gidelim. Okulun kendisi de öğrencisine,

öğretmenine, velisine ve değişen dünyaya uyum sağlamak zorundadır. Bu nedenle yeni eğitim öğretim yılının başlangıcını yalnızca öğrencilerin okula döndüğü bir tarih olarak görmemek gerekiyor. Aslında her Eylül okul yeniden kuruluyor.

Yeni sınıflar, yeni öğrenciler, yeni öğretmenler, bazen yeni yöneticiler, farklı beklentiler, yeni hedefler...

Ama bir yandan da önceki yıllardan taşıdığımız deneyimler, başarılar, başarısızlıklar, alışkanlıklar ve kimi zaman kırgınlıklar bizimle birlikte okulun kapısından yeniden içeri giriyor. İşte tam bu noktada uyum, birkaç günlük bir oryantasyon programının çok ötesine geçiyor.

BİR ÖĞRENCİNİN GÖZÜNDEN BAKALIM

Yeni eğitim yılı onun için yalnızca derslerin başlaması değildir. Yeni bir sınıf, yeni arkadaşlar, yeni öğretmenler, akademik beklentiler, sınavlar, sosyal çevrede kendisine yer bulma çabası, başarılı olma beklentisi... Özellikle okul değiştiren ya da yeni bir eğitim kademesine geçen çocuk ve gençler için bunların her biri önemli bir belirsizlik alanıdır.

Biz yetişkinler böyle zamanlarda çocuklara çok kolay bir cümle kurarız; "Alışsın." evet, büyük bölümü alışır. Ama eğitimci olarak asıl sorumuz Nasıl alıştı? ve Ne kadar

sürede alıştı? olmalıdır.. Bu süreçte kendisini ne kadar güvende hissetti? Kendisini o okulun bir parçası olarak görebildi mi? Bir sorun yaşadığında konuşabileceği bir yetişkin olduğunu biliyor mu?

İyi bir okul öğrencisine yalnızca "Burada ne yapmalısın?" sorusunun cevabını vermez. Aynı zamanda "Burada kendini nasıl hissediyorsun?" diye de sorar. Çünkü öğrencinin kendisini ait hissetmediği bir okulda akademik başarıyı sürdürülebilir kılmak kolay değildir.

Yıllar içinde şunu çok gördüm: Okul aidiyeti çoğu zaman büyük projelerle oluşmuyor. Bazen öğrencinin koridorda adıyla karşılanması, öğretmeninin onun yüzündeki değişikliği fark etmesi, bir yöneticinin "Nasılsın?" diye gerçekten cevabını bekleyerek sorması çok daha etkili oluyor. Çocuk, hata yaptığına aşağılanmayacağını; sorun yaşadığında dinleneceğini; gerektiğinde yardım isteyebileceğini biliyorsa o okula bağlanmaya başlıyor. Çünkü okul her şeyden önce bir ilişki alanıdır.

AYNI DURUM ÖĞRETMENLER İÇİN DE GEÇERLİDİR

Her eğitim öğretim yılı başında öğretmenlerden çok şey bekliyoruz. Öğrencilerini motive etmelerini, akademik başarıyı yükseltmelerini, velilerle sağlıklı iletişim kurmalarını, teknolojiyi etkili kullanmalarını, farklı öğrenme ihtiyaçlarını gözetmelerini, ölçme ve değerlendirmeyi doğru yapmalarını, okulun hedeflerini benimsemelerini, projeler üretmelerini... Listeyi daha da uzatabiliriz. Elbette profesyonel bir hayat bu ama isteklerimizin abartılı görünmesine sebep değil bence..

Peki öğretmenin eğitim yılına nasıl başladığını ne kadar merak ediyoruz? Özellikle son yıllarda özel eğitim kurumlarında yaşanan öğretmen ve yönetici hareketliliğini düşündüğümüzde bu soru daha da önemli hale geliyor. Yeni bir kuruma başlayan öğretmene okul

binasını göstermek, ders programını vermek, dijital sistemleri anlatmak ve yönetmelikleri paylaşmak kuşkusuz gereklidir.

Ama bunların hiçbiri tek başına öğretmenin kuruma uyum sağlaması anlamına gelmez. Çünkü öğretmenin asıl öğrenmek istediği başka şeyler vardır. Bu okulda kararlar nasıl alınır?, Öğretmenin görüşü gerçekten önemsenir mi?, Yöneticiye ulaşılabilir mi?, Bir hata yaptığında ne olur?, Öğretmenler birbirleriyle rekabet mi eder, dayanışma mı?, Bir veliyle sorun yaşadığında kurum öğretmenin yanında durur mu?, Başarı yalnızca öğrencilerin sınav sonuçlarıyla mı değerlendirilir?, İyi yapılan işler görülür mü?, geri bildirim nasıl verilir?

Bu soruların cevaplarının çoğu kurumların oryantasyon dosyalarında yazmaz. Ama okulun gerçek kültürünü tam da bunların cevapları belirler.

Daha önce eğitim yönetimi ve yeni nesil yöneticiler üzerine yazarken de üzerinde durduğum temel meselelerden biri buydu. Yöneticilik yalnızca süreçleri, bütçeyi, ders programını ya da insan kaynağını yönetmek değildir. İyi yöneticilik, insanların kendilerini güvende ve değerli hissettikleri, düşüncelerini ifade edebildikleri ve aidiyet duydukları bir çalışma ortamı oluşturabilmektir.

Yeni nesil eğitim yöneticiliğinin önemli sınavlarından biri de burada başlıyor. Çünkü okul yöneticisinin görevi yalnızca sistemin çalışmasını sağlamak değildir. İnsanların o sistemin içerisinde iyi çalışabilmelerini sağlamaktır.

BİR DE VELİ PENCERESİNDEN BAKALIM

Okullar açıldığında belki de en az öğrenciler kadar heyecanlı, hatta zaman zaman onlardan daha kaygılı bir grup vardır: Veliler.

Çocuğum mutlu olacak mı?, Öğretmeni nasıl?, Sınıfı iyi mi?, Arkadaşları kimler?, Akademik olarak yeterince desteklenecek mi?, Sınavlarda başarılı olacak mı?, Bir sorun yaşadığında okul ilgilenenек mi? Bu soruların hepsi anlaşılır. Çünkü her veli doğal olarak çocuğu için iyi olanı ister. Ancak veli kaygısının yönetilemediği

“Yıllar içinde şunu çok gördüm: Okul aidiyeti çoğu zaman büyük projelerle oluşmuyor. Bazen öğrencinin koridorda adıyla karşılanması, öğretmenin onun yüzündeki değişikliği fark etmesi, bir yöneticinin “Nasılsın?” diye gerçekten cevabını bekleyerek sorması çok daha etkili oluyor. Çocuk, hata yaptığında aşağılanmayacağını; sorun yaşadığında dinleneceğini; gerektiğinde yardım isteyebileceğini biliyorsa o okula bağlanmaya başlıyor. Çünkü okul her şeyden önce bir ilişki alanıdır.”

durumlarda bu kaygının çok hızlı biçimde çocuğa, öğretmene ve okula yansıtıldığını da sıkça görüyoruz.

Günümüzde okul-veli ilişkisi geçmişe göre çok daha yoğun yaşanıyor. Dijital iletişim araçları sayesinde veli okula ve öğretmene belki de hiç olmadığı kadar yakın. Bu yakınlık doğru kullanıldığında çok önemli bir fırsat. Ama sağlıklı sınırlar

kurulamadığında aynı yakınlık ciddi bir sorun alanına dönüşebiliyor.

Öğretmene günün her saatinde ulaşabilmek, öğrencinin yaşadığı her küçük problemi yetişkinlerin çözmeye çalışması, çocuğun okulda yaşadığı bir olayı anlatmasının hiçbir süzgeçten geçirilmeden okul hakkında kesin bir yargıya dönüşmesi ne öğrenciye ne öğretmene ne de veliye yarar sağlıyor.

Çocuğun karşılaştığı her güçlüğü ortadan kaldırmak, onu güçlendirmek anlamına gelmiyor. Tam tersine bazen çocuğun kendi sorununu çözmesine fırsat vermek, hata yapmasına izin vermek, yaptığı seçimin sonucuyla karşılaşmasını sağlamak da eğitimin önemli bir parçasıdır.

Bu nedenle yeni eğitim yılı başında velilerle yapılan ilk toplantıların yalnızca servis, yemek, kıyafet, sınav sistemi, akademik takvim ve okul kuralları üzerinden yürütülmesini hep eksik bulmuşumdur. Belki de önce çok daha temel bir soruyu konuşmak gerekiyor; Bu yıl çocuklarımızın nasıl insanlar olmalarını istiyoruz?

Daha yüksek not alan çocuklar mı? Yoksa sorumluluk alabilen, hata yapabilen, hatasının sonucuyla yüzleşebilen, arkadaşlarıyla yaşadığı sorunları çözebilen, gerektiğinde yardım isteyebilen, kendisini ifade edebilen gençler mi? Elbette akademik başarı önemlidir ama eğitim bundan çok daha fazlasıdır.

PEKİ YÖNETİCİ PENCERESİNDEN NE GÖRÜNÜYOR?

Eğitim yılının başlangıcı bir yönetici açısından belki de yılın en yoğun dönemlerinden biridir. Öğretmen kadrosu, ders programları, sınıflar, servisler, kayıtlar, veliler, akademik takvim, toplantılar, fiziksel hazırlıklar... Her şeyin aynı anda ve mümkünse sorunsuz işlemesi beklenir.

Yıllarca okul yönetiminin içinde bulunmuş biri olarak bu yoğunluğun ne anlama geldiğini biliyorum. Ama tam da bu yoğunluk içerisinde yöneticinin unutmaması gereken önemli bir gerçek var: Okul esas olarak bir insan organizasyonudur.

Programdaki bir saat değiştirilebilir, bir sınıfın yeri değiştirilebilir, bir toplantı başka güne alınabilir, bir teknik sorun giderilebilir ama eğitim yılının ilk haftalarında bir öğretmende, öğrencide ya da velide oluşan güvensizlik duygusunu değiştirmek bazen aylar sürebilir. Bu nedenle okul yöneticilerinin özellikle eğitim yılının ilk haftalarında odalarından çıkılmalarını önemli buluyorum. Koridorlarda olmalarını... Bölüm

.....
"Çocuk değişiyor, aile değişiyor, öğretmen değişiyor, toplum değişiyor, teknoloji değişiyor, dünya değişiyor, okulun değişmeden kalmasını beklemek mümkün değildir. Ancak burada değişim adına her şeyi değiştirmekten de söz etmiyorum. Kurumların geçmişlerinden gelen değerleri, gelenekleri ve kurumsal hafızaları son derece önemlidir. Asıl mesele, neyi koruyacağımızı ve neyi değiştirmemiz gerektiğini ayırt edebilmektir. Bu da iyi yönetimin temel sorumluluklarından biridir."
.....

ya da öğretmen odalarına uğramalarını... Sınıfları ziyaret etmelerini... Öğrencilerle konuşmalarını... Yeni öğretmenlerin nasıl hissettiğini sormalarını...

Velileri yalnızca sorun çıktığında değil, okulun doğal paydaşı olarak görmelerini... Yönetim odasının kapısının açık olması önemlidir ama bazen yeterli değildir. Yönetici o kapıdan kendisi çıkmalıdır. Çünkü okul Excell tablolarından, toplantı tutanaklarından, yönetmeliklerden ve yönergelerden ibaret değildir. Okul yaşayan bir organizmadır.

Belki eğitim sistemimizin önemli sorunlarından biri de her şeye çok hızlı başlamak istememizdir.

Okul açılır, program başlar, konular yetişmelidir, sınav takvimi açıklanır, ödevler verilir, denemeler planlanır ve akademik yarış yeniden başlar.

Daha ilk haftalardan çocuklara, öğretmenlere ve hatta velilerde bir koşu temposu görürüz. Oysa özellikle ilk haftalarda biraz yavaşlamanın kayıp değil, yatırım olduğunu düşünüyorum. Öğretmen öğrencisini tanımalı, öğrenci öğretmenini tanımalı, sınıf kendi kültürünü oluşturmalı. Rehber öğretmen öğrencilerin ihtiyaçlarını gözlemlemeli, yönetici öğretmenlerinin yeni yıla nasıl başladığını görmeli, velinin kaygıları dinlenmeli ama aynı zamanda sağlıklı sınırlar oluşturulmalı. Kısacası okul önce ilişkilerini kurmalı, sonra performansını yükseltmelidir. Çünkü eğitimde hız ile ilerleme aynı şey değildir.

Çocuk değişiyor, aile değişiyor, öğretmen değişiyor, toplum değişiyor, teknoloji değişiyor,

dünya değişiyor, okulun değişmeden kalmasını beklemek mümkün değildir. Ancak burada değişim adına her şeyi değiştirmekten de söz etmiyorum. Kurumların geçmişlerinden gelen değerleri, gelenekleri ve kurumsal hafızaları son derece önemlidir. Asıl mesele, neyi koruyacağımızı ve neyi değiştirmemiz gerektiğini ayırt edebilmektir. Bu da iyi yönetimin temel sorumluluklarından biridir.

Otuz yılı aşan eğitim yaşamım boyunca öğrenciler, öğretmenler, veliler ve yöneticilerle aynı okulun içinde farklı dönemleri yaşama fırsatım oldu. Geriye dönüp baktığımda okul yaşamında hatırlananların çoğunun rakamlardan oluşmadığını görüyorum.

Çocuklar yıllar sonra sınavdan kaç aldıklarını unutabiliyorlar. Ama kendilerine inanan öğretmeni unutmuyorlar. Öğretmenler yıllar sonra hazırladıkları ders programını hatırlamayıbiliyorlar. Ama zor bir günlerinde yanlarında duran yöneticiyi hatırlıyorlar. Veliler pek çok toplantının içeriğini unutuyor.

Ama çocuklarıyla ilgili bir sorun yaşadıklarında kendilerini gerçekten dinleyen öğretmeni ya da yöneticiyi unutmuyorlar. Belki de eğitim kurumlarının en önemli hafızası burada oluşuyor. İnsanların birbirlerinde bıraktıkları izlerde.

Yeni bir eğitim öğretim yılı başlıyor.

Öğrenciler okullarına, öğretmenler sınıflarına, veliler yeniden okul gündemine dönüyor. Yöneticileri ise yine oldukça yoğun günler bekliyor. Herkesin beklentisi farklı, herkesin kaygısı farklı, herkesin okuldan görmek istediği şey de biraz farklı. Ama hepimizi aynı yerde buluşturabilecek ortak bir nokta var: Çocuğun iyi olma hali ve gelişimi.

Önce erken tanı sonra fırsat tanı

**Bağışınız
eğitime dönüşsün!**

tohumotizm.org.tr/bagis

Kare Kodu Okutun!

Yapay Zeka Çağında Yabancı Dil Eğitimi

Paradigma Değişimi, Fırsatlar ve Gelecek Vizyonu

Küreselleşen dünyada yabancı dil becerisi, bireysel ve kurumsal gelişim açısından kritik bir role sahiptir. Son yıllarda yapay zeka (YZ) ve özellikle büyük dil modellerinin (LLM) hızlı gelişimi, yabancı dil öğretimi ve öğrenimi süreçlerinde radikal bir dönüşüm başlatmıştır. Bu makalede; yapay zekanın yabancı dil eğitimine entegrasyonu, kişiselleştirilmiş öğrenme, erişilebilirlik, dil bilgisi ve konuşma pratiği üzerindeki etkileri, Türkiye ve Avrupa Birliği (AB) eksenindeki güncel veriler ile karşılaşılan pedagojik/etik zorluklar ve geleceğe yönelik stratejiler incelenmektedir.

Geleneksel yabancı dil eğitimi, çoğunlukla öğretmen merkezli, müfredata bağımlı ve sınıf içi etkileşimle sınırlı bir yapıda yürütülmüştür. Ancak bu model; öğrenme hızındaki bireysel farklılıklar, anlık geri bildirim eksikliği ve hedef dilde yeterli pratik yapma imkanının kısıtlılığı gibi dinamikler nedeniyle her öğrenci için aynı verimliliği sağlayamamaktadır.

Yapay zeka teknolojilerinin dile uygulanması (Doğal Dil İşleme - NLP), dil öğrenimini zaman ve mekandan bağımsız, etkileşimli ve bireyselleştirilmiş bir süreçle dönüştürmüştür. YZ, öğrencinin zayıf ve güçlü yönlerini analiz ederek pedagojik ihtiyaçlara anında yanıt verebilen dijital bir asistan rolü üstlenmektedir.

YAPAY ZEKANIN YABANCI DİL EĞİTİMİNDEKİ TEMEL UYGULAMA ALANLARI

Kişiselleştirilmiş Öğrenme Yolları

1. Her öğrencinin dil kavrama yeteneği, kelime dağarcığı ve öğrenme hızı farklıdır. YZ tabanlı adaptif sistemler:

- » Öğrencinin seviyesini sürekli olarak değerlendirir.
- » Yanlış yapılan kalıpları tespit ederek kişiye özel tekrar mekanizmaları kurgular.
- » Öğrenme materyallerini bireyin ilgi alanlarına göre dinamik olarak üretir.

2. Doğal Konuşma Pratiği ve YZ Sesli Asistanlar

Yabancı dil öğrenimindeki en büyük engellerden biri "konuşma kaygısı" (speaking anxiety) ve ana dili hedef dil olan kişilerle pratik yapma fırsatının azlığıdır. Üretken yapay zeka modelleri ve gelişmiş sesli asistanlar:

- » Öğrencilere baskı hissetmeden 7/24 konuşma pratiği yapma imkanı sunar.
- » Aksan, telaffuz ve tonlama hatalarını anında analiz eder.
- » Farklı sosyo-kültürel senaryolara (iş görüşmesi, seyahat, akademik sunum vb.) uygun simülasyonlar oluşturur.

3. Otomatik Geri Bildirim ve Değerlendirme

Yazma (Writing) ve Okuma (Reading) becerilerinin geliştirilmesinde YZ, geleneksel yöntemlere kıyasla belirgin bir hız avantajı sağlar:

- » Gramer, sentaks ve kelime seçimlerindeki hatalar anında düzeltilir.
- » Metinlerin karmaşıklık seviyesi ve akıcılığı analiz edilerek daha doğal ifadeler önerilir.
- » Öğretmenlerin ödev değerlendirme yükü hafifleyerek daha nitelikli rehberliğe odaklanmalarına imkan tanınır.

4. Türkiye ve Avrupa Birliği'nde YZ Tabanlı Dil Eğitimi: Veriler ve Stratejiler

Yapay zeka teknolojilerinin dil eğitimine entegrasyonu, bölgesel politikalar ve kurumsal yatırımlar bazında farklı stratejilerle yürütülmektedir.

1. Türkiye'de Yapay Zeka Tabanlı Dil Eğitimi

Türkiye'de yapay zekanın eğitim sistemine, özellikle yabancı dil öğretimine entegrasyonu hem devlet politikaları hem de akademik araştırmalar düzeyinde ivme kazanmıştır.

- » **DİLİM (Dil Eğitimi Platformu) ve Kamusal Adımlar:** Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından yerli ve milli imkanlarla geliştirilerek erişime açılan DİLİM Platformu, kamunun YZ tabanlı dil eğitimine yönelik en somut uygulamalarındandır. Avrupa Dilleri Ortak Başvuru Metni (CEFR) standartlarında hazırlanan platform; A1'den C1'e kadar okuma, yazma, dinleme ve konuşma becerilerini desteklemekte, bünyesindeki YZ asistan yapılarıyla kullanıcılara anlık değerlendirme ve kişiselleştirilmiş pratik imkanı sunmaktadır.

» Öğrenci ve Öğitmen Eğilimleri:

● Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında yürütülen EFL (İngilizceyi Yabancı Dil Olarak Öğrenen) araştırmaları, öğrencilerin YZ tabanlı sohbet robotlarını ve yazım asistanlarını kelime öğrenimi ile metin revizyonunda yoğun olarak kullandığını göstermektedir.

● Öğretmen adayları üzerinde yapılan değerlendirmelerde, yeni nesil öğretmenlerin YZ araçlarına karşı yüksek farkındalığa sahip olduğu, ancak sınıflarda doğru pedagojik kullanımı sağlamak adına kurumsal eğitim ihtiyacının sürdüğü tespit edilmiştir.

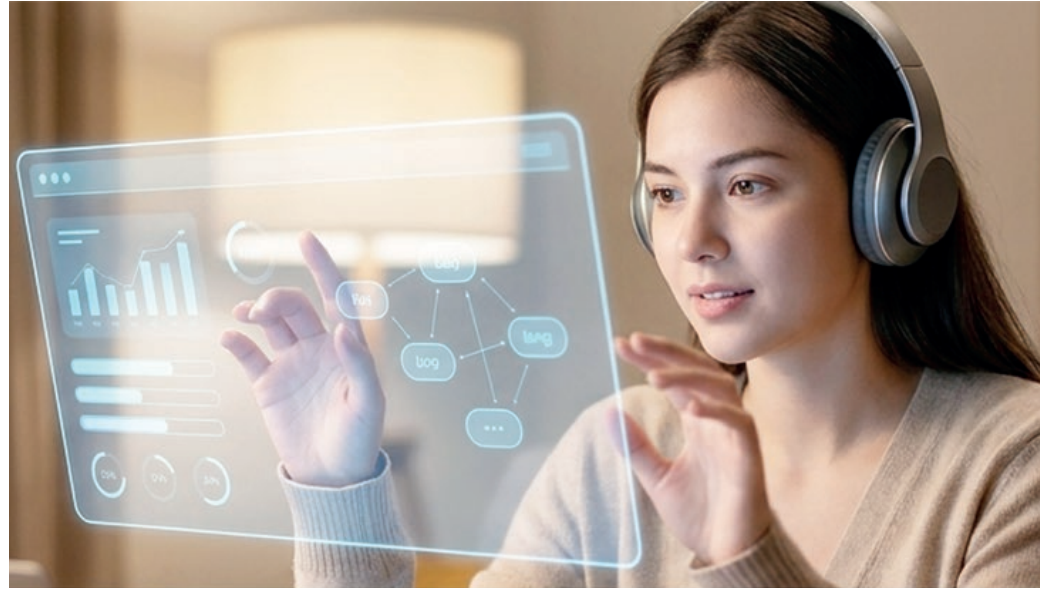
2. Avrupa Birliği'nde (AB) Dijital Dönüşüm ve Dil Eğitimi

Avrupa Birliği, çok dillilik vizyonu doğrultusunda yapay zeka odaklı eğitim teknolojilerine (EdTech) geniş kaynaklar ayırmaktadır.

» Sektörel İstatistikler:

● Avrupa Komisyonu ve saha verilerine göre, AB genelindeki dil öğretmenlerinin yaklaşık %60'ı yapay zeka destekli dijital araçları ders materyallerine entegre etmektedir.

● Kişiselleştirilmiş adaptif YZ

algoritmalarını kullanan dil öğrencilerinin başarı puanlarında geleneksel yöntemlere kıyasla %60'ın üzerinde artış gözlemlenmiştir.

● Çeşitli Avrupa üniversitelerinde yürütülen YZ destekli dil asistanı simülasyonlarında, YZ sistemlerinin öğrencilerin soru ve pratik taleplerine %90'ın üzerinde doğruluk oranıyla yanıt verdiği ve 7/24 erişilebilirlik sağladığı ortaya

konmuştur.

» Avrupa Yapay Zeka Yasası (EU AI Act) ve Etik Standartlar:

AB, eğitimde YZ kullanımına yaklaşırken insan merkezli ve etik çerçeveyi ön planda tutmaktadır. Dil eğitiminde öğrencilerin gelişim verilerini işleyen algoritmalar için veri gizliliği, şeffaflık ve dilsel/kültürel önyargılardan arındırılmış yapı (Explainable AI) zorunlu tutulmaktadır.

3. Karşılaştırmalı Değerlendirme

Değerlendirme Kriteri	Türkiye	Avrupa Birliği
Temel Odak	Fırsat eşitliği sağlama, kamu platformları (DİLİM vb.) üzerinden kitlelere ücretsiz YZ destekli erişim sunma.	Çok dilliliği koruma, verimlilik artışı ve EdTech girişim ekosistemini destekleme.
Düzenleme / Etik	MEB ve TÜBİTAK rehberliğinde pedagojik sınırların ve veri güvenliğinin yapılandırılması.	EU AI Act kapsamında strictly düzenlenmiş, veri gizliliği ve algoritma şeffaflığı odaklı yapı.
Ortak Zorluklar	Eğitmenlerin YZ okuryazarlığının artırılması ve dijital bağımlılık riski.	Üye ülkeler arasındaki altyapı farklılıkları ve insan denetimi (human oversight) gereksinimi.

YZ Destekli Dil Eğitiminin Avantajları ve Zorlukları

Avantajlar	Karşılaşılan Zorluklar ve Riskler
7/24 Kesintisiz Erişim: Zaman ve mekan kısıtlamalarını ortadan kaldırır.	Dilsel ve Kültürel Yanlılık (Bias): YZ modellerinin eğitildiği verilerdeki sosyo-kültürel önyargıları yansıtma riski.
Öğrenme Kaygısının Azalması: Yargılanma korkusu olmadan hata yapma özgürlüğü sağlar.	Kültürel Nüans Yetersizliği: Dilin kültürel bağlamını, deyimleri ve argo kullanımları her zaman doğru aktaramama.
Maliyet Etkinliği: Özel ders veya dil okullarına kıyasla daha geniş kitlelere ulaşır.	Aşırı Bağımlılık: Öğrencilerin kendi eleştirel düşünme ve üretim becerilerini köreltme riski.
Veri Odaklı İlerleme: Gelişim süreçlerinin grafiksel ve analitik olarak takibi.	Eğitmen Rolünün Değişimi: Eğitimcilerin teknolojiye uyum sağlayamaması durumunda yaşanan pedagojik kopukluk.

Öğretmenin Dönüşen Rolü: YZ Öğretmenin Yerini Alabilir mi?

Yapay zeka ne kadar gelişirse gelişsin, dil öğrenimi yalnızca teknik bir bilgi aktarımı değil; aynı zamanda sosyo-duygusal bir süreçtir. Bu doğrultuda YZ, öğretmenin yerini almak yerine “öğretmenin gücünü artıran bir kaldıraç” işlevi görür.

» **Eğitmen:** Bilgi aktarıcı konumundan yönlendirici, koç ve pedagojik rehber konumuna geçer.

» **Yapay Zeka:** Rutin tekrarları, gramer kontrollerini ve temel pratikleri üstlenen teknik bir yardımcı rolü oynar.

Sonuç ve Gelecek Vizyonu

Dünyada yabancı dil eğitimi, statik müfredatlardan dinamik ve esnek dijital ekosistemlere doğru hızla evrilmektedir. Artırılmış Gerçeklik (AR) ve Sanal Gerçeklik (VR) teknolojilerinin YZ ile entegre olmasıyla, geleceğin

dil sınıfı tamamen simüle edilmiş dijital dünyalara taşınacaktır.

Yabancı dil öğretiminde başarı; yapay zekayı tamamen reddetmekten ya da süreci

tamamen algoritmalara devretmekten değil, insan dokunuşu ile yapay zeka imkanlarını doğru pedagojik dengede birleştirmekten geçmektedir.

Tablo 1: Geleneksel vs. Yapay Zeka Destekli Dil Eğitimi Karşılaştırması

Özellik / Parametre	Geleneksel Dil Eğitimi	Yapay Zeka Destekli Dil Eğitimi
Öğrenme Temposu	Sabit, sınıf ve müfredat hızına bağlı	Kişiselleştirilmiş, öğrencinin kavrama hızına göre dinamik
Geri Bildirim Süresi	Günler veya haftalar süren ödev kontrolü	Anlık (milisaniyeler içinde) detaylı ve yapıcı düzeltme
Konuşma Pratiği	Sınıf mevcuduna bağlı kısıtlı süre (öğrenci başına birkaç dakika)	7/24 kesintisiz, baskı/kaygı hissettirmeyen simülasyonlar
Öğrenme Materyali	Standart ders kitapları ve genel içerikler	Bireyin ilgi alanlarına ve zayıf yönlerine göre otomatik üretilen içerik
Erişilebilirlik	Belirli ders saatleri ve fiziki mekan sınırı	İnternet erişimi olan her yerde ve her an çalışma imkanı

Tablo 2: Temel Dil Becerilerinde YZ Araçları ve Etki Alanları

Dil Becerisi	Kullanılan YZ Teknolojisi / Araç Türü	Sağladığı Somut Katkı
Konuşma (Speaking)	Ses Tanıma (ASR) ve LLM Tabanlı Sesli Asistanlar	Telaffuz/aksan analizi, akıcılık takibi ve rol yapma (role-play) senaryoları
Yazma (Writing)	Doğal Dil İşleme (NLP) ve Gramer Analizörleri	Kelime hazinesi önerileri, üslup/tonlama düzeltmeleri ve sentaks analizi
Okuma (Reading)	Adaptif Metin Üretimi ve Düzey Düzeltme Algoritmaları	Metinleri öğrencinin CEFR seviyesine (A1-C1) göre otomatik basitleştirme veya zenginleştirme
Dinleme (Listening)	Yapay Zeka Ses Sentezi (TTS) ve Aksan Simülatörleri	Farklı bölgesel aksanlarda, ayarlanabilir hızlarda doğal seslendirme

2026 YKS verileriyle Türkiye yükseköğretiminin gerçek fotoğrafı ve öğrencilere-ailelere fütürist bir yol haritası.

Tercih Değil, Gelecek Tasarımı: DEVLET Mİ, VAKIF MI?

Yavuz Kara

Eğitim Yöneticisi / FutureEduX Kurucusu
www.futureedux.com.tr

Her yıl Temmuz ve Ağustos aylarında Türkiye’de milyonlarca hanenin kalbi aynı ritimle çarpar: YKS sonuçları, sıralama hesapları ve tercih listeleri... Eğitim dünyasının içinde bir araştırmacı ve fütürist vizyonla yetişen bir eğitimci olarak, bu dönemi sadece bir “puanı bölüme yerleştirme simülasyonu” olarak görmek imkânsız. Karşı karşıya olduğumuz tablo, gençlerimizin hayatındaki en kritik kavşaklardan biri olmanın ötesinde, ülkemizin insan kaynağı planlamasının ve ekonomik geleceğinin doğrudan yansımasıdır. Bugün üniversite tercihi yapacak gençlerin ve onların haklı kaygılar taşıyan ailelerinin önüne konan seçenekler; devlet ile vakıf üniversiteleri arasındaki derinleşen makas, mezuniyet sonrası istihdam gerçekleri ve küresel dünyanın yeni insan modeli ihtiyaçlarıyla yeniden şekilleniyor.

Her yıl Ağustos ayı geldiğinde milyonlarca aile aynı masaya oturuyor: elde bir puan, önde bir tercih ekranı, arkada bir ömür. “Devlet mi vakıf mı” sorusu artık yalnızca prestij meselesi değil; istihdam, borç, zaman ve kariyer güvencesi meselesi. Bir eğitimci olarak yıllardır bu masalarda oturuyorum ve gördüğüm şu: doğru tercih, duygusal değil verisel bir karardır. Bu yazıda 2025-2026 YKS yerleştirme verilerini, TÜİK’in yükseköğretim istihdam göstergelerini ve genç işsizliği rakamlarını masaya yatırıyor; gelecek vizyonu olan, global dünya vatandaşı yetiştirmeyi hedefleyen bir bakış açısıyla yol gösteriyorum.

1. Tablo Değişti: Sistemin Soğuk Gerçekleri

Türkiye’de 2026 itibarıyla toplam üniversite sayısı 208-209 bandında; bunun yaklaşık 129-131’i devlet, 75-79’u ise vakıf üniversitesi. Yirmi yıl önce üniversite “azlık” sorunuyken bugün mesele tam tersine döndü: arz, talebi aştı. 2025-YKS yerleştirme sonuçları bu dönüşümü çıplak biçimde gösteriyor.

Sayılar tek başına konuşuyor: 2025 YKS’de devlet üniversitelerinde toplam boş kontenjan sadece birkaç bin iken, vakıf üniversitelerinde bu rakam 44 binin üzerinde kaldı. Tıp, diş hekimliği, hukuk ve eczacılık gibi başarı sırası barajlı

programların tamamı devlet üniversitelerinde doldu; buna karşılık bazı vakıf üniversitelerinde inşaat mühendisliğinden mimarlığa, yapay zekâ mühendisliğinden diş hekimliğine kadar onlarca program hiç tercih edilmeden “sıfır doluluk” ile kaldı.

Boş kontenjan artık bir istisna değil, sistemin yapısal bir sonucu. Aileler oyunun kurallarını değiştirdi; sıra kurumların gerçeği kabul etmesinde.

2. Diploma Sonrası: İşe Giden Yol Ne Kadar Uzun?

Mezuniyet, artık bir varış noktası değil; ikinci bir yarışın startı. TÜİK’in 2025 Yükseköğretim İstihdam Göstergeleri, lisans mezunlarının kayıtlı istihdam oranının 2024’te yüzde 75 iken 2025’te yüzde 73,9’a, ön lisans mezunlarında ise yüzde 66,4’ten yüzde 65,7’ye gerilediğini gösteriyor. Bir lisans mezunu ortalama 14,2 ayda, ön lisans mezunu ise 15,8 ayda ilk işini buluyor. Sosyal bilimler alanında bu süre 17,7 aya, hukukta 18,3 aya kadar uzuyor; mühendislik, imalat ve inşaat alanında ise 11,6 aya iniyor.

Bölüm bazında tablo daha da netleşiyor. En yüksek kayıtlı istihdam oranına sahip lisans bölümü yüzde 95,5 ile tıp; onu yüzde 90,8 ile özel eğitim öğretmenliği, yüzde 89,9 ile havacılık elektrik-elektronik ve

Gösterge	Devlet Üniversiteleri	Vakıf Üniversiteleri
Lisans doluluk oranı (2025)	%99	%74,8
Ön lisans doluluk oranı (2025)	%100	%79
Boş kalan kontenjan (lisans)	3.022	27.131
Boş kalan kontenjan (ön lisans)	43	17.281
Toplam boş kontenjan	~3.065	~44.412

matematik mühendisliği, yüzde 89,8 ile hemşirelik izliyor. En hızlı iş bulan bölümler ise dil ve konuşma terapisi (2,4 ay), tıp (3,9 ay) ve özel eğitim öğretmenliği (4,4 ay). Bu tablo, "hangi üniversite" sorusundan önce "hangi alan, hangi yetkinlik" sorusunun sorulması gerektiğini kanıtlıyor.

Genel tabloya bakıldığında ise gençler için tablo daha da zorlu: TÜİK'in 2026 verilerine göre 15-24 yaş genç işsizliği yüzde 12,8 ile yüzde 16,2 arasında dalgalanıyor; genç kadınlarda bu oran zaman zaman yüzde 20'yi aşıyor. Eğitim uzmanı Doç. Dr. Esra Erdoğan'ın da vurguladığı gibi, on yıl öncesine göre asıl fark işsizliğin artık kronikleşmiş olması — gençler artık "geçici bir bekleyiş" değil, uzayan bir belirsizlikle karşı karşıya.

3. Neden Vakıf Üniversitelerinde Boşluk Büyüyor?

Bunun tek bir nedeni yok; en az üç dinamik iç içe geçmiş durumda:

» **Ekonomik gerçeklik:** Vakıf üniversitesi ücretleri dört yıllık programlarda 300 bin TL'yi aşarken, burslu kontenjanların çekiciliği enflasyon karşısında eskisi kadar güçlü değil.

» **İstihdam belirsizliği:** Aileler artık "diploma prestiji" ile "mezuniyet sonrası gelir garantisi" arasındaki farkı sorguluyor; borçlanarak okunan bir bölümün istihdam oranı düşükse tercih listesinden düşüyor.

» **Devlet üniversitelerine güven:** Aynı diploma denkliğine sahip olmalarına rağmen devlet üniversiteleri, düşük/sıfır maliyet ve köklü kurumsal itibarla risk almak istemeyen ailelerin ilk tercihi olmaya devam ediyor.

Elbette bu genellemenin istisnaları var: Bilkent, Koç, Sabancı, TOBB ETÜ, İbn Haldun ve Antalya Bilim gibi araştırma odaklı, uluslararası iş birlikleri güçlü vakıf üniversiteleri yüzde 100 doluluğa ulaşıyor. Yani mesele "devlet mi vakıf mı" ikiliği değil, kurumun akademik kimliğinin ve istihdam ağının ne kadar güçlü olduğu.

4. Fütürist Bakış: 2035'in Meslekleri İçin Bugün Ne Yapılmalı?

Bir eğitimci ve gelecek vizyonu geliştirmeye çalışan biri olarak şunu

net söylemeliyim: Bugünün YKS tercihi, 2035'lerin yapay zekâ, yeşil dönüşüm ve dijital sağlık ekonomisinde bir yer edinme kararıdır. YÖK'ün bu yıl ilk kez açtığı yapay zekâ, yeşil dönüşüm, sağlık ve tarımda dijital teknolojiler temelli 27 yeni programın devlet üniversitelerinde tek bir boş kontenjan bile bırakmadan dolması tesadüf değil; aileler ve öğrenciler geleceğin sinyallerini okumaya başladı.

Global dünya vatandaşı yetiştirmek; sadece yabancı dil öğretmek değil, öğrenciyi değişen istihdam haritasını okuyabilen, disiplinler arası düşünebilen bir birey olarak donatmaktır.

Bu noktada üç ilkeyi öneriyorum: Birincisi, bölüm seçiminde yalnızca üniversitenin adına değil, o üniversitenin o bölümdeki mezun istihdam oranına, stajyer/işveren iş birliklerine ve uluslararası değişim ağına bakılmalı. İkincisi, aileler "boş kontenjan var, öyleyse kolay gireriz" mantığıyla hareket etmemeli; boş kalan bir programın çoğu zaman piyasa tarafından zaten "doğru" ilan edildiğini unutmamalı. Üçüncüsü, öğrenciler örgün eğitimin yanında dijital yetkinlik, veri okuryazarlığı ve en az bir yabancı dilde akademik yazma becerisini bir "ikinci müfredat" olarak görmeli;

çünkü diploma artık yeterlilik değil, yalnızca bir giriş bileti.

5. Ailelere ve Öğrencilere Yol Haritası

» Taban puana değil, mezunun 12-18 ay içindeki istihdam oranına ve ortalama iş bulma süresine bakın.

» Vakıf üniversitesi tercih ediyorsanız burs oranını, akreditasyonu (MÜDEK, ABET vb.) ve üniversitenin sektörle kurduğu staj/işe yerleştirme ağını mutlaka araştırın.

» "Herkesin gittiği" bölüm yerine, sizin ilgi alanınızla geleceğin büyüme sektörlerinin (yapay zekâ, sağlık teknolojileri, yeşil enerji, veri bilimi) kesiştiği noktayı arayın.

» Ek yerleştirme döneminde "boş kaldığı için cazip görünen" programlara yönelmeden önce, o programın neden tercih edilmediğini sorgulayın.

Sonuç olarak, 2026 YKS tercih dönemi bize şunu hatırlatıyor: Üniversite artık bir varış noktası değil, kariyer inşasının ilk basamağı. Devlet üniversitesinin güvencesi ile vakıf üniversitesinin esnekliği arasında doğru dengeyi kurmak; verilerle düşünen, geleceği okuyan ve global ölçekte rekabet edebilecek bir nesil yetiştirmenin ilk adımı olacaktır. Bizim eğitimciler olarak görevimiz, öğrencilerimize yalnızca bir üniversite kapısı değil, değişen dünyada ayakta kalabilecekleri bir pusula vermektir.

Bir Politika Meselesi Olarak Eğitimde Yaratıcılık

DENİZ EMİR - Indiana Üniversitesi, Orta Avrasya Çalışmaları ve Uluslararası Karşılaştırmalı Eğitim

Türkiye’de ve dünyada eğitim politikalarında yaratıcılık kavramı her geçen gün daha çok tekrar ediliyor. Yaratıcılık çoğu zaman herhangi bir bilişsel yetenek, sanatsal aktivite ya da öğrencilere gelecekteki iş sahasında fark yaratmaları adına bir rekabet aracı olarak tanımlanıyor. Oysa yaratıcılık bunun çok daha ötesinde; öğrencilerin iyi olma hâlini, aidiyet duygusunu ve güvenli okul ortamlarını destekleyen temel bir eğitim unsuru. Indiana Üniversitesi’nden Deniz Emir, eğitim politikalarında ve uygulamalarında yaratıcılığın önemini yazdı.

Eğitim alanında sıklıkla savaşlar, iklim krizi, eşitsizlikler, yoksulluk ve eğitime erişim gibi kritik sorunları tartıştığımız bu zamanda yaratıcılığı gündeme getirmenin ne faydası olabilir? İlk bakışta eğitimde yaratıcılık bu ciddi meselelerin yanında kulağa lüks gelebilir. Öte yandan bugün, yaratıcılığın bilim veya teknoloji odaklı eğitim gibi iddialı söylemlerle harmanlanarak öğrencileri geleceğin iş pazarına hazırlayan çekici bir pazarlama sloganına dönüştüğünü söylemek mümkün. Peki yaratıcılık ya aslında lüks ya da bir pazarlama sloganı değil de öğrenmenin ve gelişimin özü ise? Son yıllarda uluslararası alanyazında karşımıza çıkan ve yaratıcılık pratiklerine bedenini aktif katılımını savunan bedenlenmiş yaratıcılık (embodied creativity), akademik çevrelerde dolaşan yeni bir eğitim modası olmanın ötesinde, uzun zamandır gözden kaçırdığımız çok temel bir gerçeği hatırlatıyor olabilir mi? Dahası öğrencilerin gelişimlerini, aidiyet duygularını ve daha güvenli okul ortamlarını desteklemek için önemli olanaklar sunabilir mi?

YARATICILIĞIN GÖZDEN KAÇAN TARAFI

Bugün Türkiye’deki ve dünyadaki eğitim politikalarında yaratıcılık kavramı her geçen gün daha çok tekrar ediliyor. Özellikle yapay zekâ çağında insan olmaya en içkin özellik olan yaratıcılık, özgünlük, başarı gibi

kavramlarla eğitim alanyazınında önemli tartışmalar üretiyor. Günümüz küresel eğitim söylemleri ve özellikle 21. yüzyıl becerileri içerisinde yaratıcılık çoğu zaman herhangi bir bilişsel yetenek, sanatsal aktivite ya da öğrencilere gelecekteki iş sahasında fark yaratmaları adına bir rekabet aracı olarak tanımlanıyor. Roman, öykü türlerinde ve aynı zamanda yaratıcılık psikolojisi ve estetik konularında yazan Nihan Kaya’nın deyişiyle, yaratıcılık eğitimde çoğu zaman yatay hayatın ihtiyaçları üzerinden değerlendiriliyor. Yatay hayat gündelik yaşamı, başarıyı ve maddi dünyayı ifade ederken; yaratıcılığın insanın özüne, anlam arayışına ve içsel gelişimine uzanan dikey tarafı çoğu zaman gözden kaçıyor. Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA), Uluslararası Matematik ve Fen Eğilimleri Araştırması (TIMSS) gibi değerlendirmelerde ise yaratıcılık ölçülebilir, gözlemlenebilir bir beceri. Ancak yaratıcılık ölçülebilir bir düşünme becerisi olmasının yanı sıra eğitimin diğer boyutlarıyla da birlikte düşünülmeli. Bu yazıda, bedenleşmiş

yaratıcılık yaklaşımından hareketle, yaratıcılığın eğitimde beden, çevre ve sosyal etkileşimlerle bağını ve önemini tartışıyorum. Amacım, yaratıcılığın daha kapsayıcı, bütüncül ve süreç odaklı biçimde desteklenmesi için politika önerileri sunmak; bununla birlikte yaratıcılığın çocuk ve ergen gelişimine olumlu etkisinin ve belki de okulda şiddet, zorbalık gibi büyük sorunları önleyici bir strateji olarak yeniden düşünülmesini önermek. Yaratıcılığa dair yeni bir bakış açısı sunmak adına, hakkında henüz küresel ve yerel anlamda deneysel, kapsamlı çalışmalar yapılmayan ama eğitimin geleceğine ve özüne bakışı açısından heyecan uyandıran bedenleşmiş yaratıcılık imkânlarından bahsedelim şimdi.

BEDENLEŞMİŞ YARATICILIK NEDİR?

Bedenleşmiş yaratıcılığın temel aldığı bedenleşmiş pedagoji, felsefede Descartes ile anılan düalist beden ve zihin ayrımına karşı çıkıyor. Bu anlayışa göre en iyi öğrenme, bedenin öğrenme sürecine bütünsel bir şekilde, aktif katılımıyla mümkün oluyor. Türkçede

**EĞİTİM
REFORMU
GİRİŞİMİ**

çocukların benliklerini inşa ettikleri ve bu sebeple çevrelerinden yoğun biçimde etkilendikleri bir dönem olması. Yaratıcılığın gelişmesi aynı zamanda kişinin kendisini ifade etmesi, güçlü yönlerini keşfetmesi ve toplumla daha sağlıklı ilişkiler kurabilmesi anlamına geliyor. Buna rağmen yaratıcılığa dayalı deneyimlerin özellikle lise yıllarında giderek azaldığını görüyoruz. Macrine ve Fugate'nin Movement Matters (Hareketin Önemi) adlı kapsamlı çalışmasında vurguladıkları gibi ergenlik döneminde hareket ve yaratıcılık önceki sınıf düzeylerine ve yaşlara kıyasla son derece kısıtlanıyor. Çevresel beklentiler, sınav baskısı, toplumsal cinsiyet rollerinin katılaşması ve çocukluktan yetişkin rolüne geçiş algısı gibi etkenlerden dolayı ergenlik yıllarında harekete, yaratıcı ve sanat bazlı aktivitelere daha az alan bırakılıyor. Oysa iyi tanımlanmış, bütünsel ve anlamlı yaratıcılık pratikleri, çocukların ve ergenlerin gelişimlerine olumlu katkı sağlama potansiyeline sahip. Eğitim alanyazınında "olumlu çocuk ve ergen gelişimi" olarak adlandırılan yaklaşım; riskli davranışlardan uzak duran, kendisini ifade edebilen, yaşamına anlam verebilen ve dayanıklılığı yüksek bireylerin yetişmesini ifade ediyor. Latin Amerika'nın önde gelen eğitim araştırmacılarından olan Kosta Rikalı Claire de Mézerville'e göre yaratıcılık da bu sağlıklı gelişim sürecinin önemli bileşenlerinden biri. ABD'de ergen gelişimi ve psikolojisi alanında çalışmalar yürüten Albert ve Steinberg'in vurguladığı gibi, özellikle çevresel etmenlerin çocuk ve gençlerin karar alma süreçleri ve kimlik inşaları üzerinde son derece etkili olduğu ortaokul ve lise dönemlerinde, bütünsel yaratıcılık pratikleri, yüksek riskli davranışları önleyici bir rol oynayabilir.

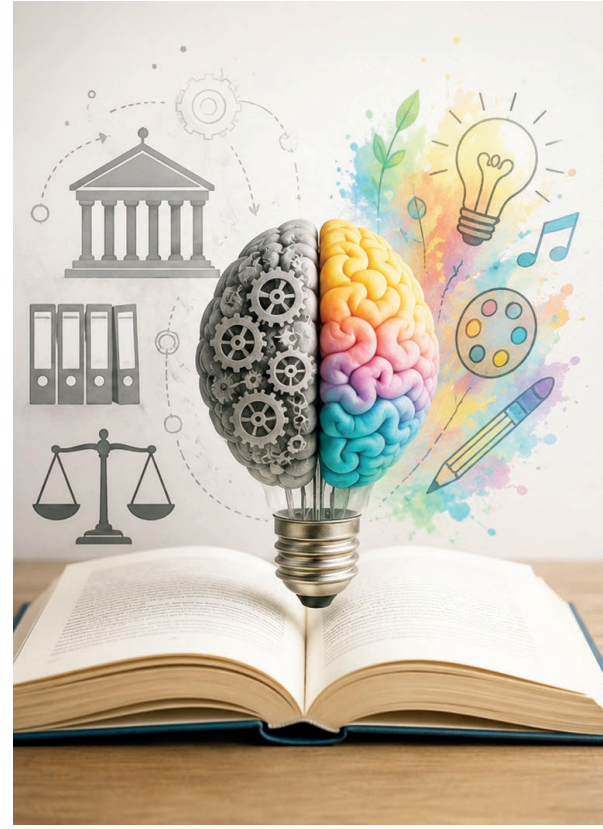
Yaratıcılığı destekleyen öğrenme ortamları öğrencilerin kendilerini ifade etmelerini, farklı bakış açılarını anlamalarını, empatiyi ve işbirliğini teşvik ediyor; böylece arkadaşlık kurma, iletişim ve birlikte çalışma gibi beceriler de gelişiyor. Örneğin, okulda şiddetin önlenmesi için yalnızca disiplin ve güvenlik politikaları tek başına yeterli olmayabiliyor. Bu tür sorunların çözümü, öğrencilerin yaratıcı katılımlarının desteklendiği öğrenme ortamlarının oluşturulmasıyla da mümkün. Nitekim araştırmacılar Dwiningrum, Wahab

ve Haryanto'nun 2020 yılında Endonezya'da gerçekleştirdiği araştırma yaratıcı öğretim stratejilerinin öğrenciler arasındaki zorbalığı azaltma ve daha olumlu okul ortamları oluşturma potansiyeline işaret ediyor. Bu durum, yaratıcılığın yalnızca akademik başarıyla değil, öğrencilerin birbiriyle kurduğu ilişkiler, kendini ifade etme özgürlüğü ve okul iklimiyle de bağlantılı olduğunu gösteriyor. 1975 yılında, yaratıcılık hakkındaki en bilinen eserlerden biri olan Courage to Create (Yaratma Cesareti) kitabını yazan, varoluşçu ve hümanist psikolog Rollo May'e göre de yaratıcılık mümkün olduğunca hareket özgürlüğü ve farkındalık gerektiriyor. İnsanın yaratıcı potansiyeli ancak güvende ve özgür hissettiği ortamlarda en verimli düzeyde ortaya çıkabiliyor.

Bunun yanında, performans ve sınav odaklı eğitim ortamlarının yaratabileceği dışlanma ve rekabet duygularına karşı, yaratıcılığı merkeze alan öğrenme deneyimleri eğitimde kapsayıcılığa da katkı sağlıyor. Bu nedenle yaratıcılık, yalnızca geleceğin iş gücüne hazırlayan bir beceri olarak değil; öğrencinin iyi olma hâli, aidiyet duygusu, güvenli okul iklimi ile olumlu çocuk ve ergen gelişimini destekleyen temel eğitim amaçlarından biri olarak ele alınmalı.

TÜRKİYE'DE VE YAYGIN KÜRESEL EĞİTİM POLİTİKALARINDA YARATICILIK

Türkiye'deki eğitim sisteminde son yıllarda yapılan en geniş kapsamlı öğretim programı reformu olan Maarif Modeli'nin, öğrencilerde yaratıcılığın gelişmesine dair olumlu ve gelecek vadeden olanaklar sunduğu söylenebilir. Modelde, ontolojik bütünlük ilkesi kapsamında beden ile zihnin eğitimde bir bütün olarak algılanması vurgulanıyor. Modelin daha çok sorgulamaya, keşfetmeye dayalı yapısı öğrencileri yaratıcı sorun çözme, bilgi ve fikir üretme alanında destekleyebilir. Yaratıcılık kavramı, Maarif Modeli'nde entelektüel eğilimler başlığı altında kısaca "Farklı açılardan olaylara bakabilme yeteneği ile geçmiş deneyimleri de işe katarak alışlagelmiş kalıpların dışında yeni durumlara uyum sağlayarak özgün ürün, fikir üretilmesine ve problemlere çözümler oluşturulmasına ilişkin

zihinsel örüntüler" olarak tanımlanıyor. Öğretim programlarında, küresel söylemler ve 21. yüzyıl becerilerine paralel şekilde ölçülebilir bir eğilim, düşünme yetisi olarak ifade ediliyor. OECD'nin PISA 2022 Yaratıcı Düşünme Çerçevesi ise yaratıcılığı, sanatla sınırlı olmayan, disiplinlerarası özgün fikirler üretme, problem çözme becerisi olarak tanımlıyor. Yaratıcılık bu çerçevede, tüm öğrencilerin ve paydaşların toplumsal sorunlarla, krizlerle başa çıkabilmesi için önemli bir araç.

TÜRKİYE'DE EĞİTİMDE YARATICILIĞI ZORLAŞTIRAN ETKENLER NELER?

Türkiye'de yaratıcılığa dair eğitim alanında yapılan çalışmalarda gözlemlenen ortak sonuçlar mevcut. Özgen ve Erdem'e göre, özellikle yaratıcılık pratiklerinde sınav odaklı sistem, rekabet, okul imkânları ve bu konudaki profesyonel gelişim bazında pek çok engelle karşılaşıyor. Bunun nedeni, yaratıcılığı destekleyen eğitim ortamları oluşturma sadece öğretmenlerin çabasıyla mümkün olmaması. Yaratıcılık pratikleri okulun sahip olduğu imkânlar, sınıf mevcudu ve öğrencilerin yaşadığı sosyal koşullarla da yakından ilişkili. Örneğin, Türkiye'de yabancı dil öğretimi üzerine çalışan araştırmacılar Çelik ve Akyıldız'ın

İngilizce öğretmenleriyle yaptığı bir araştırmaya göre, kalabalık sınıflar ve sınav baskısı yaratıcı etkinliklerin uygulanmasının önündeki en önemli engellerden biri. Türkiye’de öğrencilerin yaratıcı öğrenme fırsatlarına erişimi de bölgeden bölgeye, okuldan okula hatta sınıftan sınıfa değişebiliyor. Kentsel yoksulluk ve sosyoekonomik eşitsizlikler üzerine çalışmalar yürüten Ataç’ın PISA 2019 verilerine dayanan araştırması, sosyoekonomik eşitsizliklerden etkilenen öğrencilerin yaratıcılığı destekleyen öğrenme fırsatlarına daha sınırlı erişebildiğini gösteriyor. Bu nedenle yaratıcılığı geliştirmeye yönelik politikalar tasarlanırken öğrencilerin yaratıcı deneyimlere erişimini sınırlayan sosyoekonomik koşullara değinmek elzem.

Zorluklara rağmen Türkiye’de yaratıcılığı; önce öğretmeni, sonra öğrenciyi ve genel anlamda tüm eğitim paydaşlarını güçlendirecek bir araç olarak gören çalışmalar da mevcut. Örneğin Eğitim Reformu Girişimi’nin yürütücülüğünü üstlendiği Öğretmen Ağı, ülkenin dört bir yanından eğitimcileri ve eğitimi önemseyen paydaşları bir araya getiren çalışmalar yürütüyor. Ağ’ın yaratıcı eğitim alanında disiplinlerarası ve demokratik bir yapı içerisinde sürdürdüğü çalışmalar oldukça umut verici. Örneğin 2021 yılından bu yana düzenlenen Yaratıcı Özgüven Festivali; öğretmenleri, sanatçıları, araştırmacıları ve farklı disiplinlerden uzmanları bir araya getirerek yaratıcılığı bir sonuç değil, birlikte öğrenilen ve geliştirilen bir süreç olarak ele alıyor. Festival kapsamında yaratıcı problem çözmeye, hata yapma cesaretine, disiplinlerarası işbirliğine ve öğretmenlerin yaratıcı özgüvenlerini güçlendirmeye yönelik atölye ve etkinlikler düzenleniyor. Yaratıcı Problem Çözme Programı ise

öğretmenlerin eğitimde karşılaştıkları sorunlara yaratıcı ve uygulanabilir çözümler geliştirmelerini destekliyor. Bu çalışmaların ortak noktası, yaratıcılığı yalnızca öğrencilerden beklenen bir beceri olarak değil; öğretmenlerin, okulların ve eğitim topluluklarının birlikte geliştirebileceği bir kapasite olarak görmeleri. Çünkü yaratıcılığı destekleyen bir eğitim ortamının en temel koşullarından biri, öğretmen liderliğinin, öğretmen esenliğinin ve mesleki gelişimin desteklenmesi.

TÜRKİYE İÇİN POLİTİKA ÖNERİLERİ

Türkiye gibi, merkezi ve sınavların son derece belirleyici olduğu bir sistemde her ne kadar birdenbire bir yaratıcılık reformu mümkün olmasa da bu alanda atılabilecek pek çok adım bulunuyor. Bu adımları beş maddede sıralayabiliriz:

» Yaratıcılığın eğitimin merkezine yerleştirilmesi

Yaratıcılık ek bir beceri ya da yan kazanım olarak değil, öğrenmenin ve gelişimin temel bileşenlerinden biri olarak ele alınmalıdır.

» Yaratıcılığın ölçme ve değerlendirmenin bir parçası olması

Yaratıcı pratikler etkili bir şekilde ölçme ve değerlendirmenin parçası hâline geldiğinde ona verilen önem ve emek de artacaktır.

» Yaratıcılığın tüm derslerin ve öğretmenlerin sorumluluğu olarak görülmesi

Yaratıcılık sanat dersleriyle sınırlandırılmamalıdır. Tüm branşlarda yaratıcı düşünmeyi destekleyen yöntemler kullanılmalı, öğretmenlere uygulamalı mesleki gelişim

fırsatları sunulmalıdır. Yaratıcılığın en somut ve keyifli hâliyle ortaya çıktığı sanat disiplinlerinden öğretimde yararlanılmalıdır.

» Her yaş düzeyinde harekete alan açılması

Yaratıcı drama, dans, sanat entegrasyonu ve bedenleşmiş yaratıcılığın yazıda bahsettiğim dört farklı ilkesini de göz önüne alan uygulamalar erken çocukluk döneminden başlayarak her düzeyde yaygınlaştırılmalıdır.

» Yaratıcılığın, öğrencinin iyi olma hâlinin ve güvenli okul ikliminin bir parçası olarak düşünülmesi

Yaratıcılık; öğrencinin iyi olma hâlini, aidiyet duygusunu ve dayanıklılığı destekleyen bir kaynak olarak görülmeli, zorbalık ve okul şiddetini önlemeye yönelik çalışmalara dahil edilmelidir. Rehberlik servisleri ile birlikte yüksek riskli davranışlara yönelik önlemlere yaratıcılık eklenmelidir.

» Yaratıcılık pratiklerinde eşitliğin ve kapsayıcılığın ön planda olması

Kapsayıcı ve bütünsel bir yaratıcılık politikası içerisinde standart başarı ölçütlerinin dışında kalan öğrencilerin de yaratıcı potansiyellerinin desteklenmesi kritik. Ayrıca, yaratıcılığı tam anlamıyla destekleyen bir eğitimin, eğitimde fırsat eşitliği ile doğrudan bağlantılı olduğu da unutulmamalı.

Yaratıcılığı ölçülebilir bir bilişsel beceri olarak görmek yerine, bedenleşmiş, ilişkisel ve deneyimsel bir süreç olarak ele almak, eğitim politikaları açısından yeni fırsatlar sunabilir. Öğrencilerin hareket ederek, hissederek, deneyimleyerek ve birlikte üretarak öğrenmelerine alan açan bir eğitim anlayışı; yaratıcılığın yanı sıra öğrencinin iyi olma hâlini, aidiyet duygusunu ve olumlu çocuk ve ergen gelişimini de destekleyebilir. Bu nedenle yaratıcılık, geleceğin işgücünü hazırlayan bilişsel bir araç olmanın ötesinde, daha kapsayıcı, güvenli ve katılımcı okul kültürleri inşa etmenin önemli bileşenlerinden biri olarak değerlendirilmeli. Son olarak vurgulamak isterim ki, eğitim politikalarında yaratıcılık, en az diğer politika alanları kadar kritik; zira yaratıcılık okulun özü ve özbenliğinin bir parçası. Kendisini, çevresini her gün yeniden yaratan, sağlıklı, mutlu nesiller ancak etkili yaratıcılık politikalarıyla geleceğe taşınabilir.

DÜNYADA GENÇ İŞSİZLİĞİ: BİR KUŞAĞIN GELECEK SINAVI

Diplomadan işe geçiş zorlaşıyor, yapay zekâ giriş seviyesindeki işleri dönüştürüyor, ekonomik belirsizlikler gençlerin önündeki fırsatları daraltıyor. Dünyanın dört bir yanında milyonlarca genç, eğitim ile çalışma hayatı arasında sıkışırken, genç işsizliği artık yalnızca bir istihdam sorunu değil, geleceğin toplumsal ve ekonomik düzenini belirleyecek kritik bir mesele olarak öne çıkıyor.

Gençlerin işgücü piyasasına katılımı, bir ülkenin ekonomik geleceği açısından en önemli göstergelerden biri. Çünkü çalışma hayatına ilk adımın ne zaman ve hangi koşullarda atıldığı, bireyin yalnızca bugünkü gelirini değil, önümüzdeki yıllardaki kariyerini, kazanç düzeyini ve toplumsal konumunu da etkiliyor. Ancak dünya genelinde gençler için bu ilk adım giderek daha zor hale geliyor. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün

(ILO) verilerine göre küresel genç işsizliği 2024'te yüzde 12,6 seviyesinde kaldı. Aynı dönemde toplam küresel işsizlik yaklaşık yüzde 5 seviyesindeydi. Başka bir ifadeyle gençlerin işsiz kalma ihtimali, yetişkinlere kıyasla belirgin biçimde daha yüksek. Daha da dikkat çekici olan ise işsizliğin ötesindeki tablo. ILO, 2025 yılında 15-24 yaş grubunda yaklaşık 262 milyon gencin, yani her dört gençten birinin, ne istihdamda ne eğitimde ne de mesleki eğitimde

olduğunu tahmin ediyor. Bu grup uluslararası literatürde NEET olarak tanımlanıyor.

GENÇ OLMAK İŞ BULMAK İÇİN NEDEN YETMİYOR?

Geçmişte genç işsizliği büyük ölçüde ekonomik krizler, yetersiz istihdam ve deneyim eksikliği üzerinden açıklanıyordu. Bugün ise tablo çok daha karmaşık. Gençlerin önemli bir bölümü üniversite eğitimi alıyor, yabancı dil öğreniyor,

dijital beceriler kazanıyor ve çeşitli sertifikalar edinmesine rağmen işgücü piyasasına girmekte zorlanıyor. Buradaki temel sorunlardan biri eğitim ile iş dünyasının ihtiyaçları arasındaki uyumsuzluk. Üniversiteler ve eğitim kurumları teorik bilgi üretirken işverenler aynı anda problem çözme, iletişim, takım çalışması, dijital yetkinlik, veri analizi ve teknolojiyi kullanabilme gibi beceriler talep ediyor. Gençler diploma sahibi olsalar bile iş dünyasının aradığı becerilere sahip olmayabiliyor. Bu nedenle günümüz iş piyasasında “diploma sahibi olmak” ile “istihdam edilebilir olmak” giderek birbirinden ayrılıyor.

NEET: GÖRÜNMEYEN GENÇ İŞSİZLİĞİ

Genç işsizliği denildiğinde yalnızca aktif olarak iş arayan gençleri düşünmek büyük resmi görmeyi zorlaştırıyor. Çünkü iş aramaktan vazgeçmiş, eğitimine devam etmeyen ve herhangi bir mesleki programa katılmayan milyonlarca genç de bulunuyor. İşte NEET kavramı bu nedenle önem kazanıyor. ILO'ya göre 2025 yılında dünya genelinde 15-24 yaş grubundaki gençlerin yaklaşık dörtte biri NEET durumunda. Bu gençlerin bir bölümü iş arıyor ancak iş bulamıyor; bir bölümü ise işgücü piyasasından tamamen uzaklaşmış durumda. NEET oranının yüksek olması yalnızca ekonomik kayıp anlamına gelmiyor. Uzun süre eğitim ve çalışma hayatının dışında kalan gençlerin mesleki becerileri körelebiliyor, iş deneyimi kazanma fırsatları azalıyor ve sonraki yıllarda işgücü piyasasına girişleri daha zor hale gelebiliyor. Bu nedenle genç işsizliği, bugünün işsizlik rakamından çok yarının insan kaynağı sorunu olarak görülmeli.

EN BÜYÜK RİSK: İLK İŞİN GECİKMESİ

Bir gencin çalışma hayatındaki ilk yılları, gelecekteki kariyerinin şekillenmesinde kritik önem taşıyor. İlk işin uzun süre gecikmesi, gençlerin yalnızca gelir elde etmesini engellemiyor; aynı zamanda deneyim kazanmasını, profesyonel çevre oluşturmalarını ve iş dünyasının beklentilerini öğrenmesini de geciktiriyor. Ekonomik kriz dönemlerinde gençlerin işgücü piyasasına girişlerinin ertelenmesi bu nedenle uzun vadeli sonuçlar doğurabiliyor. Bugün iş bulamayan bir genç, birkaç yıl sonra yalnızca “işsiz” değil, aynı zamanda daha az deneyimli bir çalışan haline gelebiliyor. Bu durum kuşaklar arasındaki ekonomik eşitsizliği de artırıyor.

YAPAY ZEKÂ YENİ BİR SORUN MU?

Genç işsizliği tartışmasına son yıllarda yeni ve önemli bir başlık eklendi: Yapay zekâ. Yapay zekânın işgücü piyasasını dönüştürmesi, özellikle çalışma hayatına yeni girecek gençler açısından farklı bir belirsizlik yaratıyor. Giriş seviyesindeki bazı görevlerin otomatikleştirilmesi, gençlerin ilk iş deneyimini kazanabilecekleri pozisyonların azalması riskini beraberinde getiriyor. OECD, gençlerin mevcut kuşaklar arası eşitsizliklerden ciddi biçimde etkilendiğini ve yapay zekânın özellikle giriş seviyesindeki işlerde gençlerle rekabet edebilecek bir teknoloji haline gelebileceğini vurguluyor. Bununla birlikte OECD'nin 2026 değerlendirmesi, şimdiye kadar yapay zekânın gençlerin işgücü piyasasına girişindeki zorlukları açıklayan tek başına belirleyici bir faktör

olduğuna ilişkin kanıtların sınırlı ve karmaşık olduğunu da belirtiyor. Dolayısıyla mesele “Yapay zekâ gençlerin işlerini elinden alacak mı?” sorusundan daha geniş. Asıl soru şu: Gençleri yapay zekânın değiştirdiği işlere değil, yapay zekâ ile birlikte çalışabilecekleri işlere nasıl hazırlayacağız?

Özellikle gelişmekte olan ülkelerde genç işsizliğinin önemi, demografik dönüşüm nedeniyle daha da artıyor. Dünya Bankası'na göre 2025-2035 döneminde gelişmekte olan ve yükselen ekonomilerde yaklaşık 1,2 milyar genç çalışma çağına ulaşacak. Bu, dünyanın karşı karşıya olduğu en büyük genç nüfus dalgalarından biri. Bu gençlerin ekonomiye katılabilmesi halinde ortaya büyük bir ekonomik fırsat çıkabilir. Ancak yeterli sayıda kaliteli iş yaratılmazsa aynı demografik avantaj, ciddi bir sosyal ve ekonomik baskıya dönüşebilir. Başka bir ifadeyle dünyanın önündeki soru yalnızca “Kaç genç var?” değil, “Bu gençlere kaç nitelikli iş yaratılacak?”

EĞİTİM SİSTEMLERİNE BÜYÜK GÖREV

Genç işsizliğinin çözümünde eğitim sistemlerinin rolü her zamankinden daha büyük. Ancak burada yalnızca üniversite sayısını artırmak yeterli değil. Eğitim sistemlerinin işgücü piyasasının değişen ihtiyaçlarını daha hızlı okuyabilmesi gerekiyor. Mesleki eğitim, staj, işbaşı öğrenme, girişimcilik, dijital beceriler, yapay zekâ okuryazarlığı ve kariyer rehberliği eğitim sürecinin ayrılmaz parçaları haline gelmeli. OECD de gençlerin istihdamını artırmak için eğitim hizmetlerinin güçlendirilmesi, okul terklerinin azaltılması, ikinci şans eğitim

DİPLOMADAN DAHA FAZLASI GEREKİYOR

Genç işsizliğini yalnızca istatistiklerle anlamak mümkün değil. İşe alım süreçlerinin merkezinde bulunan küresel kariyer ve insan kaynakları şirketlerinin yöneticileri, gençlerin neden iş bulmakta zorlandığı ve işverenlerin yeni kuşaktan ne beklediği konusunda önemli ipuçları veriyor. Dünyanın önde gelen insan kaynakları şirketlerinden Adecco Group'un yaklaşımı, sorunun önemli bir bölümünün deneyim eksikliği ile beceri

Alain Dehaze

uyumsuzluğundan kaynaklandığına işaret ediyor. Şirketin eski CEO'su Alain Dehaze, gençlerin iş hayatına geçişinde yalnızca teknik becerilerin değil, empati, yaratıcılık, takım çalışması ve iletişim gibi “soft skills” olarak adlandırılan yetkinliklerin de kritik olduğunu vurgulamıştı. Dehaze'ye göre genç istihdamı yalnızca gençlerin sorumluluğunda değil; kamu, eğitim sistemi ve özel sektörün birlikte hareket etmesini gerektiren ortak bir mesele.

programlarının yaygınlaştırılması ve okuldan işe geçişin kolaylaştırılması gerektiğini vurguluyor. Bu yaklaşım, "Önce eğitim, sonra iş" anlayışından "Eğitim ve iş deneyimi birlikte" anlayışına geçişi gerektiriyor.

Dünyada genç işsizliği tartışmasının önemli sonuçlarından biri de yükseköğretime ilişkin beklentilerin değişmesi. Üniversiteler gençleri yalnızca belirli mesleklere hazırlayan kurumlar olmaktan çıkıp değişen mesleklere uyum sağlayabilen bireyler yetiştiren kurumlara dönüşmek zorunda. Bugün bir öğrencinin yalnızca belirli bir mesleğin bilgisini öğrenmesi yeterli olmayabilir. Asıl ihtiyaç:

- » problem çözebilmek,
- » eleştirel düşünebilmek,
- » dijital araçları kullanabilmek,
- » yapay zekâyla çalışabilmek,
- » iletişim kurabilmek,
- » ekip çalışması yapabilmek,
- » yeni becerileri hızla öğrenebilmek.

Kısacası geleceğin çalışanı için öğrenmeyi öğrenmek, belirli bir bilgiyi ezberlemek kadar önemli hale geliyor.

GELECEĞİN EN BÜYÜK SERMAYESİ GENÇLER

Dünyanın demografik yapısı değişiyor. Bazı ülkeler yaşlanırken bazı bölgelerde genç nüfus hızla büyüyor. Bu değişimin ekonomik sonucu büyük ölçüde gençlerin eğitim ve istihdam olanaklarına bağlı olacak. Dünya Bankası'nın öngördüğü 2025-2035 dönemindeki 1,2 milyarlık genç çalışma çağı nüfusu, insanlık için olağanüstü bir fırsat da olabilir, büyük bir istihdam krizinin başlangıcı da. Aradaki farkı ise politikalar belirleyecek. Gençlere kaliteli eğitim, beceri geliştirme fırsatı ve ilk iş deneyimi sağlayan ülkeler bu büyük insan kaynağını ekonomik büyümeye dönüştürebilecek. Bunu başaramayan ülkelerde ise genç nüfus, işsizlik, umutsuzluk, gelir

eşitsizliği ve toplumsal dışlanma sorunlarıyla karşı karşıya kalabilir. Bu nedenle genç işsizliği, yalnızca ekonomi bakanlıklarının ya da çalışma kurumlarının gündeminde olması gereken bir konu değil. Eğitim politikalarının, ekonomik kalkınma stratejilerinin, sosyal politikaların ve teknoloji politikalarının ortak kesişiminde yer alan bir gelecek meselesi.

İŞ DÜNYASININ LİDERLERİNDEN GENÇLERE

Adecco'nun genç istihdamına yönelik uygulamaları da bu görüşü destekliyor. Şirketin "CEO for One Month" ve "Experience Work Day" gibi programları, gençlere doğrudan iş deneyimi kazandırmayı amaçlıyor. Adecco, gençlerin önemli bir bölümünün iş dünyasına girişte deneyim ve beceri eksikliği nedeniyle zorlandığını belirtiyor. Şirketin gençlere yönelik programlarında staj, işbaşı eğitimi, kariyer danışmanlığı ve mentorluk öne çıkıyor. Bu yaklaşımın altında oldukça basit ama önemli bir gerçek bulunuyor: İş deneyimi kazanmak için işe ihtiyaç duyan genç, işe girebilmek için de deneyime ihtiyaç duyuyor. Genç işsizliğinin en temel paradokslarından biri tam da burada ortaya çıkıyor. Adecco'nun geçmiş araştırmalarında gençlerin gelecekteki istihdamı açısından pratik deneyim, yabancı dil ve dijital becerilerin öne çıktığı görülürken; yaratıcılık, sürekli öğrenme ve sosyal zekâ gibi becerilerin de giderek daha önemli hale geldiği vurgulanıyor.

BECERİ AÇIĞI BÜYÜRKEN

Dünyanın önemli işgücü çözümleri şirketlerinden ManpowerGroup ise küresel işgücü piyasasında işverenlerin ihtiyaç duyduğu beceriler ile çalışanların sahip olduğu beceriler arasındaki farkın

giderek daha önemli hale geldiğine dikkat çekiyor. Şirketin küresel operasyonları her gün yüz binlerce kişiyi farklı sektörlerdeki işlerle buluşturuyor; bu nedenle gençlerin istihdam edilebilirliği açısından yalnızca eğitim geçmişi değil, işverenlerin güncel beceri talepleri de kritik önem taşıyor. Bu noktada gençler için önemli bir mesaj ortaya çıkıyor: Bir mesleğe sahip olmak artık yeterli değil; o mesleğin nasıl değişeceğini öngörebilmek gerekiyor. Örneğin finans, pazarlama, lojistik, üretim veya medya alanında eğitim alan bir gencin yalnızca alan bilgisine sahip olması gelecekte yeterli olmayabilir. Veri okuryazarlığı, yapay zekâ araçlarını kullanabilme, dijital iletişim ve analitik düşünme gibi beceriler aynı mesleğin yeni versiyonunun parçası haline gelebilir.

YENİ KRİTER: ÖĞRENME ÇEVİKLİĞİ

Küresel işe alım sektörünün verdiği mesajlar bir noktada birleşiyor: Gençler için geleceğin en önemli kariyer avantajlarından biri "öğrenme çevikliği" olacak. Bir başka ifadeyle işverenler, bugün bildiği şeylerden çok, yarın bilmediği şeyleri öğrenebilecek çalışanlara daha fazla ihtiyaç duyacak. Teknolojik dönüşümün hızlandığı bir dünyada üniversitede öğrenilen bilgilerin tamamının çalışma hayatı boyunca aynı şekilde kullanılacağını varsaymak artık gerçekçi değil. Bu nedenle gençlerin kariyer planlamasında şu dört başlık giderek daha önemli hale geliyor:

1. **Teknik beceri:** Mesleğin gerektirdiği uzmanlık bilgisi.
2. **Dijital beceri:** Teknoloji, veri ve yapay zekâ araçlarını kullanabilme.
3. **Sosyal beceri:** İletişim, takım çalışması, empati ve liderlik.

İŞE ALIMDA "İNSAN" FAKTÖRÜ

İşe alım dünyasının yalnızca teknik beceriler üzerinden ilerlemediğini gösteren bir başka dikkat çekici değerlendirme, Publicis CEO'su Arthur Sadoun'dan geliyor. Sadoun, gençlerde işbirliği yapabilme, çok çalışma ve başkalarını dinleyebilme kapasitesine dikkat çekiyor. Özellikle başkalarının fikirlerini gerçekten dinlemek ve başarıyı yalnızca kendine mal etmemek gibi davranışların

Arthur Sadoun

çalışma hayatında önemli olduğunu belirtiyor. Bu değerlendirme, yapay zekânın iş dünyasında hızla yaygınlaştığı bir dönemde ayrıca önem taşıyor. Çünkü makineler bilgiye ulaşma, analiz yapma ve belirli görevleri yerine getirme konusunda giderek daha başarılı olurken; insan ilişkileri, empati, ikna, liderlik ve işbirliği gibi alanlar çalışanların ayırt edici özellikleri olmaya devam ediyor.

OECD ÜLKELERİNDE DE GENÇLER ZORLANIYOR

4. Öğrenme becerisi: Yeni bilgi ve teknolojilere hızla uyum sağlayabilme. “İlk işi bulmak” neden bu kadar önemli?

DENEYİMİN YOKSA!

Bugünün iş dünyasında gençlerin karşı karşıya olduğu önemli bir çelişki var. İşverenler deneyim istiyor. Gençler ise deneyim kazanabilmek için ilk fırsata ihtiyaç duyuyor. Bu çelişkinin aşılmasında şirketlerin sorumluluğu da büyük. Kariyer şirketlerinin uygulamaları, gençlerin doğrudan iş ortamına sokulmasının, mentorluk verilmesinin ve becerilerin gerçek çalışma ortamında geliştirilmesinin etkili yöntemler olduğunu gösteriyor. Adecco'nun gençlere yönelik programları da bu anlayış üzerine kuruluyor. Bu noktada şirketlerin insan kaynakları politikalarında da değişim gerekiyor. “Deneyimli çalışan” aramak yerine, “öğrenmeye açık çalışan” arayışı daha fazla önem kazanabilir. Çünkü yapay zekâ ve teknolojik dönüşümün hızlandığı bir dünyada bugün deneyimli olan bir çalışanın becerileri de birkaç yıl içinde güncelliğini kaybedebilir.

GELECEĞİN ÇALIŞANI NASIL OLACAK?

Küresel kariyer şirketlerinin ve iş dünyası liderlerinin değerlendirmeleri bir araya getirildiğinde geleceğin çalışanın önüne çıkacak özellikler daha net görülüyor.

Meraklı olacak.

Yeni şeyler öğrenmeye açık olacak.

Teknolojiden korkmayacak.

Yapay zekâyı rakip değil, çalışma arkadaşı olarak kullanmayı öğrenecek.

İnsanlarla iyi iletişim kuracak.

Takım çalışmasına uyum sağlayacak.

Değişime direnmek yerine değişimi yönlendirmeye çalışacak.

Genç işsizliği yalnızca gelişmekte olan ülkelerin problemi değil. OECD'nin 2026 verilerine göre 15-24 yaş grubundaki gençlerin işsizlik oranı Nisan 2026'da yüzde 11,4 seviyesine yükseldi. Bu oran 25 yaş ve üzerindeki çalışanlarda yaklaşık yüzde 4,2 düzeyinde bulunuyordu. Böylece gençler ile yetişkinler arasındaki işsizlik farkı yaklaşık 7,2 puan oldu. OECD ülkelerinin yaklaşık üçte ikisinde genç işsizlik oranı çift haneli seyreliyordu. Bu durum, ekonomik büyümenin tek başına gençlere yeterli istihdam yaratmadığını gösteriyor.

OKUL + ŞİRKET + DEVLET

Küresel kariyer şirketlerinin deneyimleri, genç işsizliğinin yalnızca devletlerin istihdam politikalarıyla çözülemeyeceğini gösteriyor. Eğitim kurumları iş dünyasının ihtiyaçlarını daha yakından izlemeli. Şirketler

gençlere ilk iş deneyimini kazanabilecekleri daha fazla fırsat sunmalı. Devletler staj, çıraklık, mesleki eğitim ve genç istihdamı programlarını güçlendirmeli. Kariyer şirketleri ise eğitim ile iş dünyası arasındaki bağlantıyı güçlendiren köprüler oluşturmali. Bu üçlü yapı kurulmadığı süreçte genç işsizliğiyle mücadele yalnızca işsizlik oranlarını düşürmeye yönelik kısa vadeli politikalarla sınırlı kalabilir. Oysa asıl hedef, gençlerin iş bulmasını değil, sürdürülebilir bir kariyer kurmasını sağlamak olmalı.

GENÇLERE İŞ DEĞİL, GELECEK SUNMAK

Dünyada genç işsizliği giderek daha karmaşık bir probleme dönüşüyor. Ekonomik krizler, eğitim-istihdam uyumsuzluğu, deneyim eksikliği, beceri açığı ve yapay zekâ dönüşümü aynı anda gençlerin çalışma hayatına girişini etkiliyor. Ancak dünyanın önde gelen kariyer ve insan kaynakları şirketlerinin deneyimleri başka bir gerçeği de ortaya koyuyor: Gençler yalnızca iş arayan bir kitle değil; geleceğin işgücünü oluşturacak en büyük insan kaynağı. Bu nedenle gençlere yönelik istihdam politikalarının merkezinde “kaç kişiye iş bulduk?”

sorusu kadar, “kaç genci geleceğin işlerine hazırladık?” sorusu da bulunmalı. Çünkü geleceğin ekonomisinde başarılı olacak ülkeler, gençlerini yalnızca istihdam eden değil; onlara öğrenme, deneyim kazanma, üretme ve değişen dünyaya uyum sağlama imkânı veren ülkeler olacak. Genç işsizliği bu nedenle bir işsizlik istatistiğinden çok daha fazlası. Bir ülkenin gençlerine verdiği değer, eğitim sisteminin niteliğinin ve geleceğe hazırlık kapasitesinin göstergesi.

DOĞRU CEVAP EĞİTİM KURUMLARI GENEL MÜDÜRÜ MURAT BOĞA A HABER VE HABERTÜRK TV'YE KONUK OLDU

BAŞARI SADECE DERSLE DEĞİL, DOĞRU TAKİPLE GELİR

Doğru Cevap'ta öğrencinin akademik başarısı kadar, bu başarıyı sürdürülebilir hale getiren rehberlik süreci de önemsenir. Öğrencilerin başarı ve gelişim durumları düzenli olarak takip edilir; ihtiyaçlarına göre çalışma programları oluşturulur. Çünkü gerçek başarı, yalnızca anlatmakla değil, öğrencinin yanında sürekli olarak yol almakla mümkündür.

YÜZ YÜZE EĞİTİMİN GÜCÜ, DİJİTALİN DESTEĞİYLE 7/24 YANINDA

Eğitimin merkezinde öğretmen ve öğrenen arasındaki güçlü iletişim bulunur. Yüz yüze derslerde öğrenci sorunuşunda sorarken, eve gittikinde canlı dersler, dijital platformlar ve yapay zeka destekli sistemlerle öğrenmeye devam eder. Böylece eğitim yalnızca sınıfta değil, ihtiyaç duyulan her anda devam eder.

"7/24 seninle beraberiz."

BAŞARININ ANAHTARI: DİSİPLİN VE DÜZENLİ RUTİN

Sınav başarısı bir günde ya da çok fazla soru çözerek oluşmaz. Önemli olan öğrencinin düzenli bir çalışma alışkanlığı kazanması, eksiklerini zamanda tamamlaması ve öğrendiği konuları gerçekten anlamasıdır. Bugün un işini eğitim verme ve çalışma çalışmasına çok öğretmenliyle bulukte ilerleyen öğrenci için başarı ulaşılabilir bir hedef haline gelir.

500 soru çözmek değil, doğru soruyu derinlemesine anlamak önemlidir.

TERCİH BUGÜNÜ DEĞİL, GELECEĞİ PLANLAMAKTIR

Bir öğrencinin yaptığı lise veya üniversite tarihini yanıtı. Öğrencinin yetenekleri, hedefleri, mesleğin geleceği, teknolojik dönüşüm ve mezuniyetin sonrasında iş imkanları birlikte düşünülmelidir. Doğru tercih; öğrencinin 5-6 yıl sonrasını öngörere, hayalleriyle gerçekler arasında doğru dengeyi kurabilmiştir.

Hedefimiz yalnızca bir bölüme yerleştirmek değil, öğrencinin geleceğine doğru yön vermektir.

Siz Ne Yapabilirsiniz?

Lösemili Çocukların sizler gibi sağlıklı yaşayıp, koşup oynarken, okula giderken aniden hasta olduklarını lütfen unutmayın. Onları yalnız bırakmamak ve her şekilde desteklemenin görevimiz olduğunu unutmamalıyız.

Okulunuzda LÖSEV Marşı, resim, şiir, dans, koro ve bando etkinliği düzenleyebilir ulusal ve uluslararası alanda yarışmalara katılabilirsiniz.

Okulunuza, sınıfınıza LÖSEV Kumbarası isteyerek kardeşlerimizin parasız tedavisine harçlıklarınız ile destek verebilirsiniz.

LÖSEV'in ürettiği mandalina kurusundan çubuk krakerlere kadar tüm doğal gıdaları satın alarak hem sağlıklı beslenebilir hem de onların parasız tedavilerine katkıda bulunabilirsiniz.

LÖSEV'in DOĞA SAVAŞÇILARI takımına katılarak doğada yaşayan hayvanları, çiçekleri, ağaçları, havayı ve suyumuzu koruyabilirsiniz.

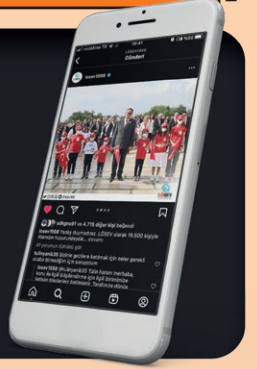
KANSER AVCISI olabilir, kanser yapan etkenlerle savaşarak çevrenizi aydınlatabilir, binlerce çocuğun hayatını siz kurtarabilirsiniz.

Okul dışında anne ve babanızı harekete geçirerek LÖSEV GÖNÜLLÜSÜ yapabilir LÖSEV tanıtım ve sosyal sorumluluk faaliyetlerine katılabilirsiniz.

SOSYAL MEDYADA

LÖSEV'i (@losev1998) ve Dr. Üstün EZER'i (@ustunezer) takip ederek destek verebilir, 0 549 761 10 10 Whatsapp hattından projelerinizi paylaşabilirsiniz.

LÖSEMİLİ ÇOCUKLAR KÖYÜ, LÖSEV ÇİFTLİĞİ, LSV Okulları, LÖSEV mutfak ve el işi atölyelerimizi ziyaret edebilir, Anıtkabir ve Ankara gezi programımıza dahil olabilirsiniz.

Okulunuz, oturduğunuz siteniz veya mahallenizde (LÖSEV'den önceden yazılı izin alarak) tanıtım etkinlikleri düzenleyebilirsiniz.

Lösemili Çocuklar ve bütün kanser hastalarımız için hazırladığımız KOLİ KOLİ Mutluluk çalışmalarımıza katılabilir, ellerinizle yollayabilirsiniz.

LÖSEV'in iyileşmiş Lösemili Çocuklar için açmış olduğu LSV Okulları ile KARDEŞ OKUL olabilir, ortak etkinlikler düzenleyebilirsiniz. LÖSEV'in düzenlediği sevgi, iyilik, umut için mücadele temalı yarışmalarına etkinliklerine katılabilirsiniz.

"LÖSEV'e Gönüllü Üye Olalım"
Kampanyamıza Katılabilirsiniz. Okulunuzda, iş yerinizde ve çevrenizdeki tüm kişilere LÖSEV'i anlatarak onların da LÖSEV Gönüllüsü olmasını sağlayabilirsiniz. Ayrıca FAYDA - İNCİ - KURUM ELÇİSİ - AKTİF İLETİŞİM projelerimize de katılabilirsiniz.

LSV DOĞAL GIDA VE İYİ ŞEYLER DÜKKANI

Lösemili Çocuklarımızın annelerinin el emeği ve sevgisi ile üretilen, tarım ilaçsız, hormonsuz gıdalar ve el ürünü bebekler, çantalar, kupalar, seramik rozetler, öğretmenler günü sertifikaları ve hediyeelik eşyalar satılmaktadır. Elde edilen tüm gelir hastalarımızın ücretsiz tedavilerine aktarılmaktadır.

İnternet siparişleriniz için www.lsvdukkani.com

emkoLED

Profesyonel Görüntüleme Teknolojilerinde Yeni Standart

Eğitimin Uzmanından, Okullar İçin En Doğru Led Çözümü: EmkoLED

EmkoLED, EmkoTech'in deneyimiyle geliştirilen, iç ve dış mekânlara özel profesyonel LED ekran çözümleridir. Yüksek parlaklık ve net görüntü kalitesiyle etkili dijital iletişim sunar; Emko'nun 50 yıla yakın tecrübesi ve satış sonrası desteğiyle güvenilir bir çözüm olarak konumlanır. Eğitim kurumlarında ise sınıf içi ekranlar, kapı girişi ve karşılama alanları, STEM laboratuvarları, konferans ve çok amaçlı salonlar ile koridorlar, takip panoları ve bina dış cephesindeki açık hava ekranları gibi birçok alanda etkin bir şekilde kullanılır.

Emko

50 yıllık eğitim
deneyimi ve uzmanlığı

Yerli Üretim

Yerli üretim avantajı ve
güçlü Ar-Ge altyapısı

Teknik Servis

Güçlü teknik servis
ağı ve hızlı kurulum

Yedek Parça

Seriye özel uyumlu
yedek parça stoğu

Enerji Verimliliği

Uzun süreli,
sürdürülebilir kullanım

emko|tech güvencesiyle.

AKILLI TAHTALAR & İNOVATİF ÇÖZÜMLER

Katalogumuza ulaşmak
için QR kodu okutun.

🌐 ee.com.tr 📞 +90 212 886 86 85

📱 f in 📺 /emkoegitimcozumleri

Türkiye: İstanbul (Fabrika) | Ankara | İzmir | Diyarbakır

Yurt Dışı: Siegen, Almanya | Tallinn, Estonya

